

Digital Magazyn ambitnych fotoamatorów

Photographer

POLSKA

DPP 2/2024

W poszukiwaniu
światła i przygód

Cudowne Lato

EDYCJA PEJZAŻU

Jak wydobyć całe
piękno krajobrazu

PULS ULICY

Z małym aparatem
w wielkim mieście

KREATYWNE KOMPOZYCJE

Jak tworzyć zdjęcia,
które zatrzymują oko

DPP 2/2024 29 zł (w tym 8% VAT)

ISSN 2300-8475 INDEKS 298670

BOHATEROWIE: ALAN SCHALLER • RYSZARD ŁOMNICKI • PAULA STOPKA
JAK FOTOGRAFOWAĆ: ARCHITEKTURĘ • ZACHODY SŁOŃCA • NOCNE NIEBO
WARSZTAT: POZBĄDŹ SIĘ TURYSTÓW • MAKSYMALIZUJ JAKOŚĆ ZDJĘĆ

cewe
Photo Award

Nasz świat jest piękny

Międzynarodowy konkurs fotograficzny

Do wygrania:

- wyjątkowa podróż o wartości 10 000 euro,
 - voucher na sprzęt fotograficzny o wartości 5 000 euro,
 - voucher na fotoprodukty CEWE o wartości 2 500 euro
- i wiele więcej!

Każde zgłoszone zdjęcie
to 10 eurocentów dla

**SOS WIOSKI
DZIECIĘCE**

Weź udział w konkursie
Więcej informacji na: cewe.pl

Sprzętowe ograniczenia mogą zmuszać do skupienia się na prostszych, bardziej minimalistycznych kompozycjach

Jaką masz najlepszą radę dla fotografa podróżnika? Zapytałem ChatGPT i nie byłem zawiedziony odpowiedzią. „Mniej znaczy więcej” pojawiło się na ekranie komputera, po czym nagły błąd serwera nie pozwolił AI rozwinąć swojej myśli. Prawdziwe mniej znaczy

więcej! Uśmiechnąłem się pod nosem. Zamknąłem okno chatu i wróciłem do swoich spraw. Ale ziarno zostało już zasiane. Po chwili zaczęły pączkować mi w głowie kolejne pomysły, jak zinterpretować i przełożyć tę słynną maksymę modernistycznych architektów na język fotograficzny.

Pierwsze skojarzenie było oczywiście najbardziej dosłowne. Mniej sprzętu fotograficznego to większa mobilność, spontaniczność i twórcza wolność. Bo ograniczenia też przecież bywają wyzwajające. Zamiast zastanawiać się, który obiektyw podpiąć, szukamy lepszej perspektywy i kreatywnych sposobów na wyko-

rzystanie tego jednego, który mamy na aparacie. To też lżejszy plecak i z pewnością większa łatwość w nawiązywaniu relacji z mieszkańcami odwiedzanych miejsc.

Sprzętowe ograniczenia determinują oczywiście naszą fotografię i mogą nas także zmuszać do skupienia się na prostszych, bardziej minimalistycznych kompozycjach. W efekcie często powstają bardziej wyraziste i intrygujące zdjęcia. Czasem im mniej w kadrze, tym lepiej.

Być może w te wakacje warto postawić sobie jeszcze jeden cel i robić również mniej zdjęć. I nie chodzi o to, by „mniej fotografować”, ale wciskać spust bardziej świadomie – komponować staranniej i w bardziej przemyślany sposób.

Mniej zdjęć to też mniej edycji i archiwizacji, a więcej czasu odzyskanego na doświadczanie miejsca i chwili – o czym nierzadko zapominamy, obserwując świat głównie przez wizjer aparatu...

Miłej lektury!
Maciej Zieliński
Redaktor Naczelny

W numerze

8 W podróży po zdjęcia

Uprość sposób wykonywania fotografii i rejestruj wspaniałe krajobrazy przy użyciu minimalnej ilości sprzętu

20 Odkryj magię naturalnego oświetlenia

Naucz się wykorzystywać to najlepsze możliwe źródło światła, by móc przez całą dzień rejestrować pięknie oświetlone sceny

32 Sekrety twórczych kompozycji

Złam zasady i odkryj nowe strategie komponowania zaskakujących i wyróżniających się fotografii

46 Wykorzystaj potęgę filtrów

Zobacz, które filtry warto mieć w swojej torbie, i jak z nich korzystać, aby nadać swoim zdjęciom profesjonalny wygląd

56 Problem z turystami

Znalazłeś perfekcyjny spot, ale dokoła roi się od innych fotografów? Kav Dadfar wyjaśnia, jak długie czasy mogą Ci pomóc wyeliminować ze zdjęcia tłumy ludzi

62 Edycja zdjęć krajobrazowych

Nadaj jeszcze lepszy wygląd swoim malowniczym zdjęciom pejzaży przy użyciu naturalnych technik edycji

8

W podróży po zdjęcia

72 Zalane złotem zachody słońca

Wybierz najlepsze ustawienia i zastosuj świadomą postprodukcję, by jak najlepiej wykorzystać cały potencjał spektakularnych scen przedstawiających zachód słońca

78 Olśniewające gwiazdne krajobrazy

Nie uwierzysz, jak wiele szczegółów można uchwycić dzięki prostym technikom i subtelnej edycji obrazu

84 Sposób na zdjęcie roku

Uwolnij swój potencjał fotograficzny dzięki wskazówkom laureatów największych konkursów fotograficznych

98 Uchwycić puls ulicy

Wystarczy znaleźć ciekawy spot i czekać, by wcisnąć spust w najlepszym momencie... Fotografia uliczna może wydawać się prosta, ale robienie zdjęć, które zapadną w pamięć, jest prawdziwą sztuką

112 10 sposobów na lepszą jakość obrazu

Jak skonfigurować swój aparat i obiektyw, by pozwoliły Ci rejestrować najwyższej jakości pliki cyfrowe

122 Tonalna izolacja

W swojej najnowszej serii Alan Schaller prezentuje monochromatyczne krajobrazy miejskie, których celem jest ukazanie problemu zagubienia we współczesnym świecie

130 Mistrzowskie zdjęcia architektury miejskiej

Naucz się artystycznego fotografowania architektury, aby uchwycić i pokazać duszę metropolii

Wykorzystaj potęgę filtrów 46

62

Edycja zdjęć krajobrazowych

72

Zalane złotem zachody słońca

84

Sposób na zdjęcie roku

98

Uchwycić puls ulicy

122

Tonalna izolacja

HISTORIA UKRYTA ZA KADREM

Fotograf: Mike Mezeul II

Instagram: @mikemezphoto

Strona www: mikemezphotography.com

Miejsce wykonania zdjęcia: wulkan Fuego, Gwatemala

Parametry: Nikon D850, Nikkor 14–24mm f/2,8, statyw,
zdjęcie panoramiczne złożone z ośmiu klatek,
30 s, f/2,8, ISO 4000

Historia powstania zdjęcia: Jako fotograf uwieczniający spektakularne naturalne krajobrazy Mike Mezeul II ma duże doświadczenie w fotografowaniu niektórych z najbardziej zapierających dech w piersiach wulkanów na świecie. Aby móc robić to bezpiecznie i świadomie, Mike studiował wulkanologię, dzięki czemu dokładnie wie też, jak zachowują się wulkany. Dlatego ciągle czyta raporty i obserwacje wulkanologów oraz sprawdza aktywność sejsmiczną i poziom emisji siarki. Analizuje też zachowanie wulkanu na miejscu, śledząc kierunek i prędkość przepływu lawy oraz monitorując ruch gazów. Mike ma też zawsze przygotowaną drogę ucieczki na wypadek zmiany okoliczności.

„W tej scenie udało mi się połączyć dwa moje ulubione tematy: nocne niebo i erupcję wulkaniczną” – mówi Mike. „To moment wspaniałego połączenia spokoju, pogody ducha i surowej mocy. Chciałem jak najlepiej uchwycić tę scenę, począwszy od samej erupcji wulkanu Fuego po Drogę Mleczną rozciągającą się za horyzontem biegnącym przez środkową Gwatemalę” – dodaje.

Aby to osiągnąć, fotograf stworzył zdjęcie panoramiczne składające się z ośmiu ujęć, ale wiązało się to z pewnymi trudnościami. „Droga Mleczna szybko się wznosiła, więc musiałem zgrać całą sekwencję z momentem erupcji wulkanu. Gdy tylko Fuego wybuchł, zacząłem wykonywać fotografie do panoramy. Było wtedy też nieco wietrznie, więc zrobiłem dużo długich ekspozycji, aby mieć pewność, że otrzymam ostre zdjęcie końcowe” – mówi. Mike połączył wybrane ujęcia w Photoshopie, zastosował technikę punktowego rozjaśniania i przyciemniania obrazu w celu zwiększenia kontrastu oraz użył oprogramowania Topaz Noise Reduction do zredukowania szumu.

ODKRYJ WIĘCEJ

„Mój najnowszy film ukazuje piękno wulkanu Fagradalsfjall na Islandii podczas jego ostatniej erupcji, która miała miejsce w lipcu 2023 r. Zawiera on zarówno spokojne, jak i spektakularne momenty, widziane z powietrza, jak i z ziemi”.

Seria zdjęć

Mike ma spore doświadczenie w fotografowaniu niektórych z najbardziej spektakularnych wulkanów na świecie. To zdjęcie zostało zrobione podczas erupcji wulkanu Fuego i zostało ono złożone w panoramę z ośmiu ujęć połączonych ze sobą w Photoshopie.

TECHNIKI

W PODRÓŻY PO ZDJĘCIA

Uprość sposób wykonywania fotografii podróżniczych i rejestruj wspaniałe krajobrazy przy użyciu minimalnej ilości sprzętu

Gdy wyruszasz na kolejną wyprawę, Twój aparat staje się Twoim najlepszym towarzyszem. Dzięki niemu jesteś w stanie uchwycić i utrwalić wspomnienia i przeżycia. Fotografia podróżnicza to ekscytujący, ale trudny gatunek, który wymaga opanowania różnych stylów fotografowania, w tym wykonywania zdjęć krajobrazowych, architektonicznych, portretowych i ulicznych. Wszystkie te umiejętności są niezbędne, by osiągnąć główny cel fotografii

podróżniczej, jakim jest opowiedzenie historii i uchwycenie charakteru odwiedzonych miejsc. Twoje zdjęcia powinny odzwierciedlać unikalne aspekty lokalizacji, ukazywać jej wyjątkowe piękno, a jednocześnie przedstawiać nastrój i wrażenia wywoływane kontaktem z lokalną kulturą i mieszkańcami. Wszystkie te aspekty razem dają poczucie charakteru miejsca, co odróżnia takie zdjęcia od fotografii dokumentalnej, której celem jest bardziej obiektywne uchwycenie lokalnych społeczności i zwrócenie uwagi również na kwestie społeczne.

Fotografowanie w egzotycznych, odległych miejscach nie jest jednak łatwe. Bo choć spakowanie całego naszego ekwipunku, może wydawać się kuszące, duża ilość sprzętu fotograficznego będzie stanowić problem w podróży samolotem, nikt nie chce też wędrować z plecakiem pełnym ciężkich obiektywów.

Dzięki poradom i trikom ekspertów zawartym w tym artykule będziesz mógł odpowiednio dopasować zawartość swojego plecaka do wymagań pracy w podróży, by śmiało wyruszać po kolejne przygody „na lekko”.

Utrzymać fort

Wyszukaj miejsca które chciałbyś uwiecznić, i dodaj je do swojego planu podróży. Na zdjęciu tureckie miasto Alanya.

Bądź uważny

Nie fotografuj tylko krajobrazów i architektury, spróbuj uwzględnić także takie wyjątkowe momenty, jak ten, ponieważ pozwoli Ci to wesprzeć narracyjnie historię swojej podróży.

Przygotuj się!

Planowanie z wyprzedzeniem i niewielki bagaż to dwa warunki udanej fotografii podróżniczej – nawet jeśli oznacza to zostawienie większości sprzętu w domu.

Podróżowanie bez nadmiernego obciążenia jest kluczowe i dotyczy to nie tylko ekwipunku fotograficznego. Istnieją różne sposoby osiągnięcia zamierzonych celów przy użyciu prostego, ale uniwersalnego sprzętu. Najważniejsze jest, aby wiedzieć, jak najlepiej posłużyć się tym, co masz, wykorzystując w pełni potencjał swojego zestawu. Pamiętaj, aby spakować najpotrzebniejsze rzeczy, w tym aparat, obiektyw, dodatkowe baterie i karty pamięci. Jeśli szukasz aparatu, który idealnie sprawdzi się w fotografii podróżniczej, to Sony A7 C waży zaledwie 500 g i doskonale nadaje się do rejestrowania ulotnych chwil, nie obciążając zbytnio Twoich pleców.

Wybierając się w podróż, zawsze warto spakować więcej niż jedną kartę pamięci. Nie tylko zabezpiecza to przed ewentualną utratą danych w wyniku uszkodzenia nośnika, ale pozwala także spersonalizować sposób archiwizacji. Na przykład przeznaczenie każdej z kart do fotografowania w określonej loka-

lizacji może usprawnić zarządzanie wykonywanymi zdjęciami, szczególnie jeśli planujesz wielokrotnie fotografować ten sam obiekt. Bardzo ważne jest także posiadanie pomysłu na tworzenie kopii zapasowej. Gdy jesteś w podróży, bezpieczeństwo Twoim fotografiom zagwarantować mogą zewnętrzne nośniki pamięci lub systemy chmurowe.

Kiedy w końcu nadchodzi czas wyruszenia w podróż, niezwykle ważne staje się też uporządkowanie i zabezpieczenie sprzętu fotograficznego. Podczas lotu zdecydowanie zaleca się noszenie zestawu przy sobie przez cały czas. Dzięki temu można uniknąć potencjalnego ryzyka utraty lub uszkodzenia sprzętu, w odróżnieniu od sytuacji, gdyby był on przewożony w torbie nadawanej jako bagaż rejestrowany. Pamiętaj, aby zachować ostrożność także podczas podróży samochodem i upewnić się, że sprzęt nie jest widoczny z zewnątrz. To zapobiegnie wzięciu go na cel przez złodziei.

Wybierz obiektyw

Bądź gotów na każdą sytuację. Zabierz uniwersalny zestaw.

Zamierzając fotografować w podróży, nie chcesz nosić ze sobą zbyt wielu obiektywów i męczyć się ciągłą ich wymianą. Właśnie wtedy przydaje się wszechstronny obiektyw, taki jak Tamron 28–200 mm f/2,8–5,6 Di III RXD, który idealnie nadaje się do kadrowania różnorodnych ujęć. Niezależnie od tego, czy chcesz uchwycić piękno krajobrazu, czy skomplikowane detale architektoniczne, wszechstronny obiektyw pomoże Ci zarejestrować wspaniałe obrazy bez obciążania zbytnio Twoich pleców.

POZNAJ ZASADY

Dowiedz się, jakie przepisy obowiązują w miejscu wykonywania zdjęć – w niektórych katedrach i meczetach często zabronione jest używanie lampy błyskowej. Przeważnie dotyczy to także statywu, więc w przypadku chęci użycia dłuższego czasu naświetlania umieść aparat na stabilnej powierzchni lub nawet na torbie.

Stwórz listę ujęć

W poszukiwaniu inspiracji poszukaj informacji o zabytkach architektury, tradycjach i wydarzeniach w regionie, do którego się wybierasz. Utwórz listę tematów i harmonogram na każdy dzień, przeznaczając odpowiednią ilość czasu na wykonanie zdjęć. Poruszanie się w tłumie turystów i wyszukiwanie odpowiedniej kompozycji wymaga cierpliwości.

4x © Julia Volk

Powyżej, z lewej

Fotografuj elementy historyczne

Każdy kraj ma swoją własną historię i kulturę. Pokaż to na swoich obrazach, aby dać widzom ogólne wyobrażenie o tym, co jest charakterystyczne dla danego regionu.

Powyżej

Nie rób zdjęć tylko z wysokości swoich oczu

Poszerz swoje pole widzenia, spoglądając w górę, aby odkryć nowe kąty fotografowania i uchwycić piękno drobnych detali architektonicznych.

Niżej, z lewej

Pokaż swoją drogę

Aby widzowie mieli wgląd w to, jak wyglądała Twoja podróż, warto wyjąć aparat z torby jeszcze przed przybyciem na miejsce.

Noś sprzęt w bezpieczny sposób

Podczas eksploracji nowych miejsc chroń swój zestaw

Gdy jesteś w mieście, możesz zapewnić aparatowi ochronę, nosząc go na regulowanym pasku, w kompaktowej torbie lub kaburze. Jeśli jednak wolisz spędzać czas na świeżym powietrzu, to wygodniejszą opcją może się okazać plecak fotograficzny. Równomiernie rozkłada ciężar na plecach i ułatwia noszenie sprzętu podczas dłuższych wędrówek. Świetnym wyborem będzie na pewno Gomatic Camera Pack Travel 35L. To plecak zaprojektowany przez fotografa i podróżnika Petera McKinnona, który dobrze wie, czego mobilni twórcy potrzebują najbardziej.

HDR w biegu

Aby poprawić kolory zdjęć z podróży, rób z ręki obrazy HDR

1 Włącz tryb preselekcji przysłony

Najpierw ustaw w aparacie tryb priorytetu przysłony (A). W ten sposób możesz samodzielnie ustawić przysłonę i wykadrować scenę, zachowując stałą głębię ostrości.

2 Kontroluj czas otwarcia migawki

Podczas fotografowania w trybie priorytetu przysłony czas otwarcia migawki jest dostosowywany automatycznie. Zwróć na to uwagę i zwiększ czułość matrycy, aby móc fotografować z krótkimi czasami otwarcia migawki i uniknąć ryzyka zarejestrowania rozmycia w ruchu.

3 Włącz stabilizację obrazu

Aktywuj funkcję IS w obiektywie lub korpusie aparatu, aby móc skompensować drgania i uzyskać ostrzejsze rezultaty. Ustaw ostrość ręcznie, by uniknąć niechcianego automatycznego ogniskowania obiektywu przed wykonaniem każdego kolejnego zdjęcia.

4 Wybierz automatyczny bracketing ekspozycji

Aktywuj tę funkcję w menu aparatu. Dzięki temu będzie on automatycznie zmieniał ekspozycję podczas rejestrowania serii ujęć. Określ, w jakim zakresie ma być zmieniana wartość przysłony i ile ekspozycji ma zarejestrować aparat.

5 Znajdź stabilną pozycję

Podczas fotografowania zawsze patrz przez wizjer. Jeśli musiałeś zostawić statyw i chcesz uzyskać bardziej stabilną pozycję do fotografowania, sprawdź, czy w danym miejscu możesz znaleźć jakieś dodatkowe podparcie, np. oprzeć się o ścianę lub ławkę.

Rób wyróżniające się zdjęcia

Aby uczynić swoje zdjęcia z podróży bardziej oryginalnymi, eksperymentuj z różnymi strategiami wizualnymi

Wyszukiwarki internetowe, takie jak Google, to świetne narzędzia umożliwiające nam odkrywanie słynnych zabytków i obiektów architektury na całym świecie bez konieczności opuszczania wygodnej sofy. Jednak te obrazy mogą wpływać na nasz sposób komponowania ujęć znanych tematów – niebezpieczeństwo polega na tym, że możemy dotrzeć do określonego miejsca i stworzyć zdjęcie takie samo jak wszyscy inni.

Skoncentruj się zatem na poszukiwaniu nowych perspektyw, podchodząc do fotografowania znanych tematów ze świeżym okiem. Zaplanuj wystarczająco dużo czasu na uwiecznie-

nie każdej atrakcji, aby poszukać ciekawych fotograficznych punktów widzenia i móc przyrzeć się obiektowi z różnych kątów. Aby uzyskać urzekającą perspektywę, zrezygnuj z fotografowania aparatem umieszczonym na poziomie oczu. Jedną ze skutecznych technik jest w tym przypadku robienie zdjęć z jakiegoś wysokiego punktu obserwacyjnego. Często znaleźć można galerie sztuki z wysokimi oknami lub kawiarnie z tarasami na świeżym powietrzu – są one idealne do tego, aby podwyższyć swój fotograficzny punkt widzenia. Możesz także spróbować czegoś odwrotnego, czyli obniżyć perspektywę fotografowania.

W ten sposób uwzględni także w kadrze elementy pierwszego planu, takie jak ścieżki prowadzące do obiektu głównego zainteresowania lub elementy z nim sąsiadujące, takie jak kwiaty. Dodadzą one ujęciom pewnego rodzaju wyjątkowości, a jednocześnie skierują wzrok widza na to, co najważniejsze.

Poznaj tradycje i zwyczaje kulturowe związane z odwiedzanymi miejscami. Przeprowadź badania i uwzględnij wydarzenia oraz uroczystości, aby wzbogacić swoją historię, dodając do niej elementy przygody, wzbogacając kontekst i nadając jej głębszego znaczenia.

ZLOKALIZUJ ŚWIATŁO

Przy planowaniu wyprawy w nieznaną Ci obszar aplikacje, takie jak Best Photo Times, pomogą Ci dowiedzieć się, jak światło będzie padało na scenę. Dostępny w nich tryb graficznej prezentacji na mapie da Ci pogląd na temat tego, o jakiej porze warto zaplanować sesję, i pokaże efekty świetlne, których możesz się spodziewać.

Poniżej

Uwzględnianie linii wiodących

Komponując kadr, zwracaj uwagę na linie. Przyciągają one uwagę widza i pozwalają ukazać temat z nowej perspektywy.

4x © Julia Volk

Zwracaj uwagę na tło

Użyj małej głębi ostrości, aby móc skupić się na cechach lub tematach kulturowych

Chcąc zwrócić uwagę na poszczególne elementy zdjęcia, zaleca się wyodrębnienie obiektu za pomocą małej głębi ostrości. Aby rozmyć tło, maksymalnie otwórz przysłonę (najmniejsza wartość f). Spowoduje to, że do matrycy aparatu dotrze duża ilość światła, dlatego ważne jest, by równocześnie pracować z niską czułością, aby zrównoważyć ekspozycję. Stosowanie tej techniki jest szczególnie zalecane, jeśli tło jest zabałaganione lub dominujące, ponieważ ułatwi to widzowi skupienie się na obiekcie.

Bądź ciekawy i odkrywaj

Nie trzymaj się ściśle planu, lecz swobodnie zwiedzaj okolicę

Wspaniale jest mieć plan, ale czasami ogranicza to Twoją zdolność do odkrywania nowych ścieżek. Jest to szczególnie prawdziwe podczas zwiedzania nieznanymi miast. Zamiast polegać na Mapach Google, zaufaj swojej fotograficznej intuicji i odkryj ukryty urok okolicy. Wędrując bocznymi uliczkami lub alejkami, możesz natknąć się na nieoczekiwane i niesamowite okazje do zrobienia zdjęć.

Kadry pełne podróżniczej atmosfery

Naucz się oddawać ducha miejsca za pomocą aparatu

Niezależnie od tego, czy zwiedzasz tętniące życiem miasto, czy podróżujesz po malowniczej okolicy, umiejętność przedstawienia swoich wrażeń na zdjęciach jest tym, co odróżnia profesjonalnego fotografa od amatora. Nawet dysponując tylko podstawowym sprzętem, możesz uchwycić nastrój podróży, np. eksperymentując z ekspozycją, stworzysz obrazy, które oddają piękno ruchu. Techniki te pomogą Ci uchwycić istotę każdej sceny, od szybko jadącej przez miasto taksówki po spokojny krajobraz wodospadu.

Ostatni szlif

Edytując zdjęcia z wyprawy, staraj się dopasować je do swojego stylu i oddać atmosferę niezapomnianej podróży

Po powrocie z wyprawy prawdopodobnie będziesz mieć setki plików do skatalogowania. Geotagowanie pomoże Ci je przyporządkować do określonych miejsc, ale dobrze jest poświęcić na to chwilę jeszcze w trakcie podróży i usuwać na bieżąco wszystkie nieudane zdjęcia oraz kontrolować ogólną ilość gromadzonych danych.

Aby uniknąć edytowania zdjęć przez kilka dni, najlepiej utworzyć ustawienia wstępne dla różnych sytuacji oświetleniowych. W ten sposób można szybko zoptymalizować podstawowe ustawienia jasności i kontrastu.

Podczas dostrajania rozważ taką zmianę temperatury barwowej obrazów, aby odzwiercie-

dlała ona warunki panujące w danej lokalizacji. W różnych regionach świata, ze względu na swoje położenie, słońce wpływa nieco inaczej na wygląd otoczenia. Widać to wyraźnie na przykładzie filmów, które mają charakterystyczny wygląd w zależności od tego, gdzie są kręcone. Jeśli akcja rozgrywa się w Miami, mamy do czy-

CHŁODNA TONACJA

Etapy gradacji kolorów

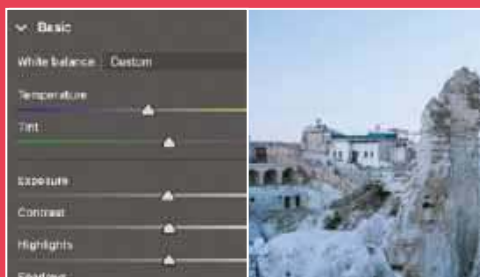
Sześć wskazówek, jak stworzyć bardziej autentyczny wygląd zdjęć

1 Edytor plików RAW Aby móc pracować nad zdjęciem w bardziej intuicyjny sposób, zachowując jednocześnie pełną kontrolę nad wprowadzanymi korektami, otwórz zdjęcie w edytorze Camera RAW, natomiast podczas edycji plików JPEG użyj narzędzia Filtr Camera Raw.

2 Krzywe Wybierz narzędzie Krzywa i pobaw się podstawowymi ustawieniami, takimi jak Jasność, Cienie i Światła. Dostosuj kanały kolorów Czerwony i Niebieski, aby ocieplić lub ochłodzić kolorystykę zdjęcia.

3 Bilans bieli Otwórz panel Podstawowe i zmień balans bieli na niestandardowy. W oknie tym zwiększ wartość suwaka Temperatura, aby wzmocnić ciepłe odcienie, lub zmniejsz ją, by uzyskać chłodniejszy efekt.

nienia z mocno kontrastowym obrazem o intensywnych kolorach, ponieważ światło z nieba pada pionowo na scenę i oświetla ją światłem bezpośrednim.

Z kolei filmy, których akcja rozgrywa się w bardziej północnych regionach, takich jak Norwegia, mają chłodniejszą kolorystykę, ponieważ wpływa na nią tzw. niebieska godzina. Dlatego

ogólnie zaleca się stosowanie ciepłej kolorystyki w przypadku bardziej południowych regionów i zimniejszych odcieni w przypadku bardziej północnych lokalizacji.

Taka korekta kolorów nazywana jest gradacją kolorystyczną. Najważniejszymi służącymi do tego narzędziami edycyjnymi są Krzywe, Balans bieli i Jasność, a także Kontrast.

UZYSKIWANIE SPÓJNOŚCI

Po edycji pierwszego zdjęcia z podróży użyj dostępnego w programie Photoshop narzędzia Dopasuj kolor. Ta funkcja umożliwia zaimportowanie schematu kolorów z obrazu referencyjnego i automatyczne zastosowanie go do kolejnych edytowanych obrazów.

„Popracuj nad temperaturą barwową, aby odzwierciedlała ona klimat regionu”

CIEPŁA TONACJA

Zł © Julia Volk

4 Gradacja kolorów Panel Gradacja kolorów udostępnia cztery różne koła barw, które można wykorzystać do pracy: Cienie, Półcienie, Podświetlenia i Globalny. Poświęć trochę czasu na eksperymenty, aby znaleźć dla swoich ujęć idealną równowagę ustawień.

5 Suwaki Jaskrawość i Nasycenie Suwaki te znajdują się na samym dole panelu Podstawowe. Zwiększając lub zmniejszając wartość tych parametrów, można łatwo dostosować temperaturę barwową.

6 Mikser kolorów Za pomocą narzędzia Mikser kolorów możesz dostosować Odcień, Nasycenie i Luminancję różnych odcieni barw, by zoptymalizować intensywność poszczególnych kolorów na swoich zdjęciach podróżniczych.

Wskazówka zawodowca

Oto rady od Luke'a Millera, który utrwała chwile nie tylko za pomocą aparatu

Uwielbiam wyruszać w dzicz i oglądać niesamowite arcydzieła, które stworzyła matka natura. Podróż sama w sobie jest ważną częścią całego procesu fotografowania, ale kiedy już uda Ci się uzyskać idealną kompozycję, wszystko układa się w całość.

Moja wyprawa do Tofino w Kolumbii Brytyjskiej stanowi przykład tego, jak podróż wpływa na powstające obrazy. Wspinaliśmy się na górę, ale nie sądziłem, że uda nam się dotrzeć na szczyt przed zachodem słońca, jednak moment okazał się idealny. Mieliśmy niesamowity widok i zrobiłem kilka fantastycznych ujęć.

Jednym z moich ulubionych elementów wyposażenia, jakie noszę w torbie, jest dron. Uwielbiam możliwości fotografowania z różnej wysokości i pod różnymi kątami, jakie mi on daje. Możliwość zbadania obszaru z lotu ptaka, jaką można uzyskać z helikoptera za pomocą sprzętu noszonego w plecaku, jest czymś niesamowitym.

Luke Miller

Mieszkający w Vancouver Luke fotografował ostatnio północno-zachodnie wybrzeże Pacyfiku, od Banff w Kanadzie po Wielki Kanion.
 @bylukemiller lukemillerphotograph.com

Z prawej
Wybierz się w podróż dookoła świata

Podkreśliłem fale, diabelski młyn i gwiazdy na moście w Santa Monica w Los Angeles.

Niżej, z prawej
Przeoczono chwile

Z tego wiszącego mostu w Kolumbii Brytyjskiej możesz oglądać wodospad ze wszystkich stron.

Niżej, z lewej
Surfowanie pod górę!

Światło i lekka mgielka sprawiają, że to zdjęcie jest jeszcze bardziej wyjątkowe.

WSKAZÓWKI DLA POCZĄTKUJĄCYCH

Jeśli dopiero zaczynasz, sugeruję najpierw dobrze się zastanowić, co chciałbyś zobaczyć. Obejrzyj filmy na YouTube i internetowe galerie innych fotografów, a następnie pojedź tam i zrób mnóstwo zdjęć. Odkryjesz, co dzieje się przy różnym oświetleniu i jak zmienia to wygląd scenarii.

Twoje zdjęcia w najlepszej oprawie

Czy pamiętasz ekscytację, która towarzyszyła Ci podczas zakupu wymarzonego aparatu fotograficznego? Pierwsze testy zdjęć, obróbka, aż w końcu podziwianie finalnego efektu? Wszystkie swoje ulubione zdjęcia możesz w prosty sposób wydrukować w wyjątkowej oprawie, jaką jest CEWE FOTOKSIĄŻKA i dzielić się nimi z bliskimi.

Niezależnie od tego, czy jesteś pasjonatem fotografii, który posiada profesjonalny aparat, czy też miłośnikiem robienia zdjęć telefonem, CEWE FOTOKSIĄŻKA jest idealnym rozwiązaniem, aby zachować radosne chwile w pięknej, drukowanej formie.

Wyobraź sobie, jak cudownie byłoby mieć swoje ulubione fotografie z podróży, wydarzeń rodzinnych czy specjalnych okazji, uporządkowane w formie pięknej fotoksiążki. Możesz stworzyć swoje własne opowieści, układając zdjęcia w kolejności, która najlepiej odda magiczne chwile, jakie przeżyłeś. Puść wodze wyobraźni i do dzieła!

Jak stworzyć CEWE FOTOKSIĄŻKĘ?

CEWE FOTOKSIĄŻKĘ można zaprojektować online, w dedykowanym, bezpłatnym programie CEWE Fotoświat lub w aplikacji mobilnej. Na początku wybierz jeden z licznych dostępnych formatów, a następnie papier, na którym zostaną wydrukowane Twoje fotografie. Masz do wyboru zarówno papiery z wykończeniem błyszczącym, jak i matowym. W kolejnym kroku czeka cię przegląd propozycji gotowych szablonów tematycznych – możesz z nich skorzystać, ale nie musisz. Wgraj swoje fotografie i rozpocznij proces twórczy. Układaj zdjęcia, jak chcesz, dodaj napisy, a także

clip arty, które nadadzą charakteru twojej fotoksiążce. W uporządkowaniu zdjęć może cię wesprzeć nasz automatyczny asystent projektowania, który dokona selekcji zdjęć na podstawie ich jakości i kadrowania i ułoży je chronologicznie. Pozostało już tylko złożyć zamówienie i cieszyć się tą fotograficzną opowieścią o twoich najlepszych chwilach. Fotoksiążka świetnie sprawdzi się także jako prezent na przykład na urodziny, pod choinkę czy też na Dzień Babci i Dziadka. Możesz w niej zachować wszystkie najważniejsze momenty, takie jak pierwszy roczek twojego dziecka, chrzest, albo ślub. To będzie wyjątkowa pamiątka dla całej rodziny.

zamów na: cewe.pl

moja
cewe fotoksiążka

ODKRYJ MAGIĘ NATURALNEGO OSWIETLENIA

Naucz się wykorzystywać to najlepsze możliwe źródło światła, by móc przez cały dzień rejestrować pięknie oświetlone sceny

Uniwersalność naturalnego światła jest niezaprzeczalna; uchwycenie go we właściwy sposób może pomóc uwypokulić różnorodne tematy fotograficzne – i to nie tylko w plenerze. Dostępność i prostota wykorzystania sprawiają, że jest ono ulubionym rodzajem oświetlenia wykorzystywanym przez fotografów niezależnie od poziomu zaawansowania. Co więcej, oferuje możliwość nasycenia obrazów atmosferą i emocjami, dzięki czemu Twoje zdjęcia mogą opowiadać historię. Dodatkową korzyścią jest też to, że przebywanie na świeżym powietrzu zapewnia zdrową dawkę witaminy D, która wzmacnia układ odpornościowy i oczyszcza umysł.

Niemniej jednak praca ze światłem naturalnym jest jednym z najtrudniejszych aspektów fotografii, ponieważ stale wpływają na nie pory roku, dnia i pogoda. Dlatego niezbędną rzeczą jest zrozumienie aspektów wpływających na charakter tego światła, ponieważ tylko wtedy można ukazać jego cechy w sposób estetyczny. Pracując ze światłem naturalnym, szybko zdasz sobie sprawę, że wymaga to nie tylko myślenia głową, ale także używania nóg, bo tylko tak można z niego korzystać w sposób kontrolowany. Powiedzenie, że kto rano wstaje, temu Pan Bóg daje, nie może być bardziej trafne – musisz wyprzedzić słońce i wyruszyć w teren, jeszcze zanim pojawi się intensywne światło poranka, aby móc uchwycić atrakcyjne zdjęcia dzięki wzmocnionym kolorom i dużemu zakresowi tonalnemu.

Na kolejnych kilku stronach przyjrzymy się kluczowym kwestiom dotyczącym pracy ze światłem naturalnym, aby pokazać, co można stworzyć przy wykorzystaniu tego źródła oświetlenia. Zbadamy rodzaje i wpływ oddziaływania tego światła oraz nauczymy Cię, jak fachowo go używać.

Magia światła

Dzięki zmieniającemu się ciągle naturalnemu oświetleniu wygląd tej sceny będzie się diametralnie zmieniał nawet w ciągu jednego dnia.

Naświetlaj tak, by zwiększyć siłę oddziaływania

Zrezygnuj z trybu ekspozycji automatycznej i zamiast tego naucz się samodzielnie równoważyć światło naturalne

Większość nowoczesnych aparatów dysponuje zaawansowaną technologią, która pozwala im automatycznie dobrać parametry ekspozycji do różnych rodzajów oświetlenia i scenarii. To sprawia, że dla wielu fotografów, którzy dopiero zaczynają robić zdjęcia, kuszące jest poleganie na dobieranych automatycznie przez aparat parametrach naświetlania i skupienie się na innych ważnych aspektach fotografowania, o których nawet bardzo zaawansowane technologicznie modele wciąż jeszcze nie potrafią zdecydować same, takich jak kadrowanie i kompozycja obrazu.

Poleganie na automatycznych ustawieniach oznacza, że scena może zostać uchwycona poprawnie pod względem technicznym, ale nie będziesz mieć wówczas kontroli nad subtelnoskami, na czym może uciepić aspekt wizualny. Pomocne jest myślenie o aparacie jako o narzędziu, które ma za zadanie przechwytywać światło, jednak to fotograf ma nad nim władzę. Zatem w fotografii zrozumienie teorii ekspozycji ma kluczowe znaczenie dla możliwości uzyskania profesjonalnych rezultatów. Umiejąc radzić sobie z naturalnym światłem w kontrolowany sposób, zyskujemy możliwość przekształcenia

sceny w arcydzieło o dużej głębi i dynamice tonalnej.

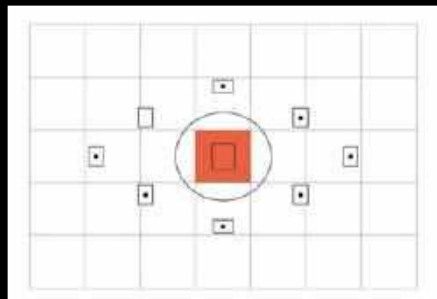
Zasadnicze elementy ekspozycji fotograficznej opierają się na zamkniętej relacji trzech ustawień: przysłony (f), czasu ekspozycji (s) i czułości matrycy (ISO). W celu zilustrowania wzajemnego wpływu na siebie wszystkich tych trzech parametrów często używa się terminu „trójkąt ekspozycji”. Duży otwór przysłony (mała wartość liczbową, np. f/2) pozwala dotrzeć do matrycy większej ilości światła, co skutkuje uzyskaniem jaśniejszych kadrów. Natomiast czas ekspozycji wpływa nie tylko na ilość rejestrowanego światła. Dłuższy czas naświetlania może bowiem zwiększyć jasność obrazu, ale spowoduje jednocześnie uchwycenie ruchu w scenie w postaci miękkiego rozmycia. Aby zamrozić ruch, potrzebny jest krótszy czas otwarcia migawki, który sprawi, że do czujnika aparatu przedostanie się mniejsza ilość fotonów. I tu w równaniu pojawia się wyrażona w ISO wartość czułości sensora, która pozwala kontrolować stopień wzmacnienia sygnału cyfrowego. Niskie wartości są stosowane w jasnych warunkach oświetleniowych, zaś wyższe zwiększają ogólną jasność fotografii.

Jak działa światłomierz Pozwól aparatowi obliczyć wartość ekspozycji dla dowolnej sceny

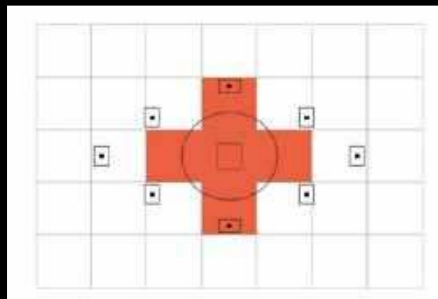
Każdy aparat ma wbudowany światłomierz służący do analizy ciemnych, jasnych i średnio szarych obszarów sceny, który ułatwia określenie optymalnej ekspozycji. Jednak znaczący wpływ na wyniki pomiaru ma wybór obszaru sceny, w którym go dokonasz. Kierując pole pomiarowe na fragment sceny o średniej jasności, uzyskasz standardową ekspozycję.

Należy pamiętać przy tym, że aparat może mierzyć jedynie światło odbite, a nie światło padające, czyli to docierające do obiektu. Aby móc dokładnie zmierzyć światło padające, potrzebny jest światłomierz zewnętrzny. Narzędzie to jest szczególnie przydatne przy wykonywaniu zdjęć portretowych, ponieważ pomaga uzyskać idealnie naświetlone zdjęcia.

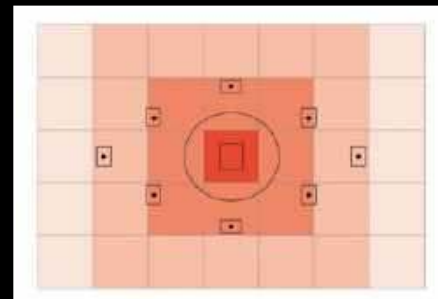
POMIAR PUNKTOWY

Ten system pomiaru światła koncentruje się na centrum kadru. Aparat analizuje tylko niewielki obszar całego obrazu, zazwyczaj 2–4%, dlatego najlepiej jest korzystać z niego do dokładnego pomiaru jasności jednego obiektu lub różnych części sceny.

POMIAR CZĘŚCIOWY

Działanie algorytmu pomiaru punktowego można rozszerzyć, stosując pomiar częściowy, który mierzy światło w obszarze 8–13% kadru. Ta metoda jest szczególnie polecana w przypadku fotografowania scen mocno kontrastowych, gdy prawidłowe naświetlenie tematu jest dość trudne.

POMIAR CENTRALNIE WAŻONY

Ten tryb pomiaru światła analizuje jasność całej sceny, aczkolwiek największą wagę przykładają do centrum kadru, co pozwala uzyskać spójną wartość uśrednionej ekspozycji dla każdego zdjęcia. Ten algorytm sprawdza się szczególnie dobrze przy fotografowaniu poruszających się obiektów.

WIZUALIZACJA EKSPOZYCJI

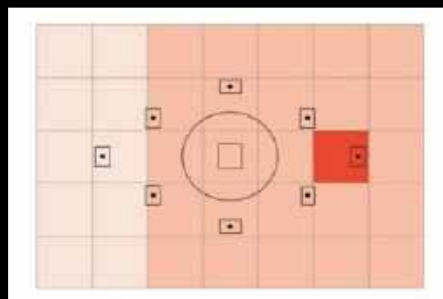
Jednym ze sposobów na zrozumienie wartości ekspozycji jest użycie aplikacji Exposure Donut (Expodo). Tutaj przysłona, czas otwarcia migawki i czułość matrycy są przedstawione w postaci kolorowych łuków, pokazujących, jak wybrane ustawienia wpływają na jasność i wygląd obrazu. Aplikacja jest dostępna na smartfony i pomoże Ci obliczyć ekspozycję dla zdjęć wykonywanych lustrzanką cyfrową lub aparatem bezlusterkowym.

Powyżej

Kontroluj kanały kolorów

Oprócz monitorowania histogramu sprawdzaj także kanały kolorów pod kątem ewentualnej utraty szczegółów w zakresie czerwieni, zieleni i błękitu.

POMIAR WIELOSEGMENTOWY/MATRYCOWY

W tym przypadku scena zostaje podzielona na strefy, dzięki czemu można uzyskać informację o pełnym zakresie tonalnym. Pomiar koncentruje się na obszarach otaczających wybrany punkt AF. W przypadku ręcznego ustawiania ostrości waga uśrednionego pomiaru jest przesunięta w stronę centrum kadru.

Czuwaj nad światłami

Korzystaj z histogramu, aby uniknąć przepaleń w jasnych partiach

Histogram to proste narzędzie, które pomaga optymalnie naświetlić scenę i jest szczególnie przydatne w warunkach fotografowania w mocno kontrastowym oświetleniu. Wykres przedstawia rozkład cieni, półcieni i światła od lewej do prawej. Gdy końce wykresu dotykają którejś z jego krawędzi, wskazuje to albo na niedoświetlenie, albo na prześwietlenie fotografii, z czym wiąże się utrata części informacji o obrazie. W takich przypadkach szczegóły zostają utracone i nie można ich odzyskać, nawet przy zapisywaniu zdjęć w formacie RAW. Oznacza to więc, że musisz skorygować ustawienia parametrów ekspozycji.

Rozpoznaj charakter światła

Dowiedz się, jak radzić sobie z różnym natężeniem światła naturalnego, aby móc kontrolować kontrast i kolory

Zmieniająca się pozycja słońca w ciągu dnia tworzy dynamiczną grę światła i cienia, koloru i kontrastu. Od zimnego, ciemnego błękitu w nocy kolor ewoluuje w ciepłe odcienie wschodu słońca i z powrotem w chłodniejszy błękit. Nie mamy wpływu na naturalne światło, ale dzięki doświadczeniu i wiedzy technicznej możemy je wykorzystać w naszych zdjęciach.

Charakter światła zależy od różnych czynników, z których trzy są szczególnie ważne: temperatura barwowa, kierunek padania i pogoda. Odcień światła określa jego temperaturę barwową, przy czym niskie wartości temperatury barwowej dają żółte światło, które dodaje scenie ciepłych odcieni. Z kolei wysokie wartości temperatury barwowej tworzą schematy kolorów zdominowane przez

błękit, które ochładzają kolorystykę sceny. Im wyższa temperatura barwowa, tym bardziej zmniejsza się też kontrast. Kluczowe znaczenie ma również kierunek padania światła, ponieważ zrównoważoną kombinację kolorów i cieni można uzyskać, ustawiając aparat prostopadle do promieni światła słonecznego. Chcąc dodać swoim obrazom jeszcze więcej dramatyzmu, możesz zdecydować się też na robienie zdjęć prosto pod słońce.

Z kolei intensywność światła może się szybko zmieniać, więc przygotuj się, byś był w stanie uchwycić idealne ujęcie. Wschód i zachód słońca stwarzają dość trudne warunki oświetleniowe, ale oferują także satysfakcjonujące możliwości pracy z najbardziej kierunkowym i kolorowym światłem dnia.

W przypadku takich scen oświetlonych mocno kontrastowym światłem fotograf musi się wykazać odpowiednimi umiejętnościami. Uzbrojony w gradientowy neutralny filtr szary z miękkim lub ostrym przejściem będziesz w stanie prawidłowo naświetlić zdjęcia nawet w tak trudnych warunkach oświetleniowych. Jednak takie światło utrudnia aparatowi ustawianie ostrości i nawet podczas pracy z użyciem zaawansowanych technologicznie obiektywów mogą pojawić się w ich wnętrzu niepożądane odbicia. Aby temu zapobiec, skorzystaj z osłony przeciwsłonecznej lub zrób dwa zdjęcia, które będzie można następnie połączyć ze sobą na etapie postprodukcji.

Efekt lustra

Włączając w obręb kompozycji wodę, można jeszcze bardziej wzocnić wpływ naturalnego światła.

Wybierz odpowiedni czas

Zaprezentuj zmieniające się w ciągu dnia charakterystyczne cechy światła słonecznego jak profesjonalista

WSCHÓD I ZACHÓD SŁOŃCA

Złota godzina to najbardziej pożądana pora dnia przez fotografów krajobrazu. Podczas wschodu słońca światło może szybko stać się ostre, ale podczas zachodu, czyli drugiej złotej godziny dnia, z czasem staje się coraz bardziej miękkie. Dodatkowo atmosfera wykonywanych wówczas zdjęć jest ciepła, mają one złocisty blask i zwiększony kontrast.

Kontrast: średni

Kolory: ciepłe, niemal ogniste

Balans bieli: 5500–7000 K

PORANEK I WIECZÓR

Poranki mogą być magiczne, szczególnie gdy występuje mgła. Fotografując w takich warunkach, należy pamiętać o ustawieniu niewielkiej dodatkowej kompensacji ekspozycji, ponieważ jasna mgła często potrafi wprowadzić w błąd światłomierz aparatu. Aby temu zapobiec, obserwuj histogram i niedoświetlaj scenę o dwa lub trzy stopnie przysłony.

Kontrast: wysoki

Kolory: lekko ciepłe

Balans bieli: 3500–4500 K

POŁUDNIE I POPOŁUDNIE

Światło w południe jest ostre i w przypadku mocno kontrastowych scen tworzy intensywne oraz wyraźne cienie. To idealny moment na wykonywanie abstrakcyjnych zdjęć w czerni i bieli. Podczas rejestrowania ujęć nie wahaj się ignorować wskazań histogramu aparatu, aby móc uzyskać maksymalny kontrast, ponieważ w przypadku takich fotografii idealna ekspozycja nie jest najważniejsza.

Kontrast: maksymalny

Kolory: neutralna biel

Balans bieli: 5500–6500 K

ŚWIT I ZMIERZCH

Fotografowanie krajobrazów po zachodzie słońca może być dobrym pomysłem ze względu na dłuższy czas dostępności światła w porównaniu do tego przed świtem, zwłaszcza w przypadku początkujących. Daje to bowiem doskonałą okazję do uchwycenia kontrastu złotych tonów i zimniejszych kolorów podczas przejścia popołudnia w niebieską godzinę.

Kontrast: niski

Kolory: chłodne i pastelowe

Balans bieli: 2500–3000 K

OBSERWUJ POGODĘ

Chmury są doskonałym narzędziem ułatwiającym kontrolowanie oświetlenia fotografii, ponieważ działają jak naturalny filtr, podkreślając faktury i rozpraszając światło.

Pochmurne niebo zapewnia równomierne, chłodne oświetlenie, a burzowe chmury tworzą mocno kontrastowe sceny, dzięki czemu można uzyskać dramatyczny efekt.

© Ryszard Lomnicki

Ustaw balans bieli

Uchwyc prawdziwie magiczną atmosferę bez kompromisów w zakresie kolorystyki

Aby wiernie odwzorować kolory na zdjęciu, aparat może potrzebować pomocy w określeniu aktualnego charakteru światła. Cała sztuka polega na odpowiednim ustawieniu balansu bieli.

W przypadku korzystania z trybu automatycznego aparat może bowiem zneutralizować dominujące kolory, co doprowadzi do nierealistycznego, płaskiego i nieatrakcyjnego odwzorowania scenarii. Aby można było uzyskać bardziej zrównoważoną kolorystykę, aparaty są

również wyposażone w ustawienia balansu, dostosowane do pory dnia i różnych warunków pogodowych.

Poza tym generalnie zaleca się zapisywanie zdjęć w formacie RAW, ponieważ pliki takie zapewniają większą swobodę korekcji kolorów na etapie przetwarzania końcowego. W trudnych warunkach oświetleniowych najlepiej jest dokonać pomiaru temperatury barwowej światła samodzielnie i odpowiednio do niej dostosować ustawienia balansu bieli.

Wydłuż czas ekspozycji

Ryszard Łomnicki opowiada o tworzeniu dynamicznych ujęć przy użyciu długich czasów otwarcia migawki

Stosowanie długiego naświetlania w krajobrazie może dać wspaniałe efekty, jak rozmycie poruszających się chmur lub wody. Lubię pracować z dłuższymi czasami, ponieważ odmieniają one wygląd zwykłych scen, nadając obrazom spokojną i eteryczną estetykę. Przy stosowaniu tej techniki ważny jest wybór miejsca i pory dnia, a także zapoznanie się z przewidywaną prognozą pogody. Najlepsze warunki panują podczas wschodu słońca, złotej godziny i zachodu słońca.

Z kolei podstawowym narzędziem w fotografii z długim czasem naświetlania jest odpowiedni filtr. Stosowanie neutralnych filtrów szarych (ND) i gradientowych (GND) daje możliwość kontrolowania ilości światła docierającego do matrycy. Filtr ND redukuje natężenie światła wpadającego

do obiektywu w całym obszarze kadru, wydłużając czas ekspozycji stosownie do gęstości filtra. Natomiast filtry gradientowe z twardym, średnim i miękkim przejściem redukują ilość światła, aby zrównoważyć ekspozycję w mocno kontrastowych scenach i także mogą mieć różną gęstość. Filtry z twardym przejściem stosuje się przy fotografowaniu pejzaży morskich, w przypadku których na linii horyzontu nie widać żadnych obiektów. Za to filtrów miękkich można używać na przykład w fotografii górskiej, ponieważ horyzont nie jest wówczas linią prostą.

Gęstość neutralnego filtra szarego należy dobierać w zależności od efektów, jakie chce się uzyskać, i panujących warunków oświetleniowych. W przypadku filtrów ND „stopnie” ozna-

Ryszard Łomnicki

Mieszkający w Irlandii Ryszard Łomnicki to wielokrotnie nagradzany fotograf. Specjalizuje się w fotografii krajobrazowej; jest także współpracownikiem firmy Haida Filters i ambasadorem marek Leofoto i Shimoda. Jeśli chcesz zobaczyć więcej jego prac, odwiedź stronę: ryszardlomnicki.com | [@rx70](https://www.instagram.com/rx70)

czają poziom redukcji światła – im więcej „stopni” ma filtr, tym dłuższe czasy naświetlania pozwala uzyskać. Najbardziej uniwersalne wartości ND to 1,8 i 3,0. Z kolei najlepszym sposobem na obliczenie czasu ekspozycji jest skorzystanie z aplikacji na smartfon lub tabeli dołączonej do filtrów.

Twórz artystyczne zdjęcia krajobrazowe

Wykonując poniższe kroki, znajdziesz się na dobrej drodze do rejestrowania scen z hipnotyzującymi efektami użycia długiego czasu ekspozycji

1 Użyj solidnego statywu Zamontuj aparat na trójnogu. Aby uzyskać ostre zdjęcia, upewnij się, że jest on wyważony i stoi stabilnie. Jest to ważne zwłaszcza przy pracy z wykorzystaniem długich ekspozycji, które mogą trwać nawet kilka minut.

2 Użyj trybu M Przełącz aparat w tryb manualny i wybierz mały otwór przysłony (wysoką wartość liczbową f), aby uzyskać większą głębię ostrości, i niską czułość matrycy, by zmniejszyć poziom zaszumienia długo naświetlanych zdjęć.

3 Zamontuj filtr Zamocuj uchwyt z filtrem i wydłuż czas ekspozycji. Oblicz potrzebny czas otwarcia migawki na podstawie gęstości filtra i warunków oświetleniowych, korzystając z tabeli przeliczeniowej lub aplikacji na telefon.

4 Podłącz zdalny wyzwalacz Teraz nadszedł czas, aby nacisnąć spust migawki i rozpocząć naświetlanie. Aby zminimalizować drgania aparatu w trakcie trwania ekspozycji, użyj funkcji samowyzwalacza lub zdalnego wyzwalacza.

Wykończony kadr

Dzięki użyciu filtra ND Ryszardowi udało się wydłużyć czas naświetlania, aby podkreślić kolory i zmaksymalizować dynamikę tonalną.

WSKAZÓWKA ZAWODOWCA

Jeśli potrzebujesz miękkiego, ciepłego światła, które zwiększy głębię i podkreśli faktury na zdjęciu krajobrazowym, sprawdź, jak będzie padać światło podczas wschodu i zachodu słońca oraz złotej godziny. Skomponuj ujęcie, uwzględniając obecne w cieniu podziały i linie prowadzące, aby stworzyć angażującą widza fotografię. Dobrze skomponowany kadr przedstawia harmonijny i zrównoważony obraz, który jest naturalny dla oka.

Filtry okrągłe czy kwadratowe?

Uważam, że systemy filtrów kwadratowych są lepsze niż filtry okrągłe. Oferują większą wygodę używania, wszechstronność i precyzyjną kontrolę nad światłem. Aby z nich skorzystać, potrzebny jest uchwyt, co jest dodatkowym kosztem, jednak korzyści z jego stosowania są nieocenione. W celu zapewnienia najwyższej jakości rejestrowanych obrazów używam uchwytu i filtrów marki Haida. Uchwyt Haida M10-II pozwala mi także na stosowanie serii filtrów Drop-in wraz z filtrami kwadratowymi, co znacznie rozszerza możliwości systemu i wygodę jego użytkowania.

Dom dla wędkarzy

Ryszard uchwycił tę scenę w Connemara w Irlandii umiejętnie przekształcając ciemne chmury w charakterystyczny element fotografii

Akcesoria wykorzystywane przez Ryszarda

Podczas fotografowania z użyciem długich czasów naświetlania ważne jest, aby zachować stabilną pozycję aparatu. Oznacza to, że będziesz potrzebować solidnego statywu z dobrą głowicą odporną na nieprzychylnie warunki atmosferyczne, filtrów ND redukujących ilość światła wpadającego do obiektywu oraz zdalnego wyzwalacza z timerem.

1. Statyw Leofoto
2. Filtry ND marki Haida
3. Zdalny wyzwalacz

Kąt padania światła

Chloe Price omawia wpływ naturalnego światła na wygląd twarzy modeli podczas fotografowania ich na lokacji

Aby stworzyć efektowne portrety plenerowe, należy zwrócić uwagę na czas, oświetlenie i kierunek, w którym zwrócona jest osoba fotografowana. To główne czynniki odgrywające zasadniczą rolę w podkreślaniu rysów twarzy modela i minimalizowaniu występowania niepożądanych cieni.

Fotografowanie w bezpośrednim świetle (kiedy słońce jest skierowane w stronę portretowanej osoby) nada jej bardziej dynamiczny wygląd, z ostrzejszymi liniami oddzielającymi światła od cieni. Taki efekt może wystąpić o każdej porze dnia, ale zwykle jest najbardziej intensywny około południa. Ponieważ słońce jest w tym czasie w zenicie i jego promienie padają bezpośrednio z góry, światło może tworzyć nieestetyczne cienie na twarzy modelki, szczególnie pod oczami i brodą. Dlatego lepiej jest robić zdjęcia portretowe wcześniej rano lub późnym popołudniem. Z drugiej strony fotografowanie w cieniu lub przy zachmurzonym niebie zapewni

oświetlenie pośrednie, które daje bardziej miękkie, równomierne światło, a także tworzy mniej ostrych cieni na twarzy.

Światło złotej godziny zmienia się w zależności od pory roku, ale fotografowanie na około godzinę przed zachodem słońca tworzy korzystną dla wyglądu portretowanej osoby złotą poświatę, którą wielu fotografów bardzo lubi wykorzystywać. O tej porze dnia słońce znajduje się nisko nad horyzontem, co zapewnia bardziej równomierne oświetlenie i zmniejsza intensywność cieni.

Z kolei fotografowanie pod światło oznacza, że słońce znajduje się za modelką i tworzy wokół jej włosów efekt „aureoli”. Oddziela ono także wówczas sylwetkę od tła i stanowi doskonale oświetlenie do tworzenia efektu *bokeh*. Ponieważ jednak źródło światła znajduje się za modelem, jego twarz może stać się ciemniejsza niż reszta zdjęcia. Z tego powodu często będziesz musiał użyć blendy lub rozjaśnić cienie na etapie postprodukcji.

Chloe Price

Mieszkająca w Wolverhampton w Wielkiej Brytanii Chloe Price zajmuje się przede wszystkim fotografią portretową i ślubną. Od dziecka kochała przyrodę, kwiaty i lasy. Obecnie dużą częścią pracy Chloe jest

fotografowanie z wykorzystaniem światła naturalnego i pojawia się ono na wielu jej zdjęciach.

www.chloepricephotography.com

📷 @chloeprice.photography

ULUBIONY RODZAJ ŚWIATŁA CHLOE

Wolę robić zdjęcia po południu (między 15.00 a 17.00), ponieważ światło jest bardziej miękkie i równomierne. Zachowujesz wówczas także oryginalne kolory sceny i masz dodatkowy czas na zrobienie zdjęć, zanim się ściemni.

Złota godzina i światło bezpośrednie

KIERUNEK PADANIA PROMIENI SŁOŃCA

Słońce znajduje się blisko linii horyzontu i zapewnia mocne, bezpośrednie źródło światła, tworzące jedynie minimalne cienie pod oczami i brodą.

ZŁOTA BLASK

Fotografowanie w czasie złotej godziny pozwala spowić modela ciepłą poświatą. Wiele fotografów wykorzystuje to w celu wygładzenia skóry.

OSTRE CIENIE

Za sprawą światła bezpośredniego cienie w pszenicy są wyraźnie zdefiniowane i mocne. Unikaj jednak cieni padających na twarz modelki.

PORA DNIA
To zdjęcie zostało zrobione latem o godzinie 18.00, dzięki czemu na fotografii pojawiły się cieplejsze odcienie.

BOKEH
Światło prześwituje przez drzewa, a niewielka głębia ostrości tworzy piękny efekt *bokeh*.

PODŚWIETLENIE
Słońce znajduje się za modelką po prawej stronie i tworzy efekt aureoli wokół jej włosów oraz oddziela ją od tła.

Złota godzina z wykorzystaniem podświetlenia

Rady Chloe dotyczące pracy z modelką

Pamiętaj o tych trzech wskazówkach, a przeżyjesz ekscytujący dzień zdjęciowy

1 Bądź pozytywnie nastawiony

Nawet jeśli czujesz się spięty i nieco panikujesz, nie okazuj tego na zewnątrz, komplementuj modelkę i staraj się dobrze bawić. Dobry humor się udziela!

2 Pomyśl wcześniej o pozowaniu

Zaplanuj z wyprzedzeniem pozy. Jeśli nagle podczas fotografowania stracisz wena, to aby sobie pomóc, skorzystaj z gotowych tablic póz.

3 Udostępniaj rezultaty sesji

Pokaż swoje zdjęcia modelowi i reszcie zespołu, są równie ciekawi efektów swojej pracy jak Ty.

TECHNIKI

Naturalna kontra

Fotografowanie pod światło z delikatnym błyskiem wypełniającym, pozwala uzyskać profesjonalne, naturalnie wyglądające zdjęcia.

Mała, ale mocna

Quadralite Reporter 200 Pro TTL to idealny plenerowy flesz

Reporter 200 Pro TTL to kompaktowa lampa błyskowa, która łączy zalety typowych fleszy reporterskich, dodając moc i jakość światła znaną z modeli studyjnych. Może być stosowana zarówno w trybie automatycznym (TTL), jak i ręcznym (M), a wbudowany odbiornik systemu radiowego Navigator X sprawia, że można ją sterować zdalnie. Co ważne, lampa jest w pełni kompatybilna z wieloma modyfikatorami, dzięki czemu zapewnia dużą swobodę modelowania i kreowania światła.

W zestawie znajdziemy dwie głowice: z otwartym palnikiem i z soczewką Fresnela, a dodatkowo możemy dokupić głowicę okrągłą lub stałego światła. Lampa wyróżnia się dużą mocą (liczba przewodnia 60 dla ISO 100) i bardzo szerokim zakresem regulacji energii błysku, który pozwala pracować w przedziale od 200 do 0,8 Ws. W pełni naładowany akumulator zapewni co najmniej 500 wyzwoleń pełnej mocy.

Zyskaj kontrolę nad światłem w plenerze

Traktuj słońce jak światło konturowe lub przebij je mocnym błyskiem mobilnej lampy

Fotografowanie w plenerze to jedno z najbardziej ekscytujących doświadczeń dla każdego fotografa. Z jednej strony to nieograniczone możliwości twórcze, z drugiej – pewne wyzwania związane z naturalnymi warunkami oświetleniowymi.

I właśnie tu, całe naładowane, na scenę wkraczają mobilne lampy błyskowe – kompaktowe, zdalnie wyzwalane i z wbudowanym zasilaniem (przykładowo Quadralite Reporter 200 Pro TTL to flesz nie-

wiele większy od klasycznego speedlighta, ale o możliwościach typowej lampy studyjnej).

Dzięki takiej lampie możesz działać na co najmniej dwa sposoby: wypełnić cienie miękkim błyskiem, który delikatnie podkreśli rysy twarzy modelki, jednocześnie zachowując naturalny wygląd sceny lub, np. fotografując pod światło, wykorzystać mocny błysk mobilnej lampy, by przełamać siłę słońca, które będzie stanowić

– niczym w studio – światło konturowe. Tego typu mocne, wyraziste światło dodaje zdjęciu dramatyzmu i głębi, co szczególnie sprawdza się w modowych sesjach plenerowych. Co najważniejsze, mobilne flesze są lekkie i łatwe w transporcie, możemy więc zabrać je na plażę, do lasu, czy też szybko rozstawić na ruchliwej ulicy miasta.

www.quadralite.pl

Popraw prezencję

Odbij światło z powrotem w stronę sceny i skieruj je na kluczowe elementy kompozycji

Kiedy niebo jest zachmurzone, intensywność światła może być niska. W tej sytuacji szczególnie przydatna jest blenda, która pomaga skierować światło w stronę fotografowanego obiektu i poprawia ogólne oświetlenie. Blendy mają zwykle różne powierzchnie, które można łatwo zmieniać, co zapewnia większą kontrolę.

W fotografii produktowej i we wnętrzach najczęściej stosuje się blendy białe, ponieważ utrzymują one łagodne natężenie światła, jednocześnie rozjaśniając niepożądane cienie. Do ich samodzielnego zbudowania wystarczy pianka lub kawałek styropianu, który równie dobrze skieruje światło z powrotem na scenę. Srebrna blenda odbija większość światła i zapewnia mu dużą intensywność, bez zmiany jego barwy. Z kolei złote blendy odbijają cieplejsze światło i najlepiej nadają się do doświetlania portretów wykonywanych w czasie złotej godziny. Mogą one jednak nie być najlepsze do fotografowania w pomieszczeniach, ponieważ wzmacniają żółtą poświatę.

Oświetlanie modela

Łącząc maksymalny otwór przysłony $f/1,4$ z naturalnym podświetleniem, udało się odpowiednio zrównoważyć ostrość, rozmycie i oświetlenie.

Jak zaaranżować studio w domu

Uchwycić cały urok naturalnego światła w pomieszczeniu

Jeśli chcesz wykorzystać naturalne światło do fotografowania w domowym studio, ważne jest, aby zbudować plan zdjęciowy blisko okna, przez które wpada dużo światła. Upewnij się, że światło dociera bezpośrednio do sceny, i umyj szyby, aby móc w pełni wykorzystać jego charakter i natężenie. W miarę przesuwania się słońca po niebie możesz spróbować robić zdjęcia o różnych porach i w różnych pomieszczeniach w całym domu, by w ten sposób określić najlepszą lokalizację dla swojego domowego studia. Jeśli to możliwe, wykonaj kilka sesji testowych o różnych porach dnia i przy różnych oknach.

SEKRETY TWÓRCZYCH KOMPOZYCJI

Złam zasady i odkryj nowe strategie komponowania zaskakujących i wyróżniających się fotografii

Gotowy obraz

Efekt zmarszczki

Jeśli chodzi o kreatywne komponowanie obrazu, to nie obowiązują żadne zasady, pod warunkiem, że temat zostanie wizualnie podkreślony.

Czy zastanawiałeś się kiedyś, dlaczego niektóre zdjęcia wyróżniają się na tle innych? Oczywiście jest wiele aspektów, które mogą przykuć naszą uwagę, ale najprawdopodobniej mają one coś wspólnego z kompozycją obrazu.

Wraz z rozwojem platform mediów społecznościowych wszyscy oglądamy niezliczoną liczbę ujęć, w przypadku których zastosowano typowe strategie kompozycji; rzecz jednak w tym, że niezależnie od tego, jak sugestywne i technicznie poprawne są te zdjęcia, często gubią się w morzu podobnie wyglądających zdjęć.

Nie ma w tym nic dziwnego, gdyż kiedy po raz pierwszy zaczynamy interesować się fotografią, wysoko na liście rzeczy, których nas się uczy, jest stosowanie klasycznych metod

kadrowania. Zejście z tej ścieżki stosowania sprawdzonych zasad może być ryzykowne, mimo że w rzeczywistości nie każdą interesującą scenę można uchwycić w pełnej krasie, stosując tradycyjne podejście. Czasami, aby zarejestrować wyjątkowe i niezwykle kadry, trzeba wymyślić alternatywny sposób wykorzystania potencjału wizualnego sceny.

Czas więc odłożyć na bok wypróbowane i przetestowane strategie, takie jak złoty podział czy zasada trójkąta, i skorzystać z zasad kompozycyjnych stosowanych w innych rodzajach mediów, które mogą pomóc nam zerwać z tym, co znane i sztamowe. Odkrywanie różnorodnych metod kadrowania w fotografii rozpoczyna się od analizy zestawień i nowych możliwości wizualnych, które czekają tylko na ich zastosowanie.

Jednak nie w przypadku każdego rodzaju sceny warto szukać bardzo oryginalnych kompozycji, dlatego ważne jest, aby nie używać ich jako narzędzi do kadrowania, a zamiast tego postrzegać je jako sposób na rozważenie podczas fotografowania różnych możliwości przedstawienia tematu.

W tym artykule przyjrzymy się znaczeniu tworzenia urzekających kadrów i opowiemy, dlaczego sprawdzone techniki mogą obrócić się przeciwko nam i ograniczać naszą kreatywność jako twórców obrazów. Na następnych kilku stronach odkryjesz różne oryginalne sposoby komponowania zdjęcia. Dzięki temu będziesz mógł zaskoczyć widza, zmusić go do przyjrzenia się bliżej Twoim obrazom i wyrzucić na nim wrażenie.

Gotowy obraz

Warstwa cienia

Po włączeniu cieni każda scena zyskuje indywidualny charakter i dodatkową warstwę zainteresowania.

Łam zasady

Skorzystaj z tradycyjnych zasad kompozycji i dostosuj je w sposób korzystny dla tematu

Kierowanie się innym podejściem to dobry sposób na zerwanie z klasycznymi regułami fotografii i eksperymentowanie z kompozycjami, które idą nieco dalej. Jedną ze sprawdzonych metod kompozycyjnych jest zasada trójpodziału – polega ona na równym dzieleniu kadru dwoma liniami poziomymi i pionowymi. Powstają w ten sposób cztery punkty przecięcia, w których należy umieścić kluczowe elementy sceny. Pozwala to stworzyć harmonijny i zrównoważony kadr. Ponieważ widzowie są przyzwyczajeni do takich

klasycznych kompozycji, dobrym posunięciem może się okazać celowe przełamanie schematu. Rezygnując z tego, co jest normą, przesuwasz balans i dodajesz obrazowi dynamiki. Nadal jednak warto mieć włączoną w menu aparatu funkcję wyświetlania linii pomocniczych. Pozwoli Ci to uwolnić się od starych schematów, ponieważ ułatwi zidentyfikowanie tych miejsc, gdzie nie należy umieszczać kluczowych składników sceny. Przełamanie klasycznego podejścia do komponowania zdjęć jest szczególnie przydatne, gdy

masz zamiar podkreślić główny temat, a w scenie widoczne są elementy rozpraszające lub negatywna przestrzeń. Tę ostatnią można rozumieć jako pusty obszar, który nie sprzyja

Eksperymentuj z formatami

Zmiana proporcji boków kadru może kompletnie zmienić zasady gry

Powszechnie stosowaną techniką, która nadaje scenie inny wygląd, jest zmiana orientacji obrazu. Na przykład pionowy kadr przesuwa uwagę na szczegóły pierwszego planu, podczas gdy poziomy najlepiej nadaje się do wyróżniania zdjęć za pomocą mocnych linii poziomych. Z drugiej strony często pomija się kwestie proporcji obrazu, mimo że format kadru może potencjalnie odgrywać znaczącą rolę w kompozycji zdjęcia i wpływać na relacje pomiędzy różnymi elementami.

Każda platforma mediów społecznościowych ma swój ulubiony współczynnik proporcji boków wyświetlanych obrazów, ale jeśli chodzi o możliwość samodzielnego wyboru formatu, to nie ma żadnych ograniczeń. W związku z tym niestandardowe proporcje stanowią najlepszy sposób na stworzenie przyciągających wzrok kompozycji. Wielu z nas polega na dostosowywaniu formatu kadru na etapie przetwarzania końcowego, ale często zapomina się o tym, że w większości nowoczesnych

aparatów można ustawić pożądane współczynniki proporcji boków obrazu przed wykonaniem zdjęcia. Niemniej jednak i tak najlepiej jest wybrać konkretny format podczas fotografowania sceny, ponieważ pozwala to na określenie i stworzenie kompozycji sprzyjającej fotografowanemu obiektowi. Zajrzyj do menu swojego aparatu, aby sprawdzić dostępne współczynniki proporcji boków kadru. Po wybraniu jednego z nich na wyświetlaczu aparatu pojawi się ramka o wybranym współczynniku, co oznacza, że wszystko, co znajdzie się poza nią, zostanie odcięte.

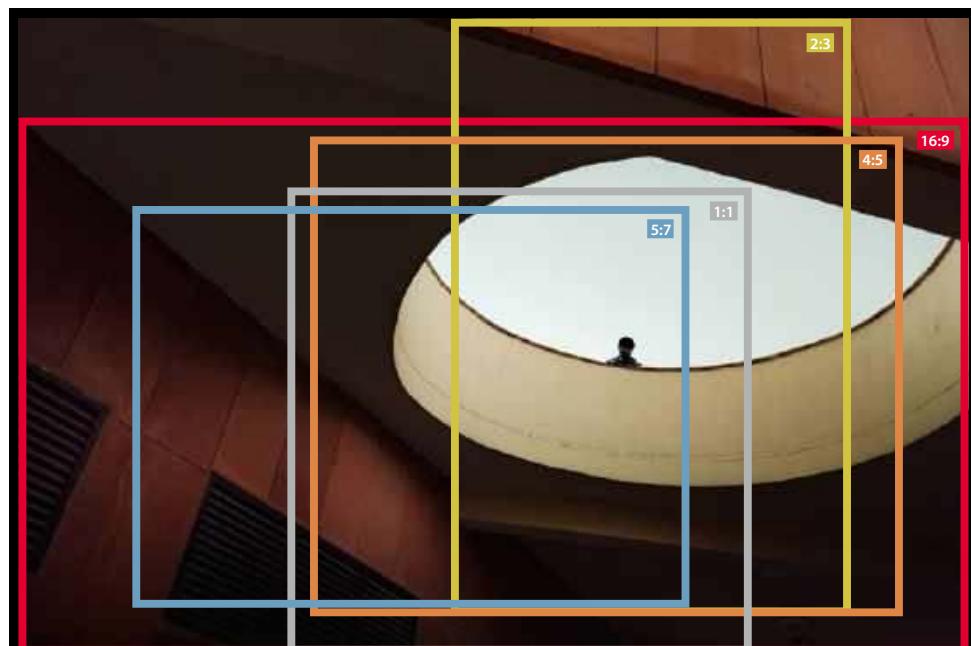
Jeśli chcesz poeksperymentować z formatami kadrów, których nie oferuje Twój aparat, możesz nakleić kilka pasków taśmy klejącej na osłonie tylnego wyświetlacza aparatu i w ten sposób uzyskać pożądane proporcje. Należy jednak pamiętać, że różne współczynniki proporcji boków zdjęcia mają różny wpływ na wygląd obrazu i mogą być zarezerwowane do określonych zastosowań lub celów.

ZNAJDŹ ODPOWIEDNIĄ PERSPEKTYWĘ

Korzystanie ze statywu to świetny sposób na spowolnienie i udoskonalenie procesu komponowania obrazu. Dostosuj wysokość położenia aparatu, tak aby uniknąć typowej perspektywy fotografowania z poziomu oczu, i zmień proporcje pierwszego planu i tła. Eksperymentuj z różnymi ogniskowymi, ponieważ będzie miało to wpływ na efekt kompresji w scenie. Na przykład użycie dłuższej ogniskowej zbliży do siebie elementy.

eksponowaniu tematu. Chcąc uzyskać bardziej zwartą kompozycję, dostosuj położenie obiektu, przesuając go w górę lub w dół. Na przykład, jeśli głównym tematem jest groźnie wyglądające niebo, skup się właśnie na nim, aby zapewnić mu więcej miejsca w kadrze.

Dodatkowo możesz poeksperymentować, włączając w obręb kompozycji nieoczekiwane elementy, takie jak cienki pas ziemi na dole kadru. Innym możliwym podejściem jest wypełnienie całego kadru tylko jednym obiektem. Jest to szczególnie skuteczne, gdy znajduje się on na pierwszym planie. W ten sposób kolor i struktura nabrają większego znaczenia, tworząc wyrazistą i efektowną kompozycję.

1:1

Upraszcza obrazy i wzmacnia siłę wyrazu scen minimalistycznych. Wywołuje poczucie nostalgii, ponieważ format ten przypomina klasyczne odbitki z Polaroida i był pierwszym podstawowym formatem Instagrama.

2:3

Zdecydowana większość zdjęć ma właśnie tę standardową proporcję, która odpowiada klasycznemu zdjęciu 4x6 cali, domyślnemu formatowi w aparatach na film 35 mm.

4:5

Najbardziej zbliżony do formatu systemu Mikro 4/3 i na platformach mediów społecznościowych, takich jak Instagram, które przyjęły ten współczynnik proporcji do prezentacji pionowych portretów.

5:7

Zapewnia harmonijny i przyjemny dla ludzkiego oka stosunek proporcji boków kadru. Ten format wydłużony bardziej niż 4:5 zapewnia lepsze możliwości fotografowania rozległych krajobrazów.

16:9

Ten panoramiczny format, nazywany najlepszą proporcją do opowiadania historii, stał się popularny w filmie i kinematografii od czasu wprowadzenia „panoramycznych” telewizorów i monitorów komputerowych.

Kadruj krzywo

Twórz dynamiczne kompozycje za pomocą ukośnych kadrów, usuwając w ten sposób niektóre zbędne elementy

Uchwycenie prostej linii horyzontu to klasyczne podejście w fotografii niezależnie od gatunku. W ten sposób kompozycja zyskuje poczucie równowagi i harmonii, co jest korzystne w przypadku takich tematów jak morskie pejzaże, ale może również skutkować powstaniem standardowego kadru, któremu będzie brakować dynamiki.

W tym przypadku zastosowanie tak zwanego kadru skośnego to sprytne podejście, które lepiej odda nastrój sceny. Aby zastosować tę technikę, przechył aparat w jedną stronę (w lewo lub w prawo), tak aby horyzont lub inne linie prowadzące nie biegingy poziomo. Zasadą numer jeden jest tutaj zrobienie tego tak, by było widać, że jest to świadoma decyzja, gdyż w przeciwnym razie kompozycja będzie wyglądać na przypadkową, co może wywołać wrażenie, że zdjęcie jest nieudane.

Takie podejście jest szczególnie skuteczne, gdy obiekt porusza się przed obiektywem, a jeszcze lepiej, gdy wchodzi z Tobą w interakcję. Ukośne kadrowanie jest często stosowane w fotografii

podróżniczej w celu oddania wrażenia ruchu i przygody. Podczas podróży niektóre sceny zazwyczaj można sfotografować, tylko znajdując się w ruchu, na przykład z jadącego pociągu lub samochodu. Oczywiście, aby temat był ostry,

należy wybrać w aparacie odpowiednie ustawienia. Niemniej jednak kompozycje te nie muszą być tak nieskazitelne jak te, do których jesteś przyzwyczajony. Wytnij elementy, takie jak fragment ulicy lub latarnia, aby dodać zdjęciu uroku

Zmień ustawienia Skorzystaj z ustawień aparatu, aby uzyskać jak najlepsze kompozycje

1 Nadaj priorytet ustawieniom Chcąc kontrolować ostrość i rozmycie, fotografuj w trybie manualnym. Aby poprawić ogólną ostrość, pracuj z przysłoną ok. f/8 - w przypadku większości obiektywów pozwala to uzyskać najostrejszy obraz. Aby zmniejszyć ryzyko rozmycia obiektu znajdującego się w ruchu, wybierz czas otwarcia migawki 1/500 s. To ustawienie zależy od tego, jak szybko jedzie pojazd, w którym się znajdujesz, i może wymagać dostosowania do konkretnej sytuacji. Ponieważ wybraliśmy krótki czas otwarcia migawki, ilość światła docierającego do czujnika uległa zmniejszeniu. Skompensuj zatem wartość ekspozycji, ustawiając wyższą czułość - nowoczesne aparaty radzą sobie bardzo dobrze z robieniem zdjęć przy wyższych wartościach ISO, nie generując na zdjęciach nieestetycznego szumu.

2 Zadbaj o stabilność i ostrość Kiedy jesteś w ruchu podczas podróży, naturalną rzeczą jest to, że aparat od czasu do czasu będzie się trząsł. Dlatego ważne jest, aby aktywować ustawienia, które ustabilizują rejestrowany obraz. Przejdź do menu aparatu i włącz funkcję redukcji drgań (VR). Kolejnym wyzwaniem ze względu na ruch jest zapanowanie nad ustawianiem ostrości przez obiektyw. W tym celu unikaj ręcznego ogniskowania, ponieważ zajmie to zbyt dużo czasu i nie zapewni ostrego zdjęcia. Zamiast tego włącz tryb autofokusa z ciągłym ustawianiem ostrości (AF-C). Dzięki temu aparat będzie stale śledził w obrębie sceny poruszający się temat i automatycznie ogniskował na nim obiektyw. Ten tryb ustawiania ostrości jest często używany w przypadku fotografowania wydarzeń sportowych lub dzikich zwierząt.

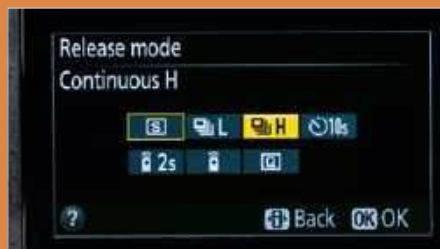
Na skos

Podróżując po mieście samochodem lub pociągiem warto skorzystać z kątów widzenia, które dodadzą Twoim kadrom świeżości i dynamiki.

**NIE BÓJ SIĘ
EKSPERYMENTOWAĆ**

W tworzeniu angażujących widza kompozycji kluczową rolę odgrywa rezygnacja ze stosowania standardowych, sprawdzonych strategii. Tylko w ten sposób można odkryć pełen zakres możliwości, jakie oferuje dana scena. Dobrym ćwiczeniem jest ograniczenie się do jednego tematu i fotografowanie go przy użyciu różnych podejść. Analizując obrazy, możesz rozwijać swoje umiejętności komponowania ujęć i zdobywać doświadczenie, które pomoże Ci jeszcze lepiej skadrować kolejną scenę.

i lepiej oddać nastrój. Nieostrzość tych elementów dodatkowo przyczynia się do tego, że ujęcia takie mają bardziej podróźniczy charakter.

3 Pstrykaj, pstrykaj i jeszcze raz pstrykaj Aby uzyskać jak najlepsze rezultaty, włącz tryb zdjęć seryjnych. Przy takim ustawieniu aparat przez cały czas automatycznie rejestruje sekwencję ujęć, dopóki wciśnięty jest spust migawki. W ten sposób będziesz mieć szerszy wybór obrazów do późniejszej selekcji i więcej zdjęć do pokazania klientowi. Inne praktyczne wskazówki dotyczące robienia zdjęć podczas jazdy to korzystanie z bocznych okien samochodu i, jeśli to możliwe, poprawianie widoczności poprzez opuszczenie szyby, aby uniknąć włączenia do kompozycji brudu lub odbić światła od tafli szkła. Pamiętaj, że choć zapięcie pasów może ograniczać Twoje ruchy, to ważniejsze od swobody jest zachowanie bezpieczeństwa.

Spójrz w górę!

Odkryj potencjał różnych cech architektonicznych, aby stworzyć kompozycję o niepowtarzalnym charakterze.

Postaw na ekstrema

Porzuć powszechną perspektywę fotografowania z poziomu oczu i odkryj inne możliwości komponowania zdjęć

Podczas fotografowania najbardziej naturalną perspektywą jest trzymanie aparatu przy oku w pozycji stojącej, co prowadzi do rejestrowania dobrze znanego i realistycznego obrazu. Jednak takie podejście może ograniczać możliwości kompozycyjne i nie pozwalać wydobyć ukrytych walorów sceny.

Chcąc stworzyć inny rodzaj kompozycji, zmień ujęcie wysokość, na jakiej umieszczony jest aparat, aby nie stracić okazji do odkrycia innych angażujących widza perspektyw. Umieszczając aparat niżej lub wyżej, możesz uzyskać świeższe spojrzenie na dobrze znane sceny i nowe możliwości komponowania obrazu, których perspektywa fotografowania z poziomu oczu po prostu nie oferuje.

Aby ułatwić sobie ten proces, kierując obiektyw w dół lub w górę, korzystaj z możliwości odchylenia tylnego ekranu. Położenie aparatu na ziemi sprawia, że powstają linie wiodące, a struktura elementów zyskuje na znaczeniu, co nadaje kadrowi większą głębię. Na przykład podczas robienia zdjęć w mieście z niskiej perspektywy linie dróg zamieniają się w linie kierujące wzrok widza w głąb kadru.

Inną techniką jest włączenie do kompozycji elementów pierwszego planu, takich jak wysoka trawa, w celu dodania warstw i koloru.

Ważne jest przy tym, aby nie przeciążać kadru, bo może to odwrócić uwagę od głównego tematu. Zamiast tego pracuj z maksymalnie otwartą przysłoną i ustawiaj aparat blisko elementów pierwszego planu, aby móc przez nie fotografować. Takie podejście dodaje kompozycji kolorów i głębi, oferując widzowi wgląd w atmosferę sceny, jednocześnie kierując jego uwagę na główny obiekt. Obniżenie pozycji aparatu nadaje również pierwszemu planowi i tłu większego znaczenia, ponieważ środkowy plan staje się mniej widoczny.

Z kolei skierowanie obiektywu pod kątem 90° w górę podkreśla struktury i formy obecne w scenie. Jest to szczególnie skuteczny zabieg podczas fotografowania architektury lub elementów wnętrza. Dzięki temu scena zyskuje abstrakcyjny charakter. Chcąc stworzyć zrównoważoną kompozycję, zwróć uwagę na sposób, w jaki linie się ze sobą łączą. Umieszczenie aparatu bezpośrednio poniżej głównego tematu daje najlepszą gwarancję ukazania symetrii. W tym przypadku pomocne jest aktywowanie w aparacie funkcji wyświetlania linii siatki kadrowania i skorygowanie wszelkich zniekształceń geometrycznych obiektywu na etapie przetwarzania końcowego.

Szukaj sekwencji wzorów

Aby tworzyć wyraziste, graficzne kompozycje, skoncentruj się na integracji wzorów

Aby stworzyć efektowną kompozycję, sprawdź, czy Twoja scena zawiera elementy pojawiające się w postaci wzorów. Takie sekwencje są harmonijne dla ludzkiego oka, ale w zgiełku codziennego życia zwykle nie zwracamy na nie uwagi. Istnieje teoria, że włączenie w obręb kadru parzystej liczby elementów może powodować zmniejszenie zainteresowania obrazem. I przeciwnie, uważa się, że nieparzysta liczba obiektów na zdjęciu przyciąga uwagę widza, ponieważ takie obrazy są atrakcyjne wizualnie i odbierane jako bardziej naturalne. Ponadto integrowanie

obiektów w różnych kolorach lub kształtach przełamuje schematy kompozycyjne i dodaje zainteresowania.

Aby stworzyć przyciągające wzrok kompozycje graficzne, eksperymentuj z kątem widzenia i kadrowaniem. Na przykład robienie zdjęć z podwyższonego punktu widzenia pozwala zarejestrować scenę z lotu ptaka i ukazać wzory, których w swoim codziennym życiu większość ludzi nie zauważy. Następnie poszukaj interakcji pomiędzy elementami: oceń, czy tworzą

one powtarzalny wzór lub czy uzupełniają się wielkością i kolorem. Jeśli scena posiada wzór, na przykład w postaci kafelków lub okien, zaleca się wyprowadzenie części takiej sekwencji poza kadr. Z kolei jeśli nie widać wyraźnego wzoru, przytnij mocno kadr, tak aby obiekty o podobnym kolorze lub kształcie zostały wyrównane. Aby uchwycić wzór jak najbardziej prosto, przejdź do menu aparatu i aktywuj funkcję wyświetlania linii siatki kadrowania. W ten sposób możesz uzyskać doskonale wyrów-

Wszędzie kwadraty

Wzory można łatwo przeoczyć, dlatego ważne jest, aby poświęcić czas na zbadanie otoczenia z różnych punktów widzenia.

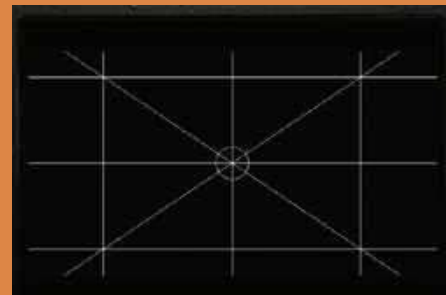
Rzuć trochę cienia

Wykorzystaj moc słońca, aby stworzyć kompozycje o wysokim kontraście i częściowo ukryć temat

Rysy twarzy mogą stworzyć na fotografii ciekawy efekt, ale często też niepotrzebnie przyciągają uwagę widza. Aby temu zapobiec, z różnych względów artystycznych, fotografuj w porze obiadowej, by wykorzystać głębokie cienie, które ukryją ludzi w obrębie kompozycji. Można to osiągnąć, umieszczając na wysokości twarzy danej osoby cień.

Aby uzyskać bardziej abstrakcyjne podejście, zintegruj cień osoby w kadrze. Tworzy to interesującą kompozycję,

w której temat nie jest fizycznie obecny na zdjęciu. Technika ta nie ogranicza się tylko do ludzi, ponieważ cienie innych obiektów również mogą stworzyć kolejną warstwę

w kompozycji. Aby mieć jeszcze większą kontrolę nad sceną, pracuj z własnym cieniem. Najlepiej jest to zrobić, kierując obiektów w dół na niezabłaganiony teren. By zwiększyć zainteresowanie i dodać głębi, wybierz piaszczyste lub kamieniste podłoże, co pozwoli dodać zdjęciu faktury.

LINIE WIODĄCE

Linie wiodące to potężne narzędzie do tworzenia angażujących i atrakcyjnych wizualnie kompozycji, ponieważ kierują one uwagę widza na temat. Ważne jest jednak, aby nauczyć się wykorzystywać je umiejętnie, gdyż w przeciwnym razie ryzykujesz poprowadzenie wzroku oglądających w stronę nieciekawych fragmentów kadru. Komponowanie zdjęcia zacznij od wybrania głównego tematu. Następnie dostosuj kompozycję tak, aby linie na obrazie zaczynały się lub kończyły w tym samym miejscu, w którym znajduje się obiekt.

CIEŃ NA TWARZY

Przy bliższym przyjrzeniu się można dostrzec pewne rysy twarzy. Ze względu na rozmieszczenie cieni tożsamość głównego bohatera pozostaje tajemnicą i nie odwraca uwagi widza od obrazu.

WYRAZISTY CIEŃ

Kształt cienia jest prawie idealny, z wyjątkiem lekkiej utraty jego intensywności po lewej stronie, co wskazuje, że cień był oryginalnie obecny w scenie i nie został sztucznie utworzony, co dodaje temu obrazowi autentyczności.

PODZIAŁ KADRU

Obraz został podzielony skośnie przez ostry cień na dwie części, co dodało zdjęciu dynamiki i zainteresowania, jednocześnie przyciągnęło wzrok widza do centrum kadru.

naną kompozycję bez potrzeby spędzania czasu na późniejszym poprawianiu obrazu na etapie postprodukcji.

Aby podkreślić efekt graficzny, zawsze można też skonwertować później kolorowe zdjęcie do postaci czarno-białej. Brak koloru zwiększa szczegółowość wzorów. Robiąc to, skup się na wzmocnieniu ogólnego kontrastu, ponieważ gdy jest on silniejszy, elementy obrazu zyskują nowe aspekty wizualne i znaczenie, co sprawia, że codzienne sceny wydają się niezwykle i zaaranżowane. Jednak zamiast zmieniać w Photoshopie tryb obrazu na skalę szarości, dodaj do zdjęcia warstwę dopasowania Czarno-biały. Dzięki temu zachowasz kontrolę nad konwersją tonalną.

Stwórz obramowanie

Zwracaj uwagę na sztuczne lub naturalne otoczenie graniczące ze sceną

Włączenie naturalnego obramowania do kompozycji daje widzowi możliwość bardziej ukierunkowanego badania obiektu. Technika tworzenia „ramki w ramce” wprowadza warstwę narracji i kontekstu, umożliwiając widzowi lepsze zgłębienie tematu. Jest również skuteczna, jeśli chodzi o kontrolowanie kompozycji szerszych ujęć, ponieważ idealnie nadaje się do wypełniania pustej przestrzeni lub zasłaniania rozpraszających elementów. Jako narzędzie do kadrowania można wykorzystać dowolny obiekt tworzący drugą ramkę przy krawędziach obrazu.

Im bardziej unikatowy będzie kształt tego obramowania pomocniczego, tym bardziej efektowna wizualnie będzie kompozycja. Do skierowania wzroku widza na obiekt można wykorzystać zwisające gałęzie, łuki i tunele. Użyte jako obramowanie mogą zostać nawet pobliskie elementy, takie jak płot, wystarczy, że ustawiasz się blisko rozpórek, integrując je z lewą i prawą częścią kadru.

Tworząc kompozycję typu „ramka w ramce”, należy szukać symetrii między różnymi elementami obrazu. Jeśli nie weźmie się tego pod uwagę, kompozycja nie będzie kierowała wzroku oglądających w stronę tematu. Aby stworzyć harmonijny obraz, trzeba wybrać odpowiedni punkt widzenia. Ustaw się równoległe do obiektu, tak aby forma i kształty sceny były ukazane w sposób jak najbardziej zrównoważony. Warto poeksperymentować z wysokością umieszczenia aparatu, np. obniżenie jego pozycji dodaje głębi i tworzy linie wiodące, które kierują widza w stronę głównego obiektu.

Częstym problemem podczas stosowania tej strategii kompozycyjnej jest uzyskanie właściwej ekspozycji. Jeśli słońce nie znajduje się bezpośrednio za Tobą, obramowanie pomoc-

nicze może wyjść na zdjęciu ciemniejsze niż obiekt. Jednym ze sposobów radzenia sobie ze scenami o wysokim kontraście jest naświetlenie na światła lub półcienie. W ten sposób jaśniejsze elementy obrazu nie będą prześwietlone i widoczne będą pewne szczegóły, podczas gdy ciemniejsze elementy znaczną ich część utracą. Dzięki temu również wszystkie osoby przechodzące przez scenę będą widoczne jako ciemny obiekt, będący niemal sylwetką.

Drugie podejście polega na stworzeniu obrazu HDR poprzez połączenie wielu klatek naświetlonych z różną wartością ekspozycji, co pozwala zwiększyć zakres tonalny i umożliwia uchwycenie większej ilości szczegółów zarówno w obrębie jasnych, jak i ciemnych elementów. Ta technika wymaga zwykle użycia statywu w celu ułatwienia późniejszego idealnego połączenia ze sobą zdjęć. Jeśli jednak nie możesz skorzystać z trójnogu i musisz uchwycić takie sceny w ruchu, to aparat ma szereg funkcji, które Ci w tym pomogą.

POMYŚL DWA RAZY

Chociaż mogą istnieć strategie twórczego komponowania obrazu, które zdecydujesz się w końcu wdrożyć, nie popełniaj typowego błędu, stosując je do sceny, która niczego na tym nie zyska. Kadrowanie samo w sobie nie zastąpi dobrego tematu, zatem podejście skupiające się na obiekcie zdjęcia jest kluczem, pozwalającym sprawić, że kadry podkreślające przedmiot fotografii będą miały wizualny cel i będą o czymś opowiadać.

Myśl w mono

Podczas uwieczniania mocno kontrastowych scen włącz w ustawieniach aparatu czarno-biały podgląd obrazu, aby zwizualizować sobie ich wygląd bez kolorów.

Podziel kompozycję na części

Narysuj linię, aby rozdzielić kadr

Podział kompozycji na części to prosta, ale sprytna metoda stworzenia przyciągającej wzrok fotografii. Najprostszym sposobem osiągnięcia tego celu jest praca z dwiema stronami kadru. Ponieważ technika ta przedstawia scenę w bardziej uporządkowanej formie i spowalnia tempo kompozycji, obraz wydaje się widzowi bardziej atrakcyjny.

Aby jeszcze bardziej wzmocnić efekt wizualny kadru i zapobiec jego przeładowaniu i zaśmieszeniu, konieczne jest włączenie w obręb pewnego obszaru przestrzeni negatywnej. Pozwala to oddzielnym częściom oddychać, co tworzy bardziej zrównoważony wygląd. By zmaksymalizować efekt, poszczególne części kompozycji powinny dobrze prezentować się również samodzielnie, ale także wzajemnie się wzmacniać. W celu określenia, czy dana scena ma potencjał do zastosowania tej techniki, oceń linie obiektu i zmieniaj punkt widzenia, dzięki czemu znajdziesz najkorzystniejszą kąt i perspektywę fotografowania.

Gotowy obraz
Najważniejszy jest nastrój
Przy podziale kompozycji uwzględniającej odbite elementy sceny sprytnym podejściem jest zastosowanie kreatywnego kadrowania.

Narzędzia służące do podziału nie muszą być tylko elementami fizycznymi; cienie również świetnie się do tego nadają i dobrze integrują ze sceną. Uchwycenie dobrze zdefiniowanych i głębokich cieni dodaje obrazowi kolejnych elementów, które można w twórczy sposób

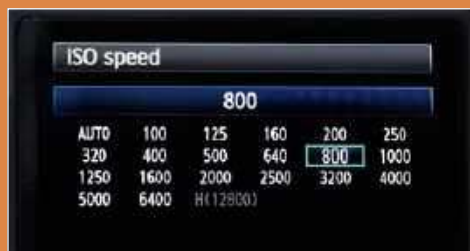
wykorzystać do podziału kompozycji. Na przykład fotografowanie sceny około południa, kiedy słońce znajduje się w najwyższym punkcie na niebie, pomaga uchwycić cienie oraz stworzyć jeszcze ciekawszy i bardziej dynamiczny podział.

Wykonywanie obrazów HDR z ręki

Gdy nie możesz użyć statywu...

1 Rób zdjęcia w trybie Av Aby mieć pewność, że automatyczny dobór przysłony nie wpłynie na ostrość i głębię ostrości, ustaw pokrętkę fotografowania w pozycji A/Av (tryb priorytetu przysłony). Najlepiej wybierz przy tym większy otwór względny obiektywu, np. f/8, aby do matrycy aparatu dotarła odpowiednio duża ilość światła.

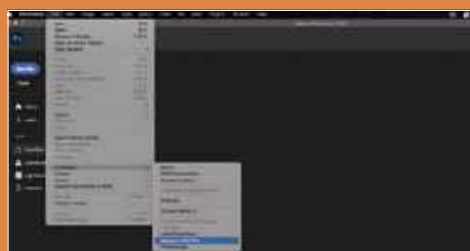
2 Zwiększ czułość matrycy Aby ograniczyć efekt duchów, zwiększ ISO. Dzięki temu aparat będzie mógł pracować z krótszymi czasami otwarcia migawki i szybko zarejestruje serię klatek z ręki, co skutkuje mniejszymi przesunięciami obiektów w kadrze i – co za tym idzie – łatwiejszym łączeniem ujęć w oprogramowaniu HDR.

3 Zadbaj o stabilność Włącz stabilizację w obiektywie, ale sprawdź też, czy masz możliwość dodatkowego oparcia, na przykład o ścianę, aby ograniczać ewentualne drgania aparatu. Jeśli chcesz zapewnić sobie jeszcze większą stabilność, fotografuj z wykorzystaniem wizjera, zamiast tylnego wyświetlacza.

4 Włącz funkcję bracketingu Przejdź do menu aparatu i wybierz dostępną w menu fotografowania funkcję automatycznego bracketingu ekspozycji. Wybierz liczbę klatek i wielkość kroku zmiany wartości ekspozycji. W przypadku większości scen wystarczy trzy klatki i wartość 2,0 EV.

5 Scal do HDR Skopiuj zdjęcia na dysk. Łączenie w celu stworzenia obrazu HDR jest możliwe w większości zaawansowanych programów do edycji zdjęć. W Photoshopie funkcję tę można znaleźć w menu Plik > Automatyzuj > Scal do HDR Pro..., po czym można wskazać pliki.

6 Dostosuj ekspozycję Zacznij od podstaw. Dostosuj ustawienia do swoich upodobań, unikając zbytniego zwiększania wartości parametru. Szczegóło, aby uzyskany efekt był naturalny. Za pomocą suwaków z zakładki Zaawansowane wyreguluj Cienie, Światła, Jaskrawość i Nasylenie.

Baw się proporcjami

Rzuć wyzwanie widzowi, zestawiając kreatywnie elementy sceny

Podczas fotografowania dużych obiektów, takich jak architektura, powszechnie stosowaną techniką jest umieszczenie w kadrze osoby, aby uzmysłowić rzeczywistą wielkość i podkreślić skalę budynku. Osoba taka może również pełnić funkcję urealnijającą obraz, ponieważ podczas fotografowania architektury z użyciem długiego czasu naświetlania lub przy zachmurzonym niebie naturalna linia horyzontu może się wydawać surrealistyczna i zmanipulowana.

Aby jeszcze bardziej rozbudować tę technikę kompozycyjną, możesz także zintegrować elementy w taki sposób, aby nie dawały żadnych wskazówek odnośnie rzeczywistej skali sceny. Stosując takie podejście, baw się proporcjami obiektu, sprawiając, że będzie on wydawał się

większy lub mniejszy, niż jest w rzeczywistości. Strategia ta jest popularnie stosowana w przypadku wykonywania zdjęć z podróży, na których turyści w oryginalny sposób wtapiają się w znane obiekty, takie jak wieża Eiffla czy Krzywa Wieża w Pizie.

Stosując taki rodzaj kompozycji, najlepiej pracować z dwoma obiektami w kadrze. Jeden obiekt musi być fizycznie bardziej oddalony od obiektywu, a drugi znajdować blisko aparatu. Aby móc wcielić w życie twórcze pomysły, dobrze jest mieć możliwość samodzielnego kontrolowania przynajmniej jednego z nich. W ten sposób możesz aktywnie pokierować tematem i umieścić go w kadrze zgodnie z własną wizją. Takie podejście może również wnieść nieco humoru, na przykład w przypadku zestawienia

ze sobą niedopasowanych elementów. Tematy, które na pierwszy rzut oka zbyt nie wiążą się ze sobą, mogą stworzyć bardzo interesującą kombinację, która zmusi widza do zastanowienia się nad tym, o czym mówi obraz.

Ponieważ odległość między obydwooma obiektami jest wówczas znaczna, dużym problemem może być wyraźne i ostre odwzorowanie obu elementów. Aby rozszerzyć zakres głębi ostrości, należy fotografować, używając mniejszych przysłon, czyli o wartościach większych niż f/11. Jeśli masz problem z uzyskaniem jednakowej ostrości, zmniejsz różnicę w wyrazistości obydwo obiektów, zmieniając ogniskową, lub rozważ zastosowanie techniki łączenia kilku zdjęć z różnie ustawionym punktem ogniskowania obiektywu.

LIMITUJ SIĘ

Samoograniczanie się to świetny sposób motywowania i zwiększania własnej kreatywności w celu doskonalenia umiejętności komponowania obrazów. Jednym z przykładów takiego działania może być decyzja o używaniu wyłącznie optyki o określonej ogniskowej. Jeśli nie masz obiektywu stałogniskowego, ustaw ręcznie określoną ogniskową zoomu i zablokuj ją, oklejając tubus paskiem taśmy klejącej. Zmusi Cię to do niesza-blonowego myślenia i odkrywania nowych możliwości wykonywania ujęć pod różnymi kątami.

Pieski dzień

Uwzględnij w kadrze wiele warstw zainteresowania, aby jeszcze bardziej zaangażować widza w odkrywanie obrazu.

ELEMENTY**OBRAMOWUJĄCE**

Dzięki włączeniu gałęzi w obręb górnej części kadru ograniczono ilość pustej przestrzeni, zwiększono zainteresowanie i ilość koloru.

TAJEMNICZE OBIEKTY

Chociaż w kadrze widoczne jest jedynie odbicie ludzi, ich kontury mówią o tym, jak wyglądają te osoby, nie odwracając uwagi od obrazu.

GŁADKA**POWIERZCHNIA**

Powierzchnia wody jest spokojna, choć jej prawdziwy charakter zdradza prawy dolny róg obrazu. Odbicie nieba tworzy płynny gradient w całym obszarze kadru.

Dodaj warstwy

Stwórz historię, łącząc fragmenty scen w jednym kadrze

Kompozycja odgrywa zasadniczą rolę, jeśli chodzi o opowiadanie historii za pomocą obrazu. W tym przypadku skutecznym sposobem na dodanie do kadru dodatkowej warstwy jest praca z odbiciami, która przyczynia się do podkreślenia nastroju, jednocześnie zapewniając widzowi kontekst.

Połączenie w kompozycji rzeczywistości i odbić pozostawia w widzach niezatarte wrażenie. Mogą to być odbicia interesującego obiektu w wodzie, gdyż stwarza to możliwości umieszczenia w kadrze innych elementów. Należy przy tym zwracać uwagę na pogodę i prędkość płynącej wody. Jeśli zależy Ci na uchwyceniu wyraźnego odbicia obiektu, to najlepiej jest wykorzystać do tego celu jak najbardziej gładką i spokojną taflę wody.

Kolejną dającą ogromne możliwości powierzchnią odbijającą są szyby w oknach. Duży potencjał dają witryny sklepowe i restauracyjne, które zazwyczaj zajmują dużą część fasad budynków. W ten sposób możesz zintegrować elementy znajdujące się za oknami z przeciwległymi elementami sceny, takimi jak drzewa, sklepy i ludzie na zewnątrz. Równie doskonałym narzędziem do wprowadzenia tej strategii komponowania obrazu w życie są szyby samochodowe. Aby zwiększyć zdolność okien do tworzenia odbić, zmień punkt widzenia lub fotografuj przez szybę. Na przykład znajdujące się na przezroczystych powierzchniach krople deszczu stanowią ciekawy dodatek, wzmacniający atmosferę zdjęcia. Chcąc pójść jesz-

cze o krok dalej, poeksperymentuj z przesuwaniem płaszczyzny ostrości. Przejdź do menu aparatu i wybierz tryb ręcznego wyboru aktywnego punktu AF, by móc go skierować na konkretny element, wskazując go za pomocą dotyku lub przycisków. Aby krople deszczu wyglądały na ostre, a tło było rozmyte, fotografuj z maksymalnie otwartą przysłoną i dłuższymi ogniskowymi. Z kolei robiąc zbliżenia kropli deszczu, zauważysz na ich powierzchni ostre odbicia elementów tła.

Możliwości wykorzystywania odbić w kompozycjach są nieograniczone. Bycie kreatywnym i eksperymentowanie otworzy przed Tobą nowe możliwości ulepszenia sposobu wizualnego opowiadania historii.

Wskazówka zawodowca

Divyanshu Verma mówi, jak ożywić swoje kompozycje

Cześć, Divyanshu. Jaką rolę w twojej twórczości odgrywa kompozycja obrazu?

Kompozycja jest rzeczą kluczową. W mojej twórczości najważniejsza jest prostota i uzyskanie zrównoważonej kompozycji; ponieważ im mniej skomplikowany jest obraz, tym wygląda przyjemniej dla oczu. Zawsze staram się podkreślać główne tematy, tak aby obiekty rozpraszające wydawały się nieistotne. Najważniejsza jest przy tym istota kompozycji, czyli odpowiednie rozmieszczenie elementów w kadrze. Wykorzystuję często zasadę trójkąta. To jedna z moich ulubionych reguł kompozycji obrazu, której nauczyłem się na samym początku mojej przygody z fotografią. Ta klasyczna reguła wyraźnie wskazuje, co powinno się znaleźć w kadrze, aby można było stworzyć atrakcyjną kompozycję.

W jaki sposób podejmujesz decyzję o wyborze ostatecznej kompozycji obrazu?

Szukając kompozycji do swoich zdjęć, kieruję się zasadą trójkąta. Aby jednak stworzyć idealny kadr, czasami łamię tę zasadę, w zależności od treści, jaką chcę przekazać. Poza tym w mojej pracy istotna jest perspektywa. Ma ona moc tworzenia magicznego dotyku, więc eksperymentowanie z różnymi kątami fotografowania pomaga tworzyć doskonałe kompozycje z poczuciem głębi. W niektórych moich obrazach wykorzystuję linie wiodące, aby skierować wzrok oglądających bezpośrednio na obiekt. Chcąc dodać zdjęciu dodatkowej głębi i zainteresowania, dołączam do sceny kształty i faktury. Komponując obraz, pamiętam o trzech kluczowych rzeczach. Najpierw decyduję, ile tła chcę zintegrować z kadrem. W ten sposób mogę uniknąć rozpraszania uwagi i wykluczyć niepotrzebne elementy. Po drugie, zawsze unikam zlewania się tematu z tłem, a po trzecie, staram się zmieniać kąt widzenia, aby nadać moim zdjęciom artystyczny sznyt. Pomaga mi to również wyodrębnić temat z tła.

Czy masz jakieś kompozycyjne wskazówki dla początkujących fotografów?

Widziałem wielu amatorów stojących przed problemem, jak wkomponować obiekt w kadr. Na początku mojej kariery stanowiło to wyzwanie również dla mnie, ale dużo ćwiczyłem, co z czasem pomogło mi komponować lepsze zdjęcia. Dlatego moja rada brzmi: ćwicz i eksperymentuj. Po drugie, zawsze wybieraj interesujący temat lub umieść go w ciekawym miejscu. Moja trzecia wskazówka to wykorzystanie różnych i kreatywnych perspektyw, aby scena wyglądała jak najbardziej interesująco. Chcąc uzyskać dodatkową głębię, spróbuj także robić ciasne kadry, ale unikaj odcinania ważnych elementów obrazu. Na koniec poeksperymentuj z wykorzystaniem różnych rodzajów oświetlenia, aby uwydatnić nastrój i podkreślić kompozycję.

Mgła stwarza możliwości
Divyanshu sfotografował zimną
swoje rodzinne miasto Prajagraż.
„Ze względu na mgłę, nastrój
i emocje tego dnia ta scena była
wyjątkowa” – mówi.

WYKORZYSTAJ POTĘGĘ FILTRÓW

Które filtry warto mieć w swojej torbie, i jak z nich korzystać, aby nadać swoim zdjęciom profesjonalny wygląd

Magia oglądania zrównoważonej ekspozycji na tylnym ekranie aparatu stanowi dla każdego fotografa swego rodzaju rewolucję. Łączenie kilku ekspozycji, czy tworzenie masek w oprogramowaniu do edycji RAW jest dziś bardzo pomocne, ale równocześnie czasochłonne i wzmaga tylko wrażenie, że w celu zbalansowania jasności naszych zdjęć trzeba, dosłownie, poskładać je z kawałków. Dlatego pomimo rozwoju narzędzi edycyjnych, w tym również tych opartych o sztuczną inteligencję, większość profesjonal-

nych fotografów nadal wybiera filtry optyczne. Po prostu wolą spędzać czas w plenerze niż przed monitorem komputera. Filtry usprawniają proces fotografowania umożliwiając uzyskanie gotowego zdjęcia bez żmudnej edycji. Bo neutralne filtry szare, gradientowe i efektowe pozwalają nam tworzyć fotografie w określony sposób i uchwycić ujęcia tak, jak chcielibyśmy oglądać je na wydruku lub zaprezentować w Internecie. Z kolei użycia filtra polaryzacyjnego nie da się odtworzyć ani zasymulować w oprogramowaniu do edycji zdjęć, ponieważ bezpośrednio wpływa on na fizyczne zachowanie światła.

Na następnych kilku stronach przyjrzymy się więc różnym rodzajom filtrów, które powinieneś mieć w swojej torbie fotograficznej i przedstawimy profesjonalne sposoby jak najlepszego wykorzystania poszczególnych ich typów. Przy okazji przedstawimy też kilka mniej znanych technik pracy, które pozwalają uzyskać najlepsze efekty i najwyższą możliwą jakość obrazu, a także sposoby łączenia ze sobą filtrów programowych i sprzętowych.

PARTNER
PUBLIKACJI

focus
NORDIC

Równoważenie ekspozycji

Kontroluj rozkład tonów, aby uzyskać maksymalną widoczność szczegółów

Przed pojawieniem się fotografii cyfrowej gradientowe filtry szare stanowiły niezbędny element wyposażenia fotografów krajobrazowych. Zakres dynamiczny scen pejzażowych bowiem często znacznie przekracza zakres, jaki pozwala uchwycić błona filmowa lub matryca cyfrowego

aparatu, co oznacza, że zarówno w najjaśniejszych światłach, jak i w najciemniejszych cieniach może dojść do utraty widoczności szczegółów. Chociaż bezpośrednio zagrożenie prześwietleniem lub niedoświetleniem dla każdego z tych obszarów jest inne w przypadku filmu i czujnika światło-

czulego, efekt jest taki sam – pojawiają się partie obrazu całkowicie pozbawione drobnych detali i kolorów.

Remedium na te problemy są różne techniki łączenia ekspozycji, od ręcznego ich „mieszania” przy użyciu warstw po mapowanie tonów i maskowanie jasności. Metody te umożliwiają uzyskanie obrazów o dużej tonalności (HDR), ale wiążą się z koniecznością pójścia na różne kompromisy, takie jak akceptacja duchów wokół ruchomych obiektów i zniekształcenia kolorów. Oznacza to również dodatkowy czas spędzony przed komputerem, oraz ryzyko, że finalny efekt nie będzie wyglądał naturalnie. Zwłaszcza, jeśli nie mamy wprawy i wystarczających umiejętności edycyjnych. Dlatego wielu fotografów nadal preferuje pracę z optycznymi filtrami gradacyjnymi, które oddają im pełną kontrolę nad ekspozycją już w momencie wykonywania zdjęcia. Dziś, gdy efekt ich zastosowania możemy precyzyjnie śledzić na tylnym ekranie aparatu i łatwo wprowadzić niezbędne korekty, jest to też proces znacznie przyjemniejszy i bardziej efektywny.

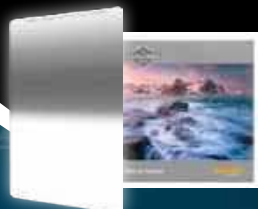
Powłoki NiSi Nano

Filtry gradacyjne NiSi IR GND to świetna rozdzielczość i precyzyjne przejście, ale również bardzo skuteczne powłoki, które odpychają wilgoć i są odporne na tłuste zabrudzenia. To ważna cecha, bo utrzymanie filtrów w czystości, zwłaszcza w terenie, stanowi spore wyzwanie.

Sposób na niskie słońce

Często największym wyzwaniem w fotografii pejzażowej jest ostre światło słońca znajdującego się w centrum kadru. By nieco je przygasić, nie wpływając jednocześnie na ładne tony nieba i szczegóły pierwszego planu warto użyć filtra z wyciemnioną tylko centralną częścią filtra takiego jak **NiSi Reverse GND**. Idealne rozwiązanie do zdjęć zachodów słońca!

Filtry + postprodukcja

Połącz balansowanie ekspozycji w oprogramowaniu z użyciem filtrów

Zrób zdjęcie z założonym na obiektyw filtr gradientowy, a następnie szybko zdejmij go i zarejestruj drugą klatkę. Masz dzięki temu tylko dwa, a nie kilkanaście zdjęć. Otwórz oba ujęcia jako warstwy i zamaskuj nieodfiltrowany obszar, zwykle ziemię w dolnej części kadru. Użycie filtra gradientowego, a następnie łączenie ze sobą ujęć w oprogramowaniu może wydawać się sprzeczne z intuicją, jednak ma to wielką zaletę w porównaniu z wykorzystaniem kilku filtrów sprzętowych lub tworzeniem obrazu HDR z kilkunastu ujęć.

Łączyć czy nie łączyć?

Czy warto używać wielu filtrów, czy lepiej jednego ciemniejszego?

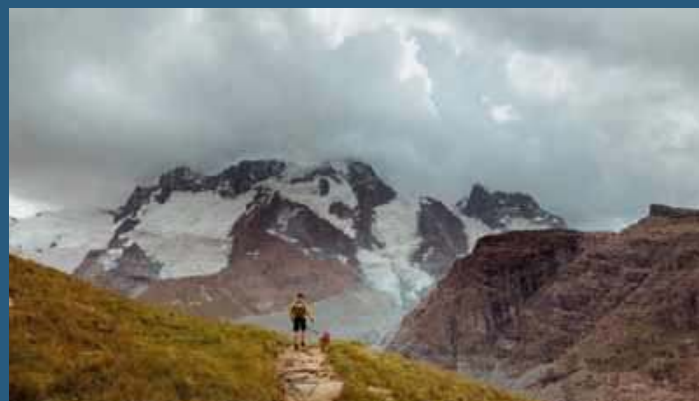
Robiąc zdjęcia w terenie, masz wybór pomiędzy użyciem ciemnego filtra, takiego jak neutralny szary 1,2 lub gradientowy, albo połączeniem ze sobą kilku jaśniejszych. Zmniejszenie liczby przeszkód optycznych

poprawi jakość rejestrowanego obrazu, ale ciemne filtry mogą wprowadzić do fotografii niejednorodny zabarwienie. Na Twój wybór powinna wpływać zatem przewidywalność charakteru oświetlenia. Jeżeli światło jest spójne, lepszy

będzie mocny filtr, ponieważ zwiększy szczegółowość obrazu. Jeśli jednak światło jest zmienne, złożenie ze sobą kilku filtrów daje większą swobodę pracy i umożliwia szybkie dostosowanie ogólnej gęstości filtracji.

1 Dzięki użyciu pojedynczego filtra gradientowego 1,2 łatwiej jest zapanować nad efektem flary i można w pełni wykorzystać ostrość obiektywu. Jednak nawet niewielkie zmiany w oświetleniu mogłyby powodować konieczność wymiany filtrów i większe obciążenie pracą.

2 Do wykonania tego zdjęcia użyto dwóch neutralnych filtrów szarych 0,6, co umożliwiło szybką i precyzyjną regulację filtracji w celu lepszego dopasowania położenia płytek do wymagań ekspozycji. Dzięki temu na fotografii widać też mniej przebarwień.

Wydłużona ekspozycja

Wprowadź do swoich ujęć wrażenie ruchu i lepiej kontroluj głębię ostrości

Kolejnym obszarem, w którym filtrów optycznych nie da się zastąpić sztuczkami programowymi, jest kontrola czasu trwania naświetlenia. Choć możliwa jest symulacja efektów długiego naświetlenia poprzez połączenie ze sobą wielu klatek, jest to często zadanie mocno obciążające pamięć komputera, zwłaszcza podczas pracy z dużymi objętościowo plikami RAW. Wymaga to również rozbicia gotowych obrazów na wiele osobnych części składowych, co zajmuje cenne miejsce na dysku i jeszcze cenniejszy czas, który mógłbyś z pewnością spożytkować lepiej. Poza tym cyfrowe symulacje często wyglądają dość sztucznie.

Neutralne filtry szare występują w wielu postaciach i gęstościach. Najbardziej popularne są filtry dwu- i trzystopniowe (odpowiednio 0,6/ND4 i 0,9/ND8), ponieważ umożliwiają one tworzenie naturalnie wyglądającego rozmycia ruchu. Z kolei filtry 10-stopniowe doskonale sprawdzają się w przypadku ekstremalnie długich ekspozycji, gdy chcemy rozmyć ruch w ciągu dnia lub maksymalnie otworzyć przysłonę podczas korzystania z lampy błyskowej.

Bardzo popularne są przy tym systemy kwadratowe, ułatwiające łączenie wielu typów filtrów, ale jeśli nie zamierzasz stosować szarych połówek (które czasem trzeba przesunąć by

dopasować przejście gradacji do pozycji horyzontu w kadrze), znacznie wygodniejsze i bezpieczniejsze będą filtry nakręcane, lub wsuwane. Ciekawym nowym rozwiązaniem jest np. **Nisi Swift System**. By kontrolować efekt tłumienia po prostu wsuwamy kolejne filtry jeden na drugi. Jeszcze wygodniejszy jest filtr typu fader (patrz ramka poniżej).

Fader, czyli neutralny filtr o regulowanej gęstości

Regulowane filtry szare oferują niesamowity komfort pracy i wszechstronność zastosowań. Np. **Nisi True Color ND Vario 1-5** pozwala regulować gęstość (siłę tłumienia światła) w zakresie 1-5 EV po prostu obracając pierścien filtra. To bardzo wygodne gdy fotografujemy w trudnych warunkach i nie chcemy zonglować filtrami oraz podczas filmowania, gdy oświetlenie zmienia się dynamicznie. Jest jednak pewne ryzyko. Ze względu na dwuwarstwową konstrukcję, przy maksymalnym tłumieniu i krótkich ogniskowych, w kadrze może pojawić się czarny krzyż (jeśli tak się stanie, po prostu zmniejsz gęstość filtra), dlatego na faderach nie warto oszczędzać. Topowe modele pozbawione są tego efektu.

Jak interpretować oznaczenia filtrów

Oblicz wpływ wybranego filtra na ekspozycję

POBIERZ
ŚCIAGĘ
<https://bit.ly/DPH272>

Model filtra	Gęstość optyczna	Redukcja ekspozycji	Zastosowanie
ND2	0,3	1 stopień przysłony	drobna korekta
ND4	0,6	2 stopnie przysłony	rejestrwanie wpływu wiatru
ND8	0,9	3 stopnie przysłony	uchwycenie ruchu fal
ND16	1,2	4 stopnie przysłony	wyglądanie falującego morza
ND32	1,5	5 stopni przysłony	abstrakcyjne zdjęcia lasu
ND64	1,8	6 stopni przysłony	filmowanie z maksymalnie otwartą przysłoną
ND128	2,1	7 stopni przysłony	redukcja drgań wywołanych wiatrem
ND256	2,4	8 stopni przysłony	mleczne rozmycie wody
ND500	2,7	9 stopni przysłony	zamiana samochodowego ruchu ulicznego w smugi
ND1000	3,0	10 stopni przysłony	długie ekspozycje w środku dnia

Z lewej

Regulacja z sukcesem

Regulowany neutralny filtr szary pozwolił mi wybrać odpowiednią wartość filtracji, abym mógł rozmyć elementy sceny, unikając jednocześnie najsilniejszego ośmiostopniowego ustawienia.

Poniżej

Zachowanie małej głębi ostrości

Gdy konieczne jest użycie dużego otworu przysłony w jasnym świetle, aby utrzymać prawidłową ekspozycję, pomocne będzie zastosowanie neutralnego filtra szarego. Jest to szczególnie przydatne w przypadku wykonywania portretów lub kręcenia filmów na świeżym powietrzu.

Bezstopniowe tłumienie światła

Zobacz jak uzyskać pośrednie wartości tłumienia światła

1 Wykonaj pomiar oświetlenia

Zacznij od odczytania parametrów ekspozycji dla danej sceny przy wybranej przysłonie. Dzięki temu dowiesz się, jaka powinna być wyjściowa gęstość filtra potrzebna, aby można było wydłużyć ekspozycję na tyle, by nieco rozmyć ruch.

2 Zrób zdjęcie i je obejrzyj Użyj neutralnego filtra szarego o średniej gęstości, na przykład 0,6. Zrób zdjęcie i sprawdź, czy na obrazie widać rozmycie ruchu. Przełącz aparat w tryb manualny i zablokuj ekspozycję, aby czas otwarcia migawki się nie zmieniał.

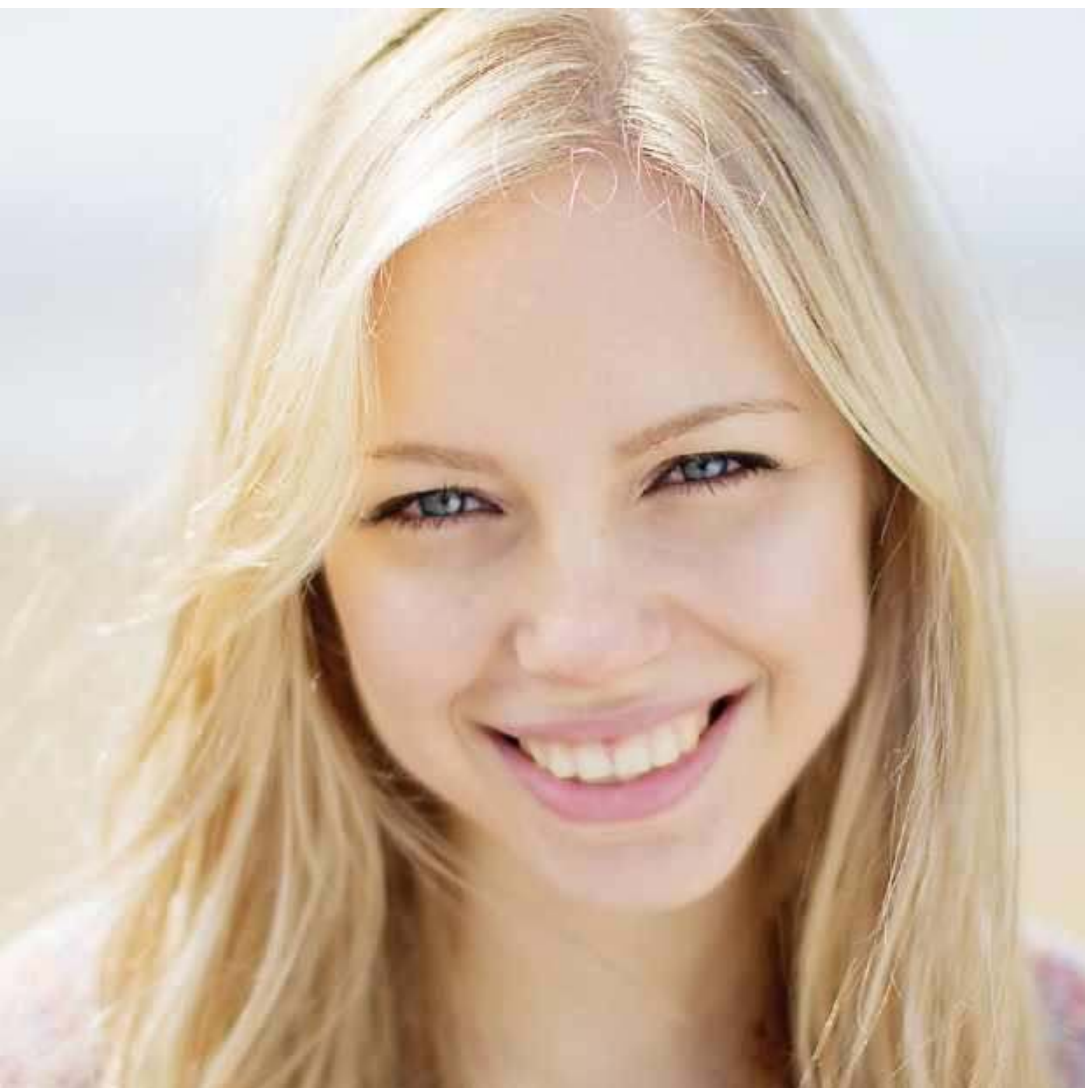

3 Dodaj bezstopniową filtrację

Jeśli czas otwarcia migawki nie jest wystarczająco długi, należy użyć filtra o jeden stopień ciemniejszego, przytrzymać go w palcach przed obiektywem, wyzwolić migawkę i szybkim ruchem wyjąć filtr w połowie ekspozycji.

4 Wyreguluj jasność Obejrzyj nowe zdjęcie i dostosuj czas naświetlania, jeśli wydaje Ci się ono zbyt jasne lub za ciemne. Powtórz krok 3 i ponownie oceń fotografię. Powinieneś teraz uzyskać prawidłowo naświetlone ujęcie z odpowiednio mocno rozmytym ruchem.

Barwy pod kontrolą

Nieźródny efekt

Nie ma możliwości programowego symulowania działania polaryzatora kołowego. Filtr ten pełni także funkcję neutralnego filtra szarego, wydłużając ekspozycję o 1 EV bez konieczności układania filtrów w stos.

Używaj filtrów, aby móc dokładnie zrównoważyć kolory

W dobie fotografii cyfrowej zarządzanie kolorystyką stało się znacznie łatwiejsze. Kiedyś ograniczał nas charakter i balans kolorów użytej błony, w związku z czym w przypadku zmiany oświetlenia trzeba było założyć inną rolkę filmu. W dzisiejszych czasach wystarczy prosta zmiana czułości i ustawień balansu bieli w menu aparatu, co oznacza szybszą pracę i brak zmarnowanych ujęć. Nie wspominając już o możliwości edycji, jakie zapewniają wywoływarki RAW, w których to zakres korekcji kolorów i kreatywnego tonowania są niemal nieograniczone.

Podobnie jednak jak w przypadku balansowania ekspozycji, również kolory powinniśmy kontrolować już na etapie wykonywania zdjęć. I filtry znów sprawdzają się tu znakomicie. Mało tego, dla wielu z nich nadal nie ma cyfrowej odpowiedzi, czego najlepszym przykładem jest filtr polaryzacyjny.

Filtr CPL fizycznie zmienia bowiem właściwości światła, zanim trafi ono do obiektywu, wpływając na równowagę kolorów w momencie jego uchwycenia. Oprócz zwiększania nasycenia kolorów i kontrastu np. między niebem a obłokami, polaryzator pozwala również usuwać odbłaski z powierzchni niemetalicznych. Ma to wiele zastosowań dlatego polaryzatory wykorzystywane są szeroko w fotografii mody (np. do zdjęć reklamowych okularów), motoryzacyjnej (eliminują odbłaski na karoserii), czy krajoznawstwa (zmniejszają lśnienie powierzchni wody w ostrym słońcu).

Stosowanie filtrów CPL wymaga jednak pewnej wiedzy i wprawy, a do tego potrzeb-

ne jest zrozumienie jego działania. Polaryzator składa się z materiału, który przepuszcza tylko fale świetlne oscylujące w jednym kierunku, blokując pozostałe. Gdy niespolaryzowane światło przechodzi przez polaryzator, tylko składowa równoległa do kierunku polaryzacji filtra jest przepuszczana, podczas gdy inne są absorbowane lub odbijane. Oznacza to, że siła uzyskiwanego efektu zależy od

pozycji względem światła. Najmocniejszą polaryzację osiąga się, gdy słońce znajduje się pod kątem 90 stopni do kierunku, w którym fotografujemy. Aby to sprawdzić, możesz wyciągnąć przed siebie rękę, ułożyć palec wskazujący w kierunku słońca, a kciuk ustawić prostopadle – kierunki, w które wskazuje kciuk, to właśnie te, gdzie polaryzacja będzie najsilniejsza.

POLAR + KOLOR
NiSi VARI Orange & Blue C-Polarizer łączy standardowy filtr polaryzacyjny z możliwością regulacji tonacji kolorystycznej. Obrót pierścienia zmienia tonalność sceny, dodając ciepłe pomarańczowe lub chłodne niebieskie zabarwienie.

Używaj filtra polaryzacyjnego jak profesjonalista

Ograniczanie odbić to nie wszystko, co potrafi kołowy filtr polaryzacyjny

1 Skonfiguruj aparat Niezbędnym narzędziem będzie statyw, szczególnie podczas fotografowania z użyciem polaryzatora pod koronami drzew. Najpierw ustaw ogniskową, ponieważ będzie to miało wpływ na siłę polaryzacji, podobnie jak orientacja aparatu. Ustaw wartość przysłony na ok. $f/8$.

2 Zmierz światło Odbicia często wymagają wyższej wartości ekspozycji niż „prawdziwe” elementy ze względu na dużą ilość światła, jaką pochłania materiał odbłaskowy, w tym przypadku woda. Ustaw tryb pomiaru światła na częściowy lub centralnie ważony i dokonaj pomiaru w obszarach odbić.

3 Znajdź najlepszy efekt filtracji Obracaj zewnętrzny pierścień filtra, aż znikną odbicia lub kolory będą bardziej nasycone w innych częściach obrazu. Zrób zdjęcie z usuniętą większością światła spolaryzowanego, tak jak w przypadku normalnego używania kołowego filtra polaryzacyjnego.

4 Uchwyc mocniejsze odbicia Obróć pierścień w drugą stronę, aby odfiltrować światło niespolaryzowane bardziej niż światło odbite, dzięki czemu odbicia na wodzie będą mocniej widoczne. W razie potrzeby wykonaj zdjęcie, kompensując ekspozycję o $2/3$ EV, aby jeszcze bardziej rozjaśnić odbicia.

5 Otwórz oba zdjęcia Zaimportuj obrazy do edytora RAW, obrób je i zsynchronizuj zmiany, tak aby obie klatki były idealnie do siebie dopasowane. Otwórz je w głównym edytorze jako warstwy, umieszczając zdjęcie z wyraźniejszymi odbiciami poniżej tego z inaczej odfiltrowanym, spolaryzowanym obrazem.

6 Dokończ mieszanie Używając maski warstwy, pomaluj odbicia dużym, miękkim pędzlem. Otwórz swoje warstwy jako inteligentne obiekty, dzięki temu da się je później ponownie otworzyć w oprogramowaniu RAW i, jeśli to konieczne, będziesz w stanie lepiej dopasować kolorystykę różnych stref obrazu.

Tworzenie efektów specjalnych

Włóż te filtry do torby, aby nadać swoim obrazom niepowtarzalny charakter

W szczytowym okresie rozwoju fotografii analogowej istniały setki różnych typów filtrów. Niezależnie od tego, jaki efekt specjalny chciałeś uzyskać, istniała duża szansa, że dostępny był filtr, który spełni Twoje oczekiwania. Niektóre z nich były naprawdę przydatne, inne zaś były efekciarskie, a potrzeba ich stosowania – wątpliwa.

Cyfrowe filtry programowe położyły kres istnieniu większości z nich, ale nadal dostępnych jest kilka ich rodzajów, które wciąż są stosowane w profesjonalnej fotografii cyfrowej. Wykorzystuje się je zwłaszcza obecnie, kiedy powstaje coraz więcej treści mających charakter międzygatunkowy. W przypadku nagrywania materiałów wideo istnieją efekty, których symulacja na komputerze

zajęłaby wiele godzin, jeśli nie dni, ale można je uzyskać od razu po założeniu filtra na obiektyw.

Podobnie jak w przypadku wszystkich efektów specjalnych w fotografii przed dodaniem jakiegoś elementu do swojego ekwipunku warto zadać sobie pytanie, w jakim stopniu może poprawić on Twoje zdjęcia i jak często będziesz z niego korzystać podczas fotografowania.

Jeśli uważasz, że określony typ filtra pomoże nadać określony styl Twoim zdjęciom, zakup takiego filtra sprawi, że cały Twój warsztat pracy podczas tworzenia zdjęć zostanie uproszczony.

Fokus na jakość

Tańsze filtry są wykonane z tworzywa sztucznego, co obniża ich cenę, ale ma niepożądany wpływ na ostrość. Żywica optyczna czy szkło pozwalają uzyskiwać obrazy o większej szczegółowości. Filtry wykonane z żywicy są również mniej podatne na zarysowania i są trwalsze w przypadku regularnego, profesjonalnego ich używania. Dlatego w dłuższej perspektywie lepszą inwestycją będzie zakup modeli ze szkła lub żywicy, zwłaszcza jeśli łączysz ją z obiektywami z wyższej półki.

Niebo bez zanieczyszczeń

Jeśli interesujesz się fotografią nocną, to z pewnością zdiagnozowałeś już ten problem. Niestety w okolicach dużych aglomeracji coraz trudniej znaleźć niebo, które nie byłoby zanieczyszczone światłem miasta, a to obniża przejrzystość i negatywnie wpływa na kolorystykę. **Filtr NiSi Natural Night** blokuje specyficzne długości fal światła, które są najczęściej emitowane przez sztuczne źródła, takie jak lampy sodowe i diodowe. Dzięki temu eliminuje dominujące pomarańczowe i żółte odcienie, które często psują nocne zdjęcia nieba. Obrazy stają się bardziej naturalne, z wyraźniejszymi i bardziej realistycznymi kolorami, szczególnie w scenach z dużą ilością sztucznego oświetlenia.

Filtr gwiazdkowy

Chociaż tego filtra z pewnością nie należy nadużywać, może on dodać trochę niestandardowego blasku scenom o wysokim kontraście. W przypadku nocnych ujęć ulic miast filtr gwiazdkowy rozproszy źródła jasnego światła, nadając im kształt gwiazd.

Wskazówka dotycząca użycia: W celu uzyskania mocniejszego efektu przymknij przysłonę obiektywu do f/11. Używanie takiego filtra zapobiega też konieczności stosowania otworu względnego o wartości f/22 lub wyższej, co wprowadza efekt dyfrakcji.

Filtr dyfuzyjny

Spopularyzowane przez Nisi filtry **Black Mist** w procesie produkcji pokrywane są warstwą niemal niewidocznych gołym okiem czarnych kropek. Tak, to po prostu neutralny „nakrapiany” filtr, ale wykonany z wysokiej jakości szkła optycznego. Filtry Black Mist rozpraszają światło, ale również redukują kontrast i dodają scenie miękkości. Na kontrastowych krawędziach wywołują też delikatny efekt halo, zbliżony do klasycznej analogowej halacji. Jest to więc znacznie prostszy i bardziej naturalny sposób stylizacji zdjęć niż żmudna i skomplikowana postprodukcja.

PROBLEM Z TURYSTAMI

Znalazłeś perfekcyjny spot, ale dokoła roi się od innych fotografów. **Kav Dadfar** wyjaśnia, jak długie czasy naświetlania mogą Ci pomóc wyeliminować ze zdjęcia tłumy ludzi

Fotografowie często spotykają się z problemem rozpraszających elementów, które utrudniają uchwycenie nieskazitelnej sceny. Niezależnie od tego, czy chodzi o przelewające się przez scenę tłumy przechodniów, przejeżdżające pojazdy, czy ludzi odwiedzających malownicze punkty widokowe, wielu z nas doświadczyło z tego powodu frustracji. Choć można próbować wykazać się cierpliwością i poczekać na odpowiedni moment, to

w zatłoczonych lokalizacjach jest to często daremne.

Jak więc sprawić, aby na Twoich zdjęciach nie było widać tłumów? Jedną ze skutecznych metod jest zastosowanie wyjątkowo długiego czasu ekspozycji. Trzymając migawkę otwartą przez dłuższy czas, możemy rozmyć ruch obecny w scenie i w ten sposób skutecznie wyeliminować z kadru niepożądane elementy. Ta technika w zatłoczonych miejscach pozwala przekształcić ruchliwe ulice miast lub kultowe zabytkowe

lokalizacje w puste, niemal surrealistyczne krajobrazy. Piękno tej metody polega na jej prostocie: mając wiedzę i odpowiedni sprzęt, każdy fotograf może poprawić wygląd swoich zdjęć i uniknąć wielu godzin pracy na etapie postprodukcji. Niezależnie od tego, czy fotografujesz kultowe pejzaże miejskie, czy kojące krajobrazy, stosowanie długiego czasu otwarcia migawki otwiera przed Tobą nowe obszary twórczych możliwości.

Tekst i zdjęcia: Kav Dadfar
Poziom trudności: średni
Potrzebny czas: 1,5 godziny

Daleko od tłumów

To zdjęcie zostało zrobione w ruchliwej lokalizacji turystycznej, ale dzięki zastosowaniu techniki długiego naświetlania udało nam się wyeliminować widoczność licznie odwiedzających to miejsce ludzi

Co będzie Ci potrzebne:

- 📍 Statyw
- 📍 Neutralny filtr szary
- 📍 Zapasowe baterie
- 📍 Oprogramowanie do edycji

Etapy sesji

1 Upewnij się, że cały zestaw stoi stabilnie W przypadku stosowania długiego czasu otwarcia migawki w celu rozmycia dowolnego ruchu kluczowe znaczenie ma stabilność aparatu, ponieważ nawet niewielkie drgania korpusu mogą spowodować zarejestrowanie poruszonych zdjęć. Zatem aby obraz pozostał ostry, zamocuj aparat na sztywnym statywie i rozstaw trójnog na twardej powierzchni.

2 Ustaw mały otwór względnego obiektywu W przypadku fotografowania z użyciem długiego czasu naświetlania kluczową rzeczą jest ograniczenie ilości światła docierającego do matrycy aparatu poprzez wybór dużej wartości przysłony, np. f/14 lub f/16. Unikaj jednak przekraczania wartości f/16, ponieważ użycie wyjątkowo małego otworu względnego obiektywu może prowadzić do pogorszenia ostrości spowodowanego zjawiskiem dyfrakcji.

3 Ustaw niską czułość matrycy W zależności od tego, jak szybko poruszają się ludzie w obrębie sceny, prawdopodobnie będziesz potrzebować ekspozycji co najmniej 30-sekundowej, a być może nawet dłuższej. Oprócz małego otworu przysłony dłuższy czas ekspozycji pomoże Ci uzyskać także rozszerzona niska czułość sensora.

4 Użyj filtra Przy fotografowaniu w dzień głównym wyzwaniem będzie uzyskanie odpowiednio długiego czasu otwarcia migawki. Aby móc to osiągnąć, użyj neutralnego filtra szarego ograniczającego ilość światła docierającego do matrycy aparatu o 6–10 stopni przysłony. Jeśli to konieczne, rozważ nałożenie na siebie kilku filtrów, aby uzyskać wystarczająco długi czas naświetlania, który rozmyje nawet niezbyt szybki ruch.

5 Wybierz tryb Live View Wyzwolenie migawki w lustrzance cyfrowej wywołuje ruch lustra, co powoduje subtelne wibracje. W przypadku fotografowania z użyciem długiego czasu naświetlania może to skutkować drganiem aparatu i prowadzić do zarejestrowania mniej ostrych zdjęć. Można temu zapobiec, włączając tryb podglądu obrazu na żywo, co wyeliminuje ruch lustra i zwiększy ostrość rejestrowanych fotografii.

6 Nie dotykaj aparatu Na ostrość zdjęć rejestrowanych z długim czasem naświetlania wpłynąć może nawet samo tylko naciśnięcie spustu migawki aparatu. Powstrzymaj się więc od dotykania przycisku i zamiast tego zdecyduj się skorzystać z elektronicznego wężyka spustowego lub wejdź do menu i ustaw 2-sekundowe opóźnienie wyzwolenia migawki.

OBIEKTYW 24-70 MM

Zwykle w tego typu sytuacjach, aby zmieścić całą scenę w kadrze, potrzebny jest obiektyw szerokokątny.

10-STOPNIOWY NEUTRALNY FILTR

W jasnych warunkach, aby wykonywać długie ekspozycje, niezbędne jest zastosowanie filtra tłumiącego natężenie światła o 10 stopni przysłony.

STATYW

Do fotografii z użyciem długiego czasu naświetlania niezbędny jest solidny statyw, który pozwala uniknąć rejestrowania rozmytych zdjęć.

ZDALNY WYZWALACZ

Dzięki elektronicznemu wężykowi spustowemu nie musisz czekać, aż po naciśnięciu przycisku fotografowania upłyną 2 s do momentu wyzwolenia migawki przed wykonaniem każdego zdjęcia.

Wskazówki dotyczące fotografowania z użyciem długiego czasu naświetlania

- 1** Uważaj, gdzie roztawiasz statyw. Na przykład, jeśli znajdujesz się na moście, to przejeżdżający samochód lub nawet przechodzący obok ludzie spowodują wibracje, które mogą skutkować rozmyciem rejestrowanego obrazu.
- 2** Upewnij się, że masz kilka filtrów – nawet 10-stopniowy filtr może nie wystarczyć, aby dostatecznie wydłużyć czas otwarcia migawki.
- 3** Jeśli na obiektywie znajduje się filtr UV, zdejmij go przed próbą nakręcenia filtra ND lub uchwytu na filtry. Jeśli filtry

się zatną, odkręcenie ich od siebie może być bardzo trudne.

4 Musisz także być pewny, że masz wystarczającą liczbę ogniw zasilających i zapasowych baterii do tego typu fotografii. Zdjęcia z długim czasem ekspozycji wyczerpują akumulatory szybciej, niż Ci się wydaje.

5 Uważaj też na przebarwienia obrazu w przypadku stosowania filtrów niskiej jakości lub tanich, zwłaszcza jeśli są one wykonane z tworzywa sztucznego. Jeśli ułożysz je w stos, może się okazać, że Twoje obrazy będą miały odrobinę purpurowy zafarb.

Etapy edycji

1 Popraw cienie Jest to mocno kontrastowa scena: widać na niej jasną, odbijającą światło stupę (świątynię) i zacieniony obszar pierwszego planu. Pierwszą rzeczą, na której należy się skupić, jest rozjaśnienie cieni i przywrócenie widoczności szczegółów w światłach, aby zapobiec ich utracie.

2 Wzmocnij kontrast Korekta świateł i cieni spowodowała, że obraz jest teraz trochę zbyt płaski. Następnym krokiem jest zatem poradzenie sobie z tym problemem za pomocą narzędzia Krzywa i przesunięcie punktów kontrolnych tak, aby linia tonalna przypominała swoim kształtem literę S. Aby mocniej zarysować krawędzie obiektów, zwiększyliśmy także nieco wartość parametru Przejrzystość.

3 Dostosuj jasność Zwiększenie kontrastu ponownie nieco przyciemniło obraz, więc skorygowaliśmy to za pomocą suwaków Jasność, a także Cienie, by zdjęcie było jaśniejsze. Z kolei aby nieco wzmocnić kolory, zwiększyliśmy także wartość parametrów Jaskrawość i Nasylenie.

4 Powiększ i dopieć Na tym etapie powiększamy podgląd obrazu, aby wprowadzić drobne lokalne poprawki i udoskonalić pewne elementy. Na przykład zwiększenie jasności spowodowało utratę szczegółów w niektórych światłach, więc stworzyliśmy maskę i przywróciliśmy widoczność detali w tych miejscach.

5 Wyprostuj i przytnij Następnie skorygowaliśmy zbiegające się na obrazie pion. W większości przypadków obraz można wyprostować, wybierając ustawienie Auto w panelu Kadrowanie/Geometria. Następnie przycięliśmy nieco zdjęcie z obu stron i na górze, aby uzyskać współczynnik boków kadru 4:3.

6 Wyczyść Ostatnim krokiem jest powiększenie podglądu zdjęcia do 100% i sprawdzenie, czy na obrazie nie widać śladów drobinek kurzu, które często stają się bardziej zauważalne, gdy przyciemnia się obszary bezchmurnego nieba. Aby usunąć te plamy i zamalować skazy widoczne na pierwszym planie, korzystamy z narzędzi Pędzel korygujący oraz Łatka.

Bezgrońna nostalgia

Dzięki zastosowaniu techniki długiego naświetlania poruszający się w tym zatłoczonym miejscu ludzie stali się niewidoczni.

PRZED

PO

Milczenie jest złotem

Po kilku poprawkach, mających na celu skorygowanie cieni i wyprostowanie zbiegających się pionów, ostateczny obraz przedstawia spokojną i uporządkowaną scenę.

61

TECHNIKI

KOMPLETNY PRZEWODNIK

EDYCJA ZDJĘĆ KRAJOBRAZOWYCH

Nadaj jeszcze lepszy wygląd swoim malowniczym zdjęciom
pejzaży przy użyciu naturalnych technik edycji

Niewiele innych gatunków fotografii pozwala korzystać z tak szerokiej gamy oświetlenia, kolorów i szczegółów do uwieczniania, co wykonywanie zdjęć krajobrazowych.

Zmienna pogoda, zmieniająca się pozycja słońca na niebie i stały postęp pór roku dają nam możliwość uchwycenia znajomych miejsc w nowy sposób niemal każdego dnia, co w pewnym stopniu wyjaśnia, dlaczego robienie zdjęć krajobrazowych jest tak popularną dziedziną fotografii.

Z kolei wadą tego, że tak wielu fotografów wykonuje zdjęcia pejzaży, jest to, że uchwycenie w sposób naprawdę wyjątkowy znanych lokalizacji czy scenerii stało się niemal niemoż-

liwe. Instagram jest zalany zdjęciami takich miejsc, jak Durdle Door w Dorset, Park Narodowy Yosemite w USA, Lake Louise w Parku Narodowym Banff w Kanadzie, a ostatnio obrazami mglistych szkieletowych lasów Madery czy dzikich wybrzeży Wysp Owczych. Bowiemy cyfrowi twórcy internetowi w poszukiwaniu zachwycającego „strzału” szybko dotrą nawet do najodleglejszych lokalizacji.

Rozwiązaniem nie jest zatem próba tworzenia obrazów, które mógłby zrobić ktokolwiek inny, ale raczej znalezienie nowych kombinacji stylów i technik. Najlepszym miejscem do rozpoczęcia takich poszukiwań jest etap postprodukcji. Nowoczesne pakiety oprogramowania do edycji obrazów oferują szeroką gamę profesjonalnych funkcji, zarówno wspomaganych

przez algorytmy SI, jak i konwencjonalnych. Chociaż sztuczna inteligencja regularnie pojawia się obecnie jako temat na pierwszych stronach gazet, istnieje również wiele ręcznie regulowanych filtrów i narzędzi do gradacji kolorów, których możesz użyć do urzeczywistnienia swojej wizji.

Na następnych kilku stronach przyjrzymy się kluczowym etapom edycji, preferowanym przez dwóch profesjonalnych fotografów krajobrazu, i sposobom, w jaki je wykorzystują, aby stworzyć na swoich zdjęciach charakterystyczny styl. Następnie przejdziemy do przedstawienia zaawansowanych sztuczek przetwarzania krajobrazu, których możesz użyć już dziś, aby nadać wszystkim swoim malowniczym ujęciom maksymalnie spektakularny wygląd.

Naturalna równowaga

Dzięki ostrożnie stosowanym i ukierunkowanym zmianom wprowadzanym na etapie przetwarzania końcowego możesz zamienić zwykłe zdjęcia krajobrazu w zachwycające i wyróżniające się fotografie.

© Liam Willis

Tworzenie obrazu bazowego

Rejestruj pliki RAW tak, by zapewnić sobie najlepszą możliwość ich późniejszego twórczego przetwarzania

Jednym z aspektów, który docenisz już jako doświadczony fotograf, jest to, że edycja jest procesem wieloetapowym. Nie chodzi jednak tylko o to, żeby zaimportować zdjęcia z aparatu, zastosować standardowy zestaw poprawek, a następnie je wydrukować lub zarchiwizować.

Aby uzyskać najlepsze możliwe rezultaty, prawie zawsze najpierw konieczne jest „wstępne przetworzenie” zdjęć w oprogramowaniu do edycji plików RAW, dopiero później zastosowanie bardziej złożonych korekt lokalnych, a na sam koniec przeprowadzenie retuszu w aplikacjach, takich jak Photoshop lub Affinity. Fotograf krajobrazu Liam Willis dba o to, aby jego proces edycji był dopracowany i ukierunkowany, a także by był z nim zintegrowany sam sposób fotografowania.

„Podobnie jak tysiące innych osób przemierzam kraj wzdłuż i w szerz w poszukiwaniu idealnego ujęcia. Czerpię inspirację z prac innych fotografów, ale lubię też nadawać takim *zapożyczonym* obrazom własny styl, zmieniając nieco ogniskową, dostosowując kompozycję, a nawet długość naświetlania” – wyjaśnia.

„Mój poradnik poprowadzi Cię przez proces edycji zdjęcia Tu Hwnt l'r Bont, herbaciarni znajdującej się obok mostu w Llanwrst w Walii. Na sesję wybrałem najbardziej deszczowy tydzień w roku, kiedy rzeka Conwy wystąpiła z brzegów. Aby rozmyć nieco ruch wody, użyłem czasu ekspozycji 0,5 s i zrobiłem zdjęcie przy przysłonie f/22. Decyduję się na edycję w programie Adobe Lightroom dla systemu iOS i przeprowadzam ją na iPadzie, ponieważ nie mam laptopa”.

Liam Willis

Liam Willis to mieszkający w Wielkiej Brytanii fotograf dzikiej przyrody i krajobrazu. Fotografiją zajął się w 2015 r., koncentrując się na obrazach natury, ale

jego pasją stała się fotografia krajobrazowa. W 2023 r. Liam znalazł się na liście finalistów konkursów Landscape Photographer of the Year i The British Wildlife Photography Awards, a jego zdjęcie jelenia zatytułowane „Morning Breath” zostało nagrodzone w konkursie British Photography Awards w 2023 r.

📷 @mrliamwillis

liamwillisphotography.sumupstore.com

© Liam Willis

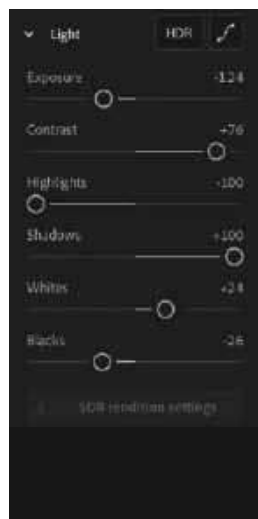
Gotowy obraz

Przejdźmy do szczegółów

Obrazy RAW często zawierają znacznie więcej szczegółów w światłach i cieniach, niż jest to bezpośrednio widoczne przed ich edycją. Można je łatwo odzyskać za pomocą dostępnych w większości aplikacji narzędzi zgrupowanych w panelu podstawowym.

Równoważenie zakresu tonalnego

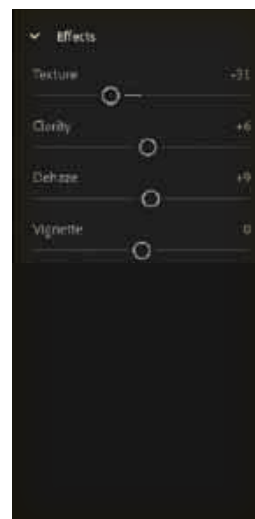
Zastosuj podstawowe korekty do pliku RAW, aby uzyskać nastrojowy obraz bazowy

1 Równowaga
Po pierwsze, obniżyłem wartość parametrów Exposure i Highlights, aby wydobyć więcej szczegółów, które w jaśniejszym pliku RAW wyglądały na „wyprane”. Dzięki temu tło ma większą głębię, a ujęcie zyskało więcej warstw. Zwiększenie kontrastu zapewni też większą klarowność podczas wzmacniania kolorów.

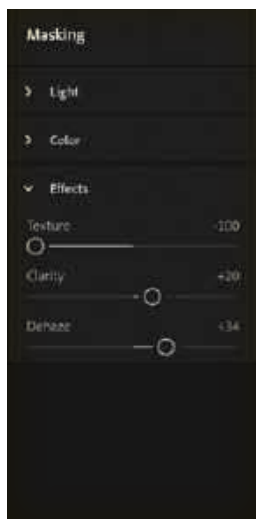
2 Żywe kolory
Chcąc ożywić kolory lub całkowicie zmienić tonalność obrazu, można wyregulować położenie suwaków Temperature i Tint. W przypadku tego zdjęcia przeciągnąłem je tylko nieznacznie, aby poprawić istniejące kolory. Użyłem również narzędzi z panelu Color Mix, aby jesienne barwy były jeszcze bardziej nasycone.

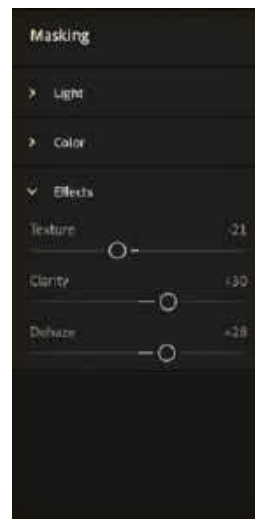
3 Ostrość i szczegóły
W przypadku tego zdjęcia nieznacznie zwiększyłem wartość parametru Dehaze, aby uzyskać ciemniejsze i bardziej żywe wykończenie, ale zmniejszyłem wartość parametru Texture, by nadać zdjęciu gładzy wygląd. Zdecydowałem się nie dodawać winiety, aby nie zmniejszyć widoczności szczegółów płynącej rzeki, ponieważ jest to również charakterystyczny element tego zdjęcia.

4 Retusz
Przed wprowadzeniem ostatecznych poprawek spędziłem trochę czasu na usuwaniu kurzu i plam. Jest to ważne, ponieważ pozwala wyeliminować wszelkie zakłócenia. Jasne kolory często są słabo reprezentowane na zdjęciach RAW, ale stają się widoczne znacznie lepiej po obniżeniu wartości ekspozycji i zwiększeniu wartości parametru Dehaze.

5 Maskowanie część 1
Po pierwsze, niebo – musisz zrównoważyć ekspozycję i kolory. Nałożyłem maskę na niebo, zwiększając wartość Dehaze i redukując parametr Texture, dzięki czemu widoczne stały się warunki atmosferyczne, ale także po to, aby wtopić je w resztę obrazu, usuwając „wyprane” wcześniej z koloru niebo.

6 Maskowanie część 2
Po drugie, rzeka – ponieważ jest istotną częścią krajobrazu, dążyłem do tego, aby wywołała odpowiedni efekt. Ponieważ użyłem długiego czasu naświetlania, chciałem, by rozmycie wody było wyraźnie widoczne. Dlatego zwiększyłem wartość parametrów Clarity i Dehaze, aby podkreślić jej ruch. Pozycja suwaka Texture została dopasowana do reszty obrazu.

Poniżej

Wyprany z koloru

Oryginalne ujęcie wydaje się prześwietlone i brakuje mu głębi. Kadr był też nieco krzywy, więc wymagał wyprostowania poprzez obrócenie go o 0,13° w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara.

Z prawej

Ostatnie poprawki

Liam usunął znajdujący się po prawej stronie sztyld galerii i użył do tego celu narzędzie Remove w trybie Healing. Głowa fotografia jest teraz doskonale zrównoważona i nadaje się do dalszej edycji.

Twórcze wykorzystanie koloru

Podkreśl naturalne piękno lub twórz wyjątkowy nastrój dzięki odpowiedniej korekcie kolorystycznej

Paleta barw widoczna w scenie pejzażowej jest ogromna. Nawet przy płaskim oświetleniu lub w pozornie ponurych miejscach w fotografowanej scenie kryje się mnóstwo podobnych kolorów – subtelnymi wariacjami odcieni, których suma tworzy naturalną paletę, jaką ludzkie oko może zidentyfikować i z którą może się utożsamić. To spektrum może być zarówno błogosławieństwem, jak i źródłem problemów.

Jest to jeden z tych aspektów, który sprawia, że fotografia krajobrazowa jest tak atrakcyjna, ale oznacza również, że umiejętność sprawnej edycji końcowej jest rzeczą kluczową. Nadmierne wzmocniony kolor może zaburzyć płynne gradacje, do których jesteśmy przyzwyczajeni,

i wprowadzić nieprzyjemne paskowania i przesunięcia barw, które od razu sprawiają, że scena będzie wyglądać dziwnie i nieatrakcyjnie.

„Korekta kolorów jest istotnym aspektem postprodukcji i odgrywa kluczową rolę w ulepszeniu i udoskonalaniu zdjęć krajobrazów” – mówi fotograf przyrody Mark Brion. „Pamiętaj, że celem dopasowywania kolorów na zdjęciu krajobrazu jest uwydatnienie naturalnego piękna scenarii, wywołanie emocji lub podkreślenie szczególnej atmosfery” – dodaje. „W procesie przetwarzania końcowego eksperymentuj z korektą kolorów, zachowując scenę w nienaruszonym stanie. Oceń wprowadzone zmiany, aby upewnić się, że uzupełniają one ogólną estetykę zdjęcia krajobrazowego”.

Perfekcyjna gradacja kolorów

Zrównoważona korekta kolorów w celu maksymalnej separacji tonalnej

Wstawka po prawej

Płaski kolor

W tej scenie uderzyła mnie intensywność czerni błota, ale na zdjęciu pochodzącym wprost z aparatu tego nie widać.

Z prawej

Doskonała separacja

Dzięki indywidualnej edycji każdego kanału kolorów i stonowaniu zieleni liści gleba i brązowe liście bardziej się wyróżniają i tym samym wzmacniają wrażenie trójwymiarowości obrazu.

1 Punkty czerni i bieli Przetwarzanie zdjęć zapisanych w formacie RAW należy rozpocząć od ustawienia punktów czerni i bieli, które definiują parametry tonalne pliku. Przytrzymaj wciśnięty klawisz [Alt]/[Option], aby zobaczyć, kiedy zaczynasz tracić informacje o obrazie, ustawiając suwaki w pozycji tuż przed pojawieniem się ostrzeżeń.

2 Wyreguluj suwaki HSL Musimy uzyskać różnicę kolorów zielonych liści od brązowych i błota za nimi. Zmniejszyłem wartości suwaków żółci dla parametrów Hue i Saturation, dzięki czemu naturalne zielenie są „świeższe”. Zmniejszyłem także luminancję dla zieleni, aby usunąć połysk.

3 Użyj narzędzia Point Color Aby móc skorygować tylko głębię i brązowe liście, użyłem narzędzia Eyedropper, dostępnego w Lightroomie w oknie Point Color i wskazałem nim ten właśnie zakres odcieni. Zazaczyłem też opcję „Visualize Range”, aby zobaczyć, które kolory zostały wybrane, a następnie dodatkowo wyregulowałem suwaki HSL tych odcieni.

4 Technika wykorzystania kół gradacyjnych Aby uzyskać subtelne, ale odróżnialne od siebie tony, dodałem kolor zielony do cieni i pomarańczowy do światła, używając kół barw z dostępnego w Lightroomie panelu Color Grading. Dopełniło to istniejącą kolorystykę sceny. Aby wypełnić zakres odcieni, ustawiłem punkt półcieni pośrodku między nimi.

PRZED

Najczęściej używane przez Marka narzędzia do edycji

Najlepsze sposoby edycji krajobrazu

BALANS BIELI (WHITE BALANCE)

Często używam suwaków z panelu Basic w Lightroomie, aby skorygować przebarwienia, dostosować temperaturę barwową sceny i kontrolować tintę, w celu uzyskania bardziej naturalnej gamy kolorów.

NASYCENIE I JASKRAWOŚĆ (SATURATION I VIBRANCE)

Używam tych narzędzi do wzmacniania lub tonowania kolorów, ponieważ suwaki te wpływają odpowiednio na wszystkie barwy, włącznie z tymi najmniej dominującymi. Aby uzyskać bardziej precyzyjną kontrolę, użyj narzędzia Point Color lub innego narzędzia do próbkowania.

PANEL HSL (HSL)

Skoryguj określone kolory, aby uzyskać pożądany wygląd. Suwaki Barwa, Nasycenie i Jasność (Hue, Saturation i Luminance) zmieniają odcień, intensywność i jasność każdego zakresu kolorów.

KOREKCYJA BARWNA (COLOR GRADING)

Wpływa ona na wygląd obrazu w oparciu o głębię kolorów. Pozwala niezależnie dodawać lub neutralizować kolory w światłach, półcieniach i cieniach.

5 Wyznaczenie zakresu za pomocą krzywej tonalnej Dodanie bardziej złożonych tonów do palety barw gwarantuje, że kolorystyka będzie wyglądała naturalnie. Za pomocą krzywej tonalnej dodałem więcej zieleni do cieni, magenty do jaśniejszych półtonów i żółci do światła, tworząc w ten sposób ciepłą poświatę.

6 Kontrola kalibracji Na koniec dokonałem drobnych poprawek w sekcji Process, zwiększając nasycenie podstawowej zieleni i błękitu, oraz przeciągnąłem suwak Hue podstawowej zieleni w prawo. To pozwoliło mi nadać ostatni szlif filmowemu stylowi obrazu, na jakim mi zależało.

Kształtowanie charakteru oświetlenia i ekspozycji

Kontroluj równowagę tonalną za pomocą narzędzi do wprowadzania korekt lokalnych

Ekspozycja i kolor w fotografii są często omawiane niezależnie od siebie, jakby były to tematy zupełnie ze sobą niezwiązane, należy jednak pamiętać, że jasność obrazu wpływa bezpośrednio na wygląd kolorów. Przy wykonywaniu zdjęć krajozobrazowych często podejmuje się decyzję o lekkim niedoświetleniu ujęcia, aby zachować szczegóły w światłach, ale także, aby uzyskać bogatsze kolory, które wydają się bardziej nasycone. Oznacza to, że musisz zwracać uwagę, jak wybrane ustawienia ekspozycji wpływają na wierność odwzorowania na fotografii kolorów uwiecznianej sceny.

W przypadku robienia zdjęć pejzaży może to stanowić wyzwanie ze względu na szeroki zakres tonalny wielu kompozycji. Niebo jest zwykle znacznie jaśniejsze niż pierwszy plan, co oznacza, że kolory będą inaczej oddziaływały na każdy obszar kadru. Właśnie dlatego tak niezwykle ważne w edycji krajobrazu jest stosowanie korekt lokalnych. Najbardziej zaawansowane aplikacje oferują narzędzia

do regulacji, które umożliwiają miejscową edycję wielu parametrów, w tym ekspozycji, nasycenia kolorów, balansu bieli i przejrzystości. Taki sposób przetwarzania obrazu zapewnia znacznie większą elastyczność niż w przypadku stosowania korekt globalnych. Kiedy jednak wprowadzamy zmiany w tonacji obrazu, szczególnie miejscowo, musimy starać się zachować naturalny zakres odcieni. Powinniśmy także zadbać o to, aby nie zmieniać struktury oświetlenia ujęcia, tworząc jasne plamy światła, które w rzeczywistości nie mogłyby istnieć z powodu braku w scenie tworzących je źródeł światła.

Profesjonalne podejście polega na pracy w ramach kolejnych rund edycji, które stają się coraz bardziej precyzyjne. Zaczynaj od wprowadzenia korekt globalnych, a następnie przejdź do edycji przy użyciu narzędzi pozwalających dopasowywać wygląd obrazu lokalnie, a dopiero na koniec ostatecznie zdefiniuj jasność i intensywność określonych zakresów kolorystycznych.

Jak wykonać złożoną korektę, łącząc obrazy

Łącz obrazy ukazujące ruchome elementy uchwycone w złożonym oświetleniu

1 Automatyczne łączenie W przypadku tej sceny postanowiłem zarejestrować trzy ujęcia z bracketingiem ekspozycji, które połączyłem w Lightroomie funkcją Merge to HDR. Narzędzie to bardzo dobrze wykonało swoją pracę – umieściło na jednym zdjęciu wszystkie tony w celu umożliwienia ich późniejszej korekty.

2 Dostosowanie głównych parametrów Na połączonym obrazie ustawiłem punkty czerni i bieli, zwiększyłem przejrzystość i przywróciłem widoczność niektórych szczegółów w światłach. Włączyłem alerty ostrzegające o prześwietleniu lub niedoświetleniu, klikając symbole trójkątów na histogramie.

3 Dostosowanie przesunięcia tonalnego Użycie ciemnego neutralnego filtra szarego nadało obrazowi żółtawy odcień. Chciałem usunąć ten zafarb z cieni, więc aby móc skorygować ten zakres odcieni, stworzyłem maskę zakresu luminancji, wskazałem światła za pomocą kropki pomiarowej i dostosowałem zakres luminancji.

4 Przywracanie naturalnej kolorystyki Po dostosowaniu temperatury w tym zakresie odcieni zielenie nadal wyglądają brzydko i są brązowe, więc dostosowałem ich barwę za pomocą suwaków z sekcji HSL, zwiększając wartość Green Hue. Zwiększyłem także do +33 wartość parametru Primary Hue w panelu Calibration.

5 Usuwanie duchów Poruszająca się woda stworzyła nachodzące na siebie artefakty, więc w Photoshopie nałożyłem na siebie plik HDR i jeden z oryginalnych obrazów uchwyconych z zastosowaniem funkcji bracketingu ekspozycji. W trybie szybkiej maski dokonałem zaznaczenia wody na pierwszym planie, wtopiłem ją i zastosowałem Maskę warstwy.

6 Jasny gradient Aby uzyskać efekt zachodu słońca, dodałem warstwę promienistego gradientu z żółtym pierwszym planem i magentą w tle oraz zastosowałem tryb mieszania warstw Łagodne światło. Jeśli chcesz uzyskać gładszy gradient, przejdź do okna Styl warstw i w opcjach mieszania w sekcji Mieszaj przeciągnij znajdujące się niżej uchwyty suwaka Warstwa.

Gotowy obraz

Naturalne światło

Po dokonaniu szeregu lokalnych korekt obraz zawiera teraz znacznie więcej szczegółów, ale jego zakres tonalny nadal wygląda naturalnie.

PRZED

Nad strumieniem

Zakres tonalny tej sceny jest bardzo szeroki, ale topografia sprawia, że mamy tu też do czynienia z odizolowanymi partiami prześwietlonych i niedoświetlonych obszarów, co czyni użycie filtrów gradientowych niepraktycznym.

Najważniejsze narzędzia

Narzędzia korekty lokalnej używane przez Marka

PĘDZLE KOREKTY LOKALNEJ

Oprogramowanie do edycji oferuje pędzle, dzięki którym można malować określone obszary obrazu, a następnie dokonywać selektywnych zmian ekspozycji.

STOPNIOWY FILTR

Umożliwia płynną regulację ekspozycji w obrębie obrazu, np. przyciemnienie nieba i zachowanie niezmienionego pierwszego planu.

FILTR PROMIENIOWY

Pozwala tworzyć okrągłe lub eliptyczne zaznaczenia o kontrolowanym zakresie wtapiania, dzięki czemu możesz rozjaśnić lub przyciemnić określone obszary.

MASKI ZAKRESU LUMINANCJI

Warstwy i maski umożliwiają idealne dostosowywanie ekspozycji określonych części obrazu. Z kolei maski zakresu umożliwiają precyzyjną korektę określonych odcieni.

NARZĘDZIA ROZJAŚNIANIE I ŚCIEMNIJ

Są one powszechnie używane do selektywnego rozjaśniania lub przyciemniania wybranych obszarów w oparciu o określony zakres tonalny.

© Peter Fenech

Maksymalizowanie siły wyrazu

Jeśli ostatecznym celem fotografa jest nakłonienie ludzi do zapoznania się z ostateczną wersją jego zdjęcia, to powinniśmy mieć możliwość korzystania ze wszystkich dostępnych narzędzi, które mogą w tym pomóc.

Pracuj z wykorzystaniem efektów specjalnych

Poznaj zaawansowane techniki edycji, dzięki którym Twoje zdjęcia będą się wyróżniać

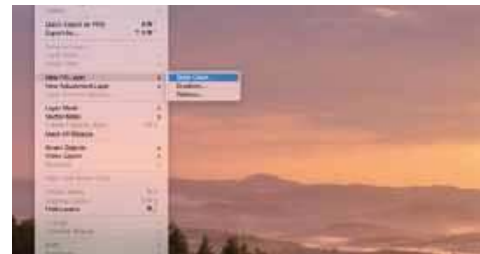
Często widzimy fotografie krajobrazowe w formie dosłownej, których zadaniem jest jedynie uchwycenie sceny znajdującej się przed obiektywem dokładnie taką, jaka jest. Jednak to podejście zmieniło się w ostatnich latach dzięki pojawieniu się nowych trendów w mediach społecznościowych i narzędzi edycji wspomaganych algorytmami SI, takich jak dostępne w programie Adobe Photoshop Wypełnianie generatywne. Chociaż narzędzia te nadal wzbudzają kontrowersje i poszerzają definicję fotografii cyfrowej, otworzyły przed fotografami drzwi do nowego świata twórczych i kulturowych możliwości.

Zawsze wierzyłem, że ostatecznym celem fotografa jest wywarcie swoim zdjęciem jak największego wrażenia na widzu i że musimy mieć swobodę podjęcia wszelkich niezbędnych kroków, aby oglądający mógł jak najsilniej odczuć te emocje, jak gdyby przebywał w danym miejscu. Jeśli oznacza to skorygowanie kolorystyki sceny i warunków oświetleniowych, ponieważ nie były one tak spektakularne w dniu, w którym robiliśmy zdjęcia, lub ponieważ musieliśmy fotografować o nie najlepszej porze dnia, powinniśmy zbadać wszystkie możliwe opcje ulepszenia naszych zdjęć.

W nowoczesnych aplikacjach dostępnych jest mnóstwo filtrów i zaawansowanych funkcji, takich jak maski warstw i gradienty, które można wykorzystać do symulacji rozmaitych efektów ekspozycji. Bardzo ważne jest jednak to, aby używać ich z umiarem i stosować filtry tylko wtedy, kiedy mogą one wyraźnie poprawić wygląd obrazu. Jak w przypadku każdego gatunku zdjęć same efekty specjalne nie będą czymś wystarczającym, aby uzasadnić powstanie danego obrazu. Zamiast tego powinny uwydatnić oświetlenie i szczególnie już obecne w scenie lub uzupełnić pożądaną atmosferę zdjęcia panującą w momencie jego wykonywania.

Ponowne oświetlenie sceny

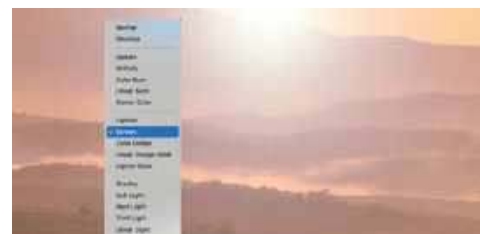
Dodaj efekty świetlne do swoich ujęć, aby zneutralizować płaskie oświetlenie

1 Dodanie ruchomej warstwy Zacznij od dodania jednolicie czarnej warstwy nad warstwą tła. Czarne tło ułatwi późniejsze przesuwanie efektu świetlnego. Możesz włączać i wyłączać widoczność warstwy za pomocą ikonki oka.

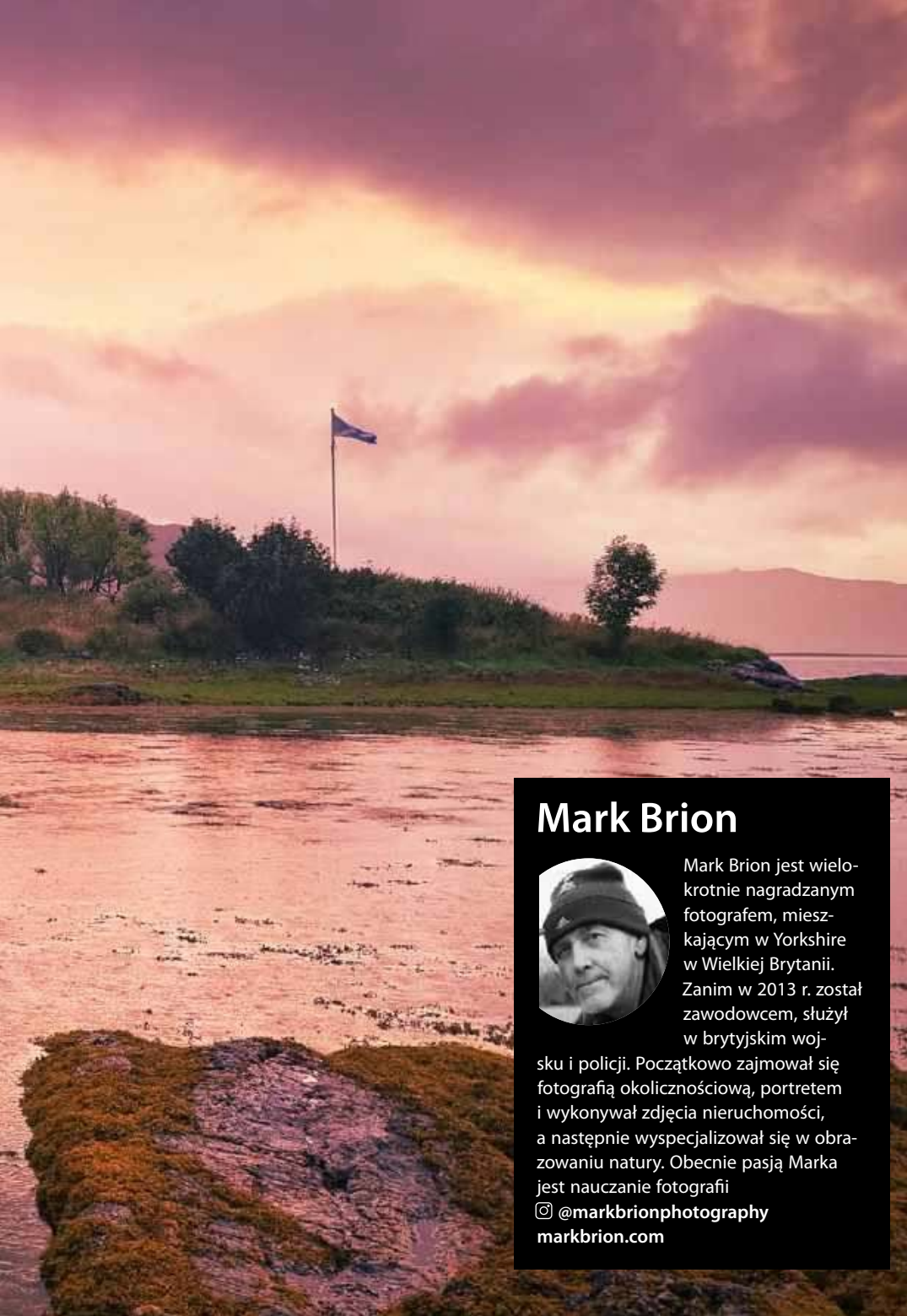
2 Dodanie flary Proces ten różni się w zależności od oprogramowania, jakiego używasz. W Photoshopie wywołaj polecenie **Filtr > Renderowanie > Flara obiektywu**. Zaznacz pole wyboru 105 mm, standardowy, zmień rozmiar za pomocą suwaka **Jasność** w oparciu o użytą przy wykonywaniu zdjęcia ogniskową i rozdzielczość obrazu, a następnie umieść flarę tam, gdzie powinno znajdować się źródło światła.

3 Usunięcie tła Kliknij przycisk OK, a filtr zostanie zastosowany. Aby usunąć czarne tło, zmień tryb mieszania warstw na **Ekran**, a następnie dostosuj położenie i rozmiar warstwy z flarą. Weź pod uwagę oświetlenie otoczenia i dopasuj rozbłysk do kierunku, z jakiego pada światło.

4 Dopasowanie kolorystyki do barwy światła zastanego Stonuj odpowiednio odcień flary, aby dopasować ją do balansu kolorów otoczenia. Wywołaj polecenie **Warstwa > Nowa warstwa dopasowania > Barwa/Nasycenie** i mając warstwę z flarą umieszczoną poniżej obrazu głównego, użyj opcji **Warstwa > Utwórz maskę przycinającą**. Zaznacz opcję **Koloruj** w oknie dialogowym **Barwa/Nasycenie** i przeciągnij odpowiednio suwak **Barwa**.

Mark Brion

Mark Brion jest wielokrotnie nagradzonym fotografem, mieszkającym w Yorkshire w Wielkiej Brytanii. Zanim w 2013 r. został zawodowcem, służył w brytyjskim wojsku i policji. Początkowo zajmował się fotografią okolicznościową, portretem i wykonywał zdjęcia nieruchomości, a następnie wyspecjalizował się w obrazowaniu natury. Obecnie pasją Marka jest nauczanie fotografii

@markbrionphotography
markbrion.com

Używaj filtrów jak profesjonalista

Inne narzędzia do tworzenia efektów specjalnych

CHMURY RÓŻNICOWE

W Photoshopie wywołaj polecenie **Filtr > Renderowanie > Chmury różnicowe**. Nakładaj ono na zdjęcie efekt przypominający mgłę, który można skalować, przekształcać i mieszać przy użyciu trybu mieszania **Ekran**. Ustaw wartość **Krycie** mniejszą od 40 i upewnij się, że skalowanie odpowiada ogniskowej, przy jakiej wykonano zdjęcie.

ROZMYCIE PROMIENISTE

Podczas fotografowania w środku dnia uzyskanie długiej ekspozycji bez użycia 10-stopniowego filtra ND może być trudne. Zaznacz niebo i przy aktywnej selekcji wywołaj polecenie **Filtr > Rozmycie > Rozmycie promieniste**. Wybierz metodę **Powiększenie** i dostosuj parametr **Wartość** do zarejestrowanego obrazu.

ROZPROSZONY BLASK

Filtr rozprasza światła, tworząc efekt miękkiej ostrości, co nadaje zdjęciu bajkowy wygląd. Używaj tego narzędzia ostrożnie, zwłaszcza w przypadku fotografii utrzymanych w jasnej tonacji lub tych z wyraźnie określonym źródłem światła. Alternatywnie wywołaj polecenie **Zaznaczanie > Zakres kolorów**, wybierz z menu **Zaznacz** opcję **Światła** i dodaj lekkie rozmycie gaussowskie.

ZALANE ZŁOTEM ZACHODY SŁOŃCA

Poznaj ustawienia, jakie należy wybrać, aby uchwycić światło pod koniec dnia, a następnie zastosuj świadomą postprodukcję, by jak najlepiej wykorzystać cały potencjał spektakularnych scen przedstawiających zachód słońca

Poziom trudności: średni
Potrzebny czas: 1,5 godziny

Pora zachodu słońca to pod wieloma względami najlepszy czas na fotografowanie krajobrazów. Chociaż także o świcie podczas złotej godziny można robić malownicze zdjęcia pejzaży, to czynniki atmosferyczne często powodują, że kolory są bardziej nasycone właśnie pod koniec dnia. Inną zaletą pozostawania poza domem do późna zamiast wczesnego wstawania jest to, że w miarę jak słońce znika z nieba, światło staje się coraz lepsze, przez co okno czasowe pozwalające rejestrować najlepsze obrazy

jest zazwyczaj nieco dłuższe.

Jednak wykonywanie zdjęć na wybrzeżu w czasie złotej godziny stawia przed fotografem kilka wyjątkowych wyzwań. Niewielka odległość dzieląca słońce od odbłaskowej powierzchni oceanu często powoduje, że łatwo jest przeświecić obecne w scenie światła. Co gorsza, obszary takie trudno jest zbalansować tak, by zachować widoczność szczegółów ze względu na mocno lokalny charakter różnic ekspozycji – często nie jest możliwe odfiltrowanie tych obszarów za pomocą

gradientowego neutralnego filtra szarego, zaś tworzenie obrazu HDR może wymagać dalszych miejscowych regulacji.

W ramach tego projektu zastanowimy się, jak zrównoważyć ekspozycję, aby jak najlepiej uwydatnić atmosferę zachodu słońca. Przy odpowiednim doborze ustawień te same kroki można zastosować w przypadku dowolnej sceny i w dowolnym miejscu. Naszym celem jest rozpoznanie cech, które sprawiają, że złote godziny są tak atrakcyjne dla oczu, i nauczenie się, w jak maksymalnie wyeksponować te aspekty na swoich obrazach.

Co będzie Ci potrzebne:

- ⊗ Aparat zapisujący zdjęcia w formacie RAW
- ⊗ Średniej długości teleobiektyw
- ⊗ Jakiś rodzaj podparcia aparatu
- ⊗ Edytor plików RAW z obsługą masek

Złoty blask

Zachody słońca często charakteryzują się mocnymi kolorami i naturalnie dużym kontrastem, dlatego wymagają ścisłej kontroli zakresu tonalnego.

Etapy sesji

1 Ustaw tryb pomiaru W przypadku fotografowania skrajnie kontrastowych scen istnieje ryzyko błędnego obliczenia ekspozycji przez światłomierz aparatu. Punktowy pomiar światła spowodował niedoświetlenie klifu i plaży, zaś pomiar matrycowy dawał ekspozycję, która nie była dobrze dopasowana do żadnego z obszarów. Dopiero ustawienie pomiaru centralnie ważonego sprawiło, że strefy znajdujące się blisko słońca nie miały zbytniego wpływu na system AE, ale światła nie były całkowicie ignorowane.

2 Załóż osłonę przeciwsłoneczną Aby uzyskać na tym zdjęciu efekt świetlistego zachodu słońca, musimy zrobić zdjęcie pod słońce, które znajduje się tuż poza kadrem. Zwiększa to jednak ryzyko powstania odbłasków w obiektywie, dlatego niezbędne było założenie osłony przeciwsłonecznej. Jeśli nie masz osłony do swojego modelu obiektywu, użyj czapki z daszkiem lub jakiegoś podobnego przedmiotu, aby zaciemnić skierowaną w stronę słońca przednią soczewkę.

3 Przytnij kadr Wiele zdjęć zachodu słońca jest nieudanych, ponieważ zawiera zbyt dużą część sceny nieoświetloną złotym światłem. Szybkim i łatwym sposobem, pozwalającym wzmocnić siłę oddziaływania takich obrazów, jest przycięcie zdjęcia tak, aby widoczne były jedynie te obszary, które są oświetlone światłem kierunkowym. Aby skompresować w kadrze oświetlone fragmenty i wykluczyć ciemniejszy pierwszy plan, do wykonania tego ujęcia użyłem obiektywu 70–200 mm.

4 Steruj balansem bieli Chociaż oświetlenie o zachodzie słońca kojarzy nam się z dominantą żółci, często w scenie obecne są również inne odcienie. Ustawienie wstępne balansu bieli na Cień sprawiło, że krajobraz był zbyt jednolicie ciepły, więc zmieniłem ręcznie ustawienia temperatury barwowej w kelwinach aż do uzyskania dobrej równowagi ciepłych i chłodnych tonów. Kolorystykę obrazu można dodatkowo ulepszyć na późniejszym etapie.

5 Czas ekspozycji Najsilniejszy kontrast podczas zachodu słońca występuje, gdy na niebie są chmury, które zachowują kolor. Fotografowałem tę scenę na wybrzeżu w pochmurny dzień i czekałem, aż zachodzące słońce przebije się przez małą szczelinę w warstwie chmur, co zapewniłoby mi mocno skupione światło i kontrast z ciemniejszymi obszarami nieba.

6 Zrób jedno zdjęcie więcej Chociaż w przypadku fotografowania takich scen pomocne może być łączenie ze sobą ekspozycji, czasami aby uchwycić odcienie najbardziej zagrożone prześwietleniem, wystarczy tylko jedna dodatkowa klatka. Ponieważ na środku kadru znajduje się dużo cieni, dobrałem idealną ekspozycję dla nieba, a następnie dodatkowo skompensowałem ekspozycję o jeden stopień przysłony, aby wydobyć więcej szczegółów z obszarów zacienionych.

Sprzęt

ŚREDNIEJ DŁUGOŚCI TELEOBIEKTYW

Optyka 70–200 mm lub 300 mm pozwala usunąć płaskie tonalne obszary, które psują atmosferę zachodu słońca.

OSŁONA PRZECIWSŁONECZNA OBIEKTYWU

Ogranicza powstawanie odbłasków wewnątrz obiektywu, co jest niezbędne podczas fotografowania sceny z widocznym w kadrze słońcem.

GŁOWICA KULOWA

Umożliwia szybsze przekadrowanie sceny, ale korzystanie z niej wymaga dokładnego kontrolowania położenia linii horyzontu.

Tworzenie blasku słońca

Wykorzystaj przysłonę, aby wprowadzić trochę magii

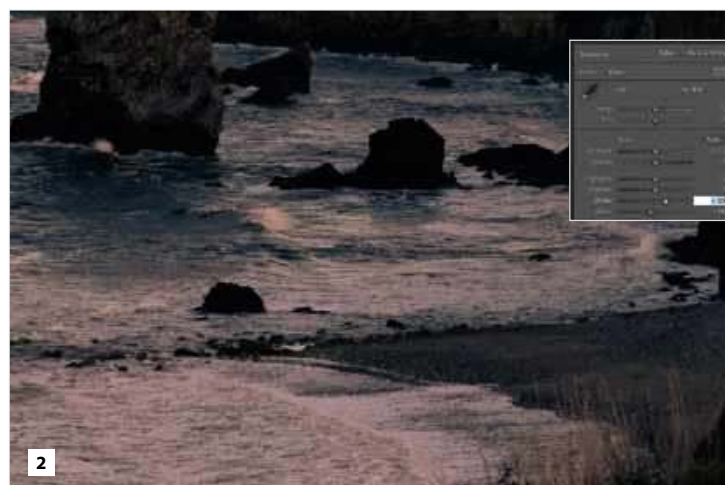
Szeroko otwarta przysłona umożliwia wnikanie światła do obiektywu i stworzenie efektu wypranych kolorów. Z kolei w celu uzyskania odpowiedniej głębi ostrości konieczne może być przysmknięcie jej do wartości powyżej $f/8$, ale może również spowodować powstanie mocniejszej, nieestetycznej flary. Przysłona $f/2,8$ do $f/5,6$ rozwiązuje ten problem i wprowadza artystyczny efekt magicznej poświaty. Dobrym pomysłem jest też uchwycenie kadru przy wykorzystaniu małego otworu względnego obiektywu, jednak gdy

mocniej otwieramy przysłonę, to wówczas – dla zachowania odpowiedniej ostrości pierwszego planu – należy ustawiać ostrość w jednej trzeciej głębokości sceny lub na dwukrotną odległość dzielącą nas od najbliższego obiektu. Umożliwia to uchwycenie bardziej miękkiego, rozproszonego światła wokół samego słońca, gdy znajduje się ono poza kadrem, tak jak w przypadku tej sceny. Oba zdjęcia można następnie połączyć w oprogramowaniu, aby wydobyć to, co najlepsze w obu ekspozycjach.

1 Odcięcie utraconych szczegółów Obszar najbliższy słońcu jest lekko prześwietlony, natomiast bliskiemu pierwszemu planowi brakuje bezpośredniego oświetlenia. Dlatego zastosowałem nieco ciaśniejsze kadrowanie, aby usunąć te problematyczne miejsca i skupić się w kompozycji na lśniących obszarach, w których widoczne są detale.

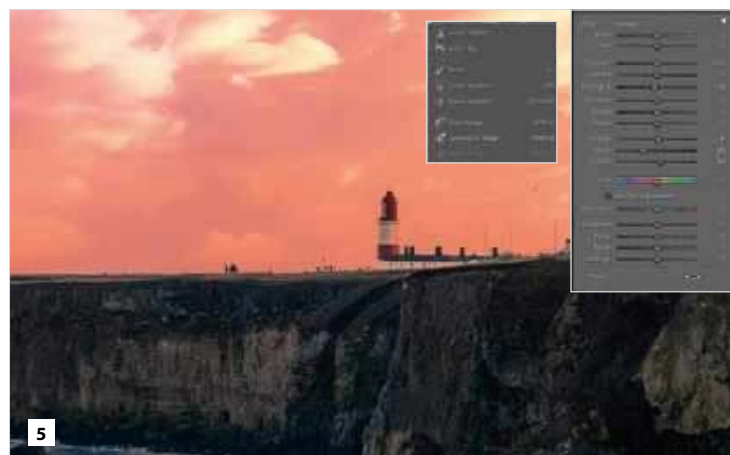
2 Kontrolowanie zakresu Aby jeszcze bardziej skompresować tony, punkty czerni i bieli ustawiono tak, aby zapobiec utracie widoczności szczegółów (przeciągaj suwaki, jednocześnie obserwując histogram), a suwaki Światła i Cienie przeciągnięto aż do momentu, gdy dynamika tonalna wydawała się zrównoważona, ale naturalna.

3 Tonowanie zachodzącego słońca Aby podkreślić złoty motyw, dodałem kolor żółty do świateł, magentę do półtonów i subtelną niebieską dominantę do cieni, używając w tym celu narzędzi z panelu Gradacja kolorów i regulując balans aż do uzyskania zadowalającego efektu. Dodałem także efekt Blue Primary Saturation dostępny w zakładce Calibration programu Lightroom.

4 Dostosowania lokalne Nie potrzebowaliśmy korzystać ze zdjęcia z ekspozycją skompensowaną o +1 EV, ale użyłem Filtra promieniowego, aby rozjaśnić cienie ze względów estetycznych – dzięki temu detale są widoczne, ale ciemne cienie również przyciągają wzrok. Dodałem ujemną wartość Czerni, aby zachować naturalny kontrast i uniknąć rozjaśnień na skalnych kominach.

5 Rozpraszanie światła Aby subtelnie zwiększyć siłę wyrazu fotografii, rozjaśnij obraz za pomocą maski zakresu Luminancji. Użyj Kroplomierza, aby zaznaczyć najjaśniejsze odcienie, i przeciągnij skalę Luminancji, by uzyskać większą precyzję. Aby rozjaśnienia były bardziej miękkie, zmniejsz wartości parametrów Przejrzystość i Usuwanie zamglenia.

6 Końcowy kontrast Aby wykończyć obraz, użyłem krzywych tonalnych, by wprowadzić ostateczne korekty tonalne. W przypadku tego zdjęcia potrzebowaliśmy ogólnie dość płyckiej krzywej w kształcie litery S, z niewielkimi przyciemnieniami ciemniejszych tonów średnich, w celu zwiększenia głębi i uzyskania wyjątkowo naturalnego kontrastu.

Brak kontrastu

Chociaż kolory na tym zdjęciu są przyjemne dla oka, to pora wykonania fotografii sprawiła, że znaczna część sceny pozbawiona jest bezpośredniego oświetlenia, przez co wygląda ona nieco mdlawo.

PRZED**Na zawołanie**

Zaczekanie na idealne oświetlenie oraz dobór odpowiedniej kompozycji i edycja obrazu w celu wydobywania złotych odcieni pozwoliły stworzyć ujęcie o naturalnej, ale efektownej głębi.

PO

OLŚNIEWAJĄCE GWIEZDNE KRAJOBRAZY

Nie uwierzysz, jak wiele szczegółów można uchwycić dzięki prostym technikom i subtelnej edycji obrazu

Zanieczyszczenie świetlne zmienia sposób, w jaki widzimy nocne niebo, technikę jego fotografowania i nasz związek z gwiazdami. Zajmując się wspólnie astrofotografią, trudno jest uciec od problemów powodowanych przez łuny świetlne emitowane przez pobliskie miasta, i to nawet robiąc zdjęcia na morzu lub na obszarach wiejskich. Czasami można pojechać do miejsc z naprawdę ciemnym niebem, które zapewniają „otwarte okno” na wszechświat, ale ogólnie walka z zanieczyszczeniami świetlnymi to bitwa, którą często muszą

toczyć osoby uwieczniające nocne niebo. Na szczęście współcześni astrofotografowie mogą korzystać z szeregu technik, które pozwalają podnieść kurtynę zanieczyszczenia świetlnego, uniemożliwiająca uzyskanie wyraźnego obrazu naszej macierzystej galaktyki – Drogi Mlecznej. Wykonywanie zdjęć tego spiralnego układu miliardów gwiazd wywołuje reakcję emocjonalną i opowiada historię naszych relacji z otaczającym nas środowiskiem. Przyjrzyjmy się zatem procesowi równoważenia ciągłej walki światła z ciemnością...

Poziom trudności: średni

Potrzebny czas: 2 godziny

Co będzie Ci potrzebne:

- ☉ Stabilny statyw
- ☉ Jasny obiektyw szerokokątny
- ☉ Zdalny wyzwalacz aparatu
- ☉ Oprogramowanie do edycji obrazu

Magiczny Mendip

To zdjęcie oddaje spokój wzgórz Mendip, ale także nasz stosunek do nocnego nieba i jego świetlnego zanieczyszczenia.

1 Etapy sesji

1 Ustabilizuj swój statyw Do wykonywania złożonych zdjęć nocnych używaj sztywnego i wytrzymałego statywu. Chodzi bowiem o to, aby uniknąć drgań aparatu podczas fotografowania z dłuższymi czasami ekspozycji w celu uchwycenia słabo widocznych szczegółów nieba. Jeśli robisz zdjęcia w wietrznym otoczeniu, może być nawet konieczne dodatkowe obciążenie trójnogu.

2 Przełącz aparat w tryb manualny Ważne jest fotografowanie w trybie ręcznym, by mieć pełną kontrolę nad aparatem i jego działaniem. Korpus musi być przedłużeniem Ciebie i sposobu, w jaki chcesz naświetlić delikatne światło gwiazd wpadające do aparatu (biorąc przy tym pod uwagę pobliskie źródła światła).

3 Rób zdjęcia szerokokątne Niezależnie od konfiguracji sprzętu, przysłona powinna być stosunkowo mocno otwarta, aby wpuścić do aparatu jak najwięcej światła. Należy jednak pamiętać, że zbyt wysoka wartość ekspozycji może sprawić, że detale zostaną prześwietlone. Zacznij od ustawienia maksymalnie otwartego otworu względnego obiektywu, aby zapobiec powstaniu niepożądanego efektu rozchodzenia się promieni od gwiazd.

4 Skomponuj temat Kluczowe znaczenie dla opowiadanej zdjęciem historii ma kompozycja obrazu. Użyj linii siatki kadrowania i wirtualnego horyzontu, aby upewnić się, że aparat jest wypoziomowany, co może stanowić spore wyzwanie, gdy korpus jest mocno odchylony do tyłu, a obiektyw skierowany w niebo. Aby zapobiec „polowaniu” autofokusa na ostrość, skorzystaj z trybu ręcznego ogniskowania obiektywu w trybie powiększonego widoku podglądu obrazu na żywo.

5 Metoda prób i błędów Nie ma jednej dobrej odpowiedzi na pytanie, jakich ustawień aparatu należy użyć. Aby móc ocenić ekspozycję, musisz polegać na histogramie lub funkcji ostrzegania o prześwietleniu obrazu, ponieważ sam tylny wyświetlacz aparatu w ciemnym otoczeniu może wpływać na wrażenie jasności, jakie odbierają nasze oczy.

6 Wyzwól migawkę Oprócz statywu niezbędnym elementem zestawu do wykonywania ostrych astrofotografii jest także zdalny wyzwalacz aparatu. Pomaga on uniknąć wywoływania drgań sprzętu, powstających w wyniku interakcji fotografa z elementami sterującymi. Cofnij się o krok, ustaw czas naświetlania i wyzwól migawkę.

JASNA OPTYKA

Obiektyw z dużym otworem względnym wpuszcza do aparatu więcej światła, zwiększając tym samym jakość wykonywanych zdjęć.

ZDALNY WYZWALACZ

Przy długich czasach ekspozycji potrzebnych w astrofotografii widoczny będzie wpływ wszelkich wibracji, dlatego należy używać elektronicznego wężyka lub zdalnego wyzwalacza migawki.

PODPARCIE

Statyw jest niezbędny. Wybierz solidny trójnóg i użyj główicy obrotowo-uchylnej, aby ułatwić sobie wypoziomowanie aparatu.

5 wskazówek jak robić lepsze zdjęcia nocnego nieba

1 Jako astrofotograf sam podejmujesz decyzję, gdzie robić zdjęcia, ale jeśli chcesz uchwycić najdrobniejsze szczegóły Drogi Mlecznej, staraj się trzymać z daleka od źródeł światła.

2 Za każdym razem, gdy wychodzisz na sesję zdjęciową, pamiętaj o odpowiednim przygotowaniu się do niej. Zabierz ze sobą butelkę wody, przekąski i ciepłe ubranie. A co najważniejsze, daj komuś znać, dokąd się wybierasz.

3 Nie przestawaj robić zdjęć! Im więcej ujęć zrobisz, tym lepiej

będziesz wiedzieć, na co zwrócić uwagę i jak poprawić swój warsztat fotograficzny.

4 Nie przesadzaj z edycją. Czasami bardziej naturalnie wyglądające ujęcia mają większą siłę oddziaływania. Przypomnij sobie, jak wyglądała scena, kiedy ją zobaczyłeś.

5 Przede wszystkim dobrze się baw. Nocne niebo jest po to, żeby się nim cieszyć – więc wykorzystuj doświadczenie przebywania w terenie, ponieważ zawsze znajdziesz tam jakąś historię do opowiedzenia.

1 Zaimportuj swoje obrazy Otwórz swoje zdjęcia w oprogramowaniu do edycji, takim jak Lightroom lub Photoshop, i dokładnie przyjrzyj się obrazom wykonanym nocą. Możesz się zdziwić, gdy stwierdzisz, że nawet na najlepszym ujęciu widać rozmycie spowodowane drganiami aparatu!

2 Wyreguluj balans bieli Przyjrzyj się szczegółom uchwyconym na nocnym niebie i pobliskim obiektom zanieczyszczonym światłem. Poeksperymentuj z temperaturą barwową i sprawdź, czy potrafisz znaleźć odpowiednią równowagę między pięknymi detalami nieba a pobliskimi źródłami światła.

3 Wyreguluj jasność światła Niezależnie od zastosowanych ustawień na niektórych zdjęciach możesz zauważyć, że obszary zanieczyszczone światłem nadal mogą być zbyt nasycone. Zmniejsz ich wyrazistość, eksperymentując z suwakiem Światła.

4 Miejscowo rozjaśnij i przyciemnij Twój aparat nie jest w stanie uchwycić intensywności niektórych obszarów o dużym zanieczyszczeniu światłem. Gdy zajdzie taka potrzeba, użyj narzędzi do lokalnego przyciemnienia lub rozjaśnienia źródeł światła, aby wyregulować ilość światła na gotowym obrazie, oraz użyj narzędzi HSL i gradacji kolorów do kontroli poszczególnych zakresów tonalnych.

5 Usuwanie szumu i plam Ponieważ zdjęcia zostały wykonane w słabym oświetleniu, może się okazać, że obraz należy wyczyścić. Spróbuj zmniejszyć ilość szumu widocznego na zdjęciu, używając narzędzi takich jak Usuń Kurz i Rysy. Nie przesadzaj jednak, bo możesz rozmazać drobniejsze szczegóły i przyciemnić gwiazdy.

6 Przytnij obraz Robiąc zdjęcia nocnego nieba, możesz także uchwycić nieoczekiwane elementy w narożnikach kadru. Sprawdź swój obraz pod kątem wszelkich anomalii i, jeśli stwierdzisz, że jest to konieczne, przykadruj go nieco przed zapisaniem ostatecznej wersji.

Gotowy obraz

Zanieczyszczenia świetlne

Na tym obrazie udało się uniknąć ukazania jednolitego czarnego nieba, ale został on zdominowany przez źródło światła na horyzoncie, a samo zdjęcie jest płaskie tonalnie.

GWIEZDNE KRAJOBRAZY

PRZED

Gotowy obraz

Pokaz świateł

Po zastosowaniu kilku prostych zabiegów na etapie postprodukcji byliśmy w stanie wydobyć znacznie więcej szczegółów z nocnego nieba i wprowadzić pewne zmiany tonalne.

PO

83

SPOSÓB NA ZDJĘCIE ROKU

Uwolnij swój pełny potencjał fotograficzny dzięki wskazówkom przygotowanym przez laureatów największych konkursów fotograficznych.

W 2024 r. branża fotograficzna nadal będzie koncentrować się na tworzeniu treści i przekazywaniu emocji, jednak powinniśmy zauważyć większy nacisk kładziony na doświadczenia immersyjne, a to dzięki technologiom takim jak AI (sztuczna inteligencja), VR (rzeczywistość wirtualna) i AR (rzeczywistość rozszerzona). Technologie te istnieją już od pewnego czasu, kładąc podwaliny pod nadchodzące w dziedzinie fotografii zmiany techniczne i wizualne.

Twórcy często krytycznie patrzą na podążanie za trendami, ale może to przynieść korzyści fotografom niezależnie od tego, na jakim etapie kariery się znajdują. Świadomość nowych wyzwań i przygotowanie się do nich może sprzyjać rozwojowi i udoskonalaniu swojego stylu. Zdobyta wiedzę możesz wykorzystać do kształtowania charakteru przyszłych projektów lub skierowania ich na inne tory. Fotografia to klasyczne medium, więc chociaż dawne podejścia wciąż są stosowane, sztuka polega na tym, aby ciągle poszerzać swoją wiedzę i doświadczenie.

Daj się zainspirować

Nie przegap piękna, które Cię otacza. Miej oczy otwarte – inspiracja do Twojego kolejnego projektu tylko czeka na odkrycie.

Niezależnie od tego, co przyniesie rok 2024, ważne jest, aby wykorzystywać w branży fotograficznej nowe technologie w celu ochrony środowiska naturalnego, nie tylko w zakresie materiałów i procesów drukowania, które stosujemy, ale także poprzez sam sposób wykonywania zdjęć. W szczególności gatunki takie jak fotografia krajobrazu i dzikiej przyrody mogą pomóc w niesieniu tego przesłania i odegrać kluczową rolę w zwiększaniu świadomości na temat związanych z tym kwestii.

Chociaż branża dąży do perfekcji, wciąż jest miejsce na poprawę, szczególnie

w zakresie otwartości i różnorodności. Fotografia to potężne medium, a zapewnienie dostępu do niego każdemu może przynieść nam wszystkim tylko korzyści.

Na następnych kilku stronach przedstawiamy zapis rozmów z nagradzanymi fotografami, którzy udoskonalili swój warsztat pracy, i prezentujemy uzyskane od nich porady oraz świeże inspiracje do realizacji projektów w nadchodzącym roku. Przeanalizowaliśmy też wspólnie najnowsze trendy, aby dać Ci wgląd w nowe technologie, które mogą na nowo zdefiniować branżę w 2024 r.

2019
20ipa
International
Photography
Awards

I MIEJSCE

ZDJĘCIE SPORTOWE

Zdjęcie główne

**Mikaël Kingsbury,
olimpijczyk w narciarstwie
w stylu dowolnym**

Zwycięskie zdjęcie Finna
w kategorii „Fotograf sportowy
roku 2023” konkursu International
Photography Awards.

**STAW
CZOŁA KAŻDEJ
POGODZIE**

„Do fotografowania w zaśnie-
żonym terenie używam plecaka
z twardą skorupą firmy ThinkTank.
Jest on nie tylko wytrzymały, ale także
wodoodporny. Woda może w niezau-
ważalny z początku sposób zniszczyć
sprzęt fotograficzny, dlatego mając
nieprzemakalną i odporną na
wstrząsy obudowę, nigdy
nie martwię się o swój
zestaw”.

Fotografuj dynamiczną akcję

Uchwycić spektakularne wydarzenia sportowe dzięki wskazówkom zwycięzcy w kategorii „Sport” konkursu fotograf roku **Finna O’Hara**

Finn O’Hara zgłosił swoją fotografię do prestiżowego International Photography Awards – corocznego konkursu, na który nadsyłają prace czołowi profesjonaliści, amatorzy i studenci z całego świata. Wykonane przez niego zdjęcie narciarza było pierwotnie zamówione przez klienta, jednak Finn dostrzegł w nim potencjał i postanowił posłuchać głosu instynktu. „Poszedłem o krok dalej, tworząc fotografię, jakiej nie mogłem zrobić w czasie pandemii. Wyobraziłem sobie, jak mógłby wyglądać narciarz przelatujący przez chmurę kolorowego dymu i jak niesamowicie by to wyglądało” – mówi Finn.

Ograniczony koniecznością przebywania w domu, brakiem czasu i pieniędzy, zdecydował się sfotografować narciarza Mikaëla Kingsbury’ego w studiu w Kanadzie, gdzie mieszkał. Kluczową rzeczą dla ukazania ruchu w fotografii sportowej i akcji jest punkt widzenia fotografa. „Narciarz leży na plecach na platformie sięga-

jącej do pasa, dzięki czemu może swobodnie poruszać nartami, kijkami i swoim ciałem. Stoję na platformie o wysokości 3 metrów znajdującej się nad nim i fotografuję aparatem skierowanym bezpośrednio w dół. Model patrzy na monitor, który pokazuje mu, co widzę w wizjerze, aby mógł przybrać odpowiednią pozę” – mówi Finn.

Do zarejestrowania tego zdjęcia Finn użył aparatu Phase One IQ3 100 Mp z obiektywem Schneider Kreuznach LS 55 mm, wybierając następujące parametry ekspozycji: ISO 100, f/11 i 1/320 s. Połączenie dość małego otworu względnego i krótkiego czasu otwarcia migawki pozwoliło mu zamrozić ruch. Ponieważ zdjęcie zostało wykonane w studiu, dużą rolę w tworzeniu atmosfery obrazu odegrało sztuczne oświetlenie.

„Nasz zestaw lamp zasilany jest z pięciu zasilaczy Profoto Pro-10. Zrobiłem zdjęcia z góry, aby dodać narciarzowi kontekstu, a następnie sfotografowałem zielony dym wydobywający

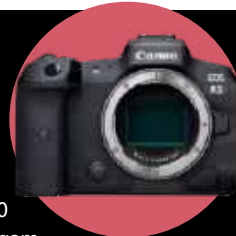
się z kilku bomb dymnych, ale w postprodukcji zmieniłem go na czerwony” – wyjaśnia. Na etapie edycji Finn ściśle współpracował z retuszerem, aby zgrabnie połączyć wszystkie sfotografowane elementy w jeden obraz.

Matt Chapman
Gwiazda Major League Baseball z drużyny Toronto Blue Jays.

Sprzęt do szybkich zdjęć

„Najczęściej używanymi elementami mojego zestawu fotograficznego są aparat Canon EOS R5 i obiektyw RF 28–70 mm f/2L. Dzięki niezawodnemu autofokusowi i przyzwoitej czułości matrycy moja praca jest bardziej elastyczna. Uwielbiam też mój statyw podręczny marki Gitzo z nogami wykonanymi z włókna węglowego i głowicą przekładniową Manfrotto 410 – jest uniwersalny i solidny. Jednak akcesoria, na których najbardziej polegamy, to karty pamięci i zewnętrzne dyski SSD marki SanDisk. Korzystam z nich podczas każdej sesji, jaką realizuję, i jeszcze nigdy mnie nie zawiodły”.

Finn O’Hara

Kierując się pasją do opowiadania historii, Finn wykonuje zdjęcia intymne, sytuacyjne i emocjonalne. Do jego najważniejszych realizacji należą

projekty dla firm Nike, Adidas, ESPN i dla magazynu *New York Times*. Finn jest zdobywcą wielu międzynarodowych nagród fotograficznych, a niedawno został wybrany przez IPA „Fotografem sportowym roku”. Jego obrazy znajdują się w stałych zbiorach McMichael Canadian Art Collection i Museum of Modern Art w Rio de Janeiro.

finnohara.com

Instagram: [@finnohara](https://www.instagram.com/finnohara)

Przygotuj się na idealny moment

Ułamek sekundy może zupełnie odmienić wygląd obrazu lub go zepsuć.

1 Zwizualizuj sobie gotowy obraz

„Myśl z wyprzedzeniem i wizualizuj swoje zdjęcia przed ich wykonaniem, a na koniec dnia powróć do obrazów, które miałeś w głowie. Porównaj je z tym, co uchwyciłeś. Bum! Rozwinąłeś właśnie oko swojego umysłu”.

2 Przyspiesz obieg pracy

„Aby ułatwić sobie pracę, korzystam z kilku przycisków funkcji niestandardowych. Używam tylnego przycisku aktywowania autofokusa, co bardzo pomaga podczas fotografowania dynamicznych dyscyplin sportowych. Pozwala mi to szybciej reagować na stale zmieniające się tematy. Przypisałem także do konfigurowalnego przycisku znajdującego się na tylnej ścianie funkcję resetowania wybranego punktu AF i przywracania ustawiania ostrości za pomocą centralnego pola pomiaru ostrości”.

3 Oczekuj nieoczekiwanego

„Wybór przysłony f/8 pomaga zachować ostrość akcji w kadrze. W rzeczywistości popularne powiedzenie „f/8 i wszystko ostre”

jest nadal aktualne. Nie przejmuj się zbytnio technologią i techniką, zamiast tego zwracaj szczególną uwagę na to, gdzie jesteś i kogo lub co fotografujesz”.

4 Nastaw się na jedno zdjęcie

„Podczas fotografowania sportowców z użyciem lamp błyskowych nigdy nie stosuję trybu zdjęć seryjnych. Dzieje się tak częściowo dlatego, że gdy robię zdjęcia, korzystając z systemu Phase One, nie mam do dyspozycji takiej opcji, więc mogę zrobić tylko jedną fotografię na raz. Sportowcy nie są też w stanie zbyt długo powtarzać tych samych ćwiczeń, więc naprawdę muszę dać radę uchwycić idealny obraz za pierwszym razem. Nawet fotografując ich aparatem Canon R5 i lampą błyskową, nadal lubię fotografować z nastawieniem, że mogę zrobić tylko jedno ujęcie. Dzięki temu ja, sportowiec i mój klient możemy skupić się na tym, czego naprawdę chcemy, a nie tylko patrzeć na ekran i mieć nadzieję, że któreś zdjęcie będzie udane”.

I MIEJSCE

KRAJOBRAZY

Po pożarze

Tym zdjęciem Mik zdobył tytuł Landscape Photographer of the Year 2023 w konkursie, którego celem jest inspirowanie do odkrywania brytyjskiego krajobrazu poprzez fotografię

Twórz pejzaże pełne atmosfery

Przekaż wrażenia wizualne na jednym ujęciu, korzystając ze wskazówek fotograf krajobrazu **Mika Dogherty'ego**

Mik Dogherty

Mieszkający w Parku Narodowym New Forest w południowej Anglii Mik Dogherty jest fotografem krajobrazu. Jest też samoukiem, w młodości był zapalonym fotografem wykonującym

zjęcia na filmie, ale służba w Royal Navy, a następnie praca w przemyśle petrochemicznym położyła kres jego hobby. Pojawienie się aparatów cyfrowych pomogło Mikowi w 2010 r. wrócić do swojej pasji. Z uwagi na stan zdrowia psychicznego Mik przeszedł na wcześniejszą emeryturę, dzięki czemu miał czas i mógł w pełni oddać się swojemu fotograficznemu hobby. Niedawne zwycięstwo w konkursie LPOTY za prezentowane powyżej zdjęcie jest ważnym wydarzeniem w jego karierze. mikdogherty.com

📷 @mik_dogherty_photo

W fotografii krajobrazowej chodzi nie tylko o ukazanie otaczającego nas piękna środowiska naturalnego, ale także o udokumentowanie mijającego czasu. Zjawiska naturalne, żywioty i to, jak zmienia się otaczający nas pejzaż, to fascynujące tematy. Wielu twórców wybiera je właśnie ze względu na ich dostępność i estetykę.

„Zgłosiłem obraz *Po pożarze* do konkursu LPOTY UK ze względu na sposób, w jaki ogień zniszczył charakter tego lokalnego wrzosowiska. Przeszło ono drogę od życia do śmierci i wtedy mogła rozpocząć się regeneracja” – mówi Mik. Mija to miejsce za każdym razem, gdy podróżuje przez Park Narodowy New Forest, a kiedy lokalny pożar zniszczył krajobraz, dostrzegł fotograficzny potencjał tej sceny. „To musiała być panorama, która ukazywałaby wielkość dotkniętego pożogą obszaru” – wyjaśnia.

Ponieważ krajobrazy zajmują rozległy obszar, trudno jest zdecydować, co uwzględnić w kadrze. Mogą również występować w jego obrębie czynniki rozpraszające, których nie można łatwo usunąć ze sceny. Dlatego ważne jest, aby przed podjęciem decyzji o kompozycji kadru poświęcić trochę czasu na obserwację środowiska naturalnego i docenić jego walory. Alternatywnie możesz rozważyć kilkukrotny powrót w to samo miejsce o różnych porach

roku lub przy różnych warunkach pogodowych, aby uchwycić różnorodny wygląd sceny. „Chciałem ukryć znajdujący się w tle duży kompleks rafinerii ropy naftowej w Fawley, z jego wieżami i kominami. Byłem więc zmuszony wziąć pod uwagę to, że zanim zrobię zdjęcie, które sobie wyobraziłem, będę musiał poczekać na zamglony lub mglisty poranek” – mówi Mik. Ta decyzja nie tylko wyeliminowała czynniki rozpraszające, ale także dodała fotografii nastroju. Uwzględnienie atmosfery, jaką środowisko naturalne zyskuje dzięki pogodzie, ma kluczowe znaczenie dla poprawy klimatu zdjęcia i je wyróżnia, czyniąc z niego profesjonalny obraz.

Najważniejszym składnikiem zdjęcia krajobrazu jest światło. Jednak światło naturalne jest również oświetleniem najtrudniejszym do odpowiedniego wykorzystania. „Kiedy nadszedł poranek, wraz ze wschodem słońca pojawiła się unosząca się nisko, gęsta mgła. Fotografowanie pod słońce było wyzwaniem, ale mgła pomogła rozproszyć jego jasne światło, co pozwoliło mi nieznacznie zwiększyć wartość ekspozycji, abym mógł uchwycić więcej szczegółów pierwszego planu” – mówi Mik. Oczekiwanie na idealną pogodę i słońce może być ograniczające, dlatego zaleca się, aby nie czekać zbyt długo. „Teraz, kilka miesięcy później, samotne drzewo upadło i większość spalonych szczątków szkieletu kolcolistu zniknęła, w przeważającej części zjedzona przez pasące się tam kuce. Tamtej sceny już nie ma, a kolcolist już zaczął odrastać”.

REALIZUJ PROJEKTY DŁUGOTERMINOWE

Krajobraz ulega ciągłym zmianom ze względu na następujące po sobie pory roku, zmieniającą się pogodę i zjawiska naturalne. Dlatego warto odwiedzać tę samą lokalizację przez cały rok, aby móc uchwycić, jak te czynniki wpływają na wygląd sceny. Dostarczy Ci to cennego doświadczenia i nowych wyzwań do pokonania w zakresie oświetlenia i warunków atmosferycznych, a także pomoże rozwinąć własny styl fotograficzny.

Fotograficzny zestaw Mika Dogherthy'ego

FUJIFILM GFX 50S II

Ten średnioformatowy aparat jest już piątą generacją modelu serii GFX i jest wyposażony w matrycę o rozdzielczości 51,4 Mp oraz procesor przetwarzania obrazu X Processor 4.

OBIEKTYW FUJINON GF 32-64 MM f/4

Ten lekki obiektyw (875 g) umożliwia łatwe poruszanie się między szerokokątnym i standardowym kątem widzenia, a wszystko to przy zachowaniu stałej jasności f/4.

FUJINON GF 45-100 MM f/4

Obiektyw ten jest niezwykle wszechstronny i idealny do każdego rodzaju fotografii, a to dzięki technologii optycznej stabilizacji obrazu kompensującej drgania w zakresie aż do pięciu stopni przysłony.

FUJINON GF 100-200 MM f/5,6

W konstrukcji tego obiektywu wykorzystano dwie soczewki Super ED i jeden element asferyczny, które minimalizują aberracje chromatyczne i sferyczne, poprawiając jednocześnie klarowność i ostrość rejestrowanego obrazu.

MAGNETYCZNE FILTRY ND I POLARYZATOR MARKI KASE

Neutralne filtry szare pozwalają ograniczyć ilość światła przy fotografowaniu jasnych scen lub przy długich ekspozycjach, natomiast polaryzatory zwiększają nasycenie kolorów i redukują odbłaski, odbicia i zamglenia.

STATYW BENRO MACH3 SERIES3 TMA38CL

Stabilny trójnog wykonany z włókna węglowego o maksymalnym udźwigu do 16 kg. Statyw ten posiada zdejmowane gumowe nóżki i metalowe kolce, zapewniające stabilność zarówno w pomieszczeniach, jak i w terenie.

PRECYZYJNA GŁOWICA PRZEKŁADNIOWA BENRO GD3WH

To akcesorium umożliwi podczas komponowania zdjęć precyzyjne pozycjonowanie aparatu dzięki trzem niezależnym pokrętkom i dokładnemu poziomowaniu za pomocą trzech poziomnic bąbelkowych.

Wskazówki od zawodowca

Pogoda może mieć wpływ na nastrój obrazu i kondycję Twojego sprzętu!

1 Pomyśl o pogodzie
„Kiedy już znajdziesz świetną scenę, zawsze warto wziąć pod uwagę nie tylko kompozycję, ale także atmosferę. Spróbuj zastanowić się, jakie warunki pogodowe byłyby najlepsze do zarejestrowania obrazu – czy powinna być to mgła, ponure niebo, zachód słońca, deszcz, śnieg, rozproszone, mocne, bezpośrednie czy płaskie światło – a potem może po prostu przejdź w to miejsce innym razem, aby zrobić zdjęcie, gdy warunki będą idealne”.

2 Bądź ostrożny
„Zapamiętaj stare powiedzenie – brak przygotowania oznacza zgodę na porażkę – więc po powrocie do domu od razu zajmij się swoim sprzętem, ładując akumula-

tory oraz czyszcząc obiektywy i filtry, aby wszystko było gotowe do użycia, kiedy zdecydujesz się na następną wycieczkę”.

3 Chroń swój sprzęt
„Jeśli korzystasz ze statywu, to rozkładając go, nie rozsuwaj dolnych nóg całkowicie do dołu, lecz zamiast tego pozostaw je wysunięte na szerokość dłoni pomiędzy stopą lub kolcem a zaciśnięciem sekcji nogi. Dzięki temu błoto, piasek i wilgoć nie będą przedostawać się do wnętrza nóg, co mogłoby spowodować ich zakleszczenie”.

Jesienne liście

To zdjęcie, wykonane w New Forest, przedstawia gradient jesiennych kolorów z zielonymi liśćmi po lewej stronie i pomarańczowymi po prawej.

Znajdź niezwykły temat

Nawet zdjęciami jedzenia można opowiedzieć historię – mówi **Jona Enocha**, zdobywca tytułu „Kulinarnego fotografa roku”

Aby zrobić zwycięskie zdjęcie, Jon udał się do Bombaju w Indiach, jednego z najbardziej zatłoczonych miast na świecie. „Wiele lat temu przeczytałem artykuł o barwnikach spożywczych w słodyczach, omawiający możliwość ich wykorzystywania na przykładzie produkcji waty cukrowej, więc mogłem dokładnie zwizualizować sobie, jak mogłaby wyglądać seria zdjęć” – mówi.

Choć Jon zdobył tytuł, nie opisuje siebie jako fotografa kulinarnego w tradycyjnym tego słowa znaczeniu. „Nie interesuje mnie fotografowanie lazanii, skupiam się głównie na ludziach zajmujących się przygotowaniem jedzenia. Jeśli chodzi o ukazywanie potraw i posiłków, to moje zdjęcia są nieco inne od tych klasycznych, a w świecie fotografii inność jest supermocą”. Tworząc własny projekt, Jon poszukuje historii, która początkowo go zainspiruje i która może spełniać określone kryteria, które są dla niego ważne – ten koncept spełniał je wszystkie.

Fotografowanie w Bombaju wiąże się z wyzwaniem, takimi jak nieustający upał i wilgotność oraz ogromna liczba ludzi. Dlatego dobrym pomysłem okazało się fotografowanie w nocy, ponieważ temperatura jest wówczas nieco niższa, panuje mniejszy tłok, a zmęczenie spowodowane zmianą strefy czasowej jest mniej odczuwalne. W związku z tym obok początkowych praktycznych zalet związanych z robieniem zdjęć w nocy, Jon musiał wziąć pod uwagę przede wszystkim także kwestię oświetlenia. „Jakie mogę zabrać ze sobą do samolotu lampy, które byłyby na tyle przenośne i uniwersalne, by móc z nich zrobić użytek w mieście, którego układu zupełnie nie znam? Następnie zadaję sobie pytanie, jaką atmosferę chcę stworzyć za pomocą aranżacji oświetlenia. Wszystko zależy od nastroju – chodzi o uwydatnianie tego, co jest naturalnym aspektem atmosfery” – mówi Jon.

„Poruszanie się po Bombaju to koszmarny, a nasz sprzęt i zestaw oświetleniowy były obiektem dużego zainteresowania. Mieliśmy pewną kwotę w gotówce, aby ułatwić sobie współpracę z lokalną policją, co nie jest raczej normą w przypadku pracy na planie” – wyjaśnia. Ponieważ zdjęcia były robione w nocy,

Rybak
Sprzedawca ryb i jego mobilny stragan uchwycony na ulicach Hanoi w Wietnamie.

Jon mógł kontrolować oświetlenie i nadać mu niezwykle charakter. „Miałem dwóch asystentów, co umożliwiło nam stosunkowo szybkie rozstawienie lamp, gdy wokół nas gromadził się tłum. Portret ten został wykonany aparatem Canon 5DS R, z obiektywem Sigma 50 mm f/1,4, przy czasie naświetlania 1/160 s, przysłonie f/5,6 i czułości matrycy ISO 400” – wyjaśnia Jon.

Jego kadr skupia się wyłącznie na mężczyźnie, ale oferuje wystarczająco dużo informacji, aby przyciągnąć uwagę widza, jednocześnie nie odpowiadając na wszystkie pytania, aby jeszcze mocniej go zaintrygować. „Bez wątplenia bohater jest sprzedawcą waty cukrowej. Ale jakie jest jego życie? Gdzie mieszka? Dlaczego wybrał ten sposób zarobku? Chcę, żeby widz pozostał z większą liczbą pytań bez odpowiedzi niż przed obejrzeniem zdjęcia, a także zależy mi na stworzeniu tak jakby małego portalu do innego świata. Niesamowita struktura waty cukrowej jest urzekająca wizualnie; przykuwa uwagę od pierwszego spojrzenia” – mówi Jon.

KLUCZOWE SĄ PRZYGOTOWANIA

„Zawsze mam plan awaryjny – i plan awaryjny dla planu awaryjnego. Może to być zapasowy sprzęt lub prowizoryczna naprawa, jeśli coś ulegnie awarii, ale także rezerwowym pomysłem, jeśli coś nie działa. Badam temat, żeby móc wszystko wcześniej przygotować. Nigdy nie da się w tym obszarze zrobić za dużo.”

Daj się zainspirować

Pozwól otoczeniu wpływać na Ciebie, abyś mógł rozwijać pomysły, które cieszą się zainteresowaniem

„Pozwalam, aby inspiracja przychodziła do mnie w dowolnej postaci – może to być coś, co zauważę podczas spaceru po Londynie, w telewizji lub w Internecie. Najmniejszy niezwykły przedmiot może zainspirować pomysł. Pozwalam, aby moje pomysły przez chwilę dojrzewały, a jeśli po jakimś czasie pojawi się w mojej głowie cała gotowa koncepcja, to wiem, że projekt ma potencjał. Kiedy już podejmę decyzję o realizacji własnego cyklu, nie objam się. Planuję sesję i rezerwuję czas, często w obawie, że ktoś inny wpadnie na podobny koncept. Pomysły są najważniejsze, a oryginalne pomysły to złoty pył”.

Rady zawodowca

Wskazówki z pierwszej ręki, jak zakładać, budować i rozwijać swój biznes fotograficzny

1 Wykorzystuj każdą okazję

„Moja najważniejsza wskazówka brzmi: zawsze wykorzystuj każdą nadarzącą się okazję, nawet jeśli nie jesteś jeszcze na to gotowy. Postaraj się wykorzystać ją jak najlepiej – przynajmniej dowiesz się, co powinieneś jeszcze poprawić. Wszędzie można znaleźć świetne tematy do zdjęć, wystarczy tylko wyjść z domu i ich poszukać”.

2 Zbuduj zespół

„Mam małą i lojalną grupę osób, do których zwracam się, aby móc dostosować skalę działania do każdej z sesji. Współpracuję z asystentami, ale w miarę rozwoju warto rozszerzyć to na inne dziedziny, takie jak księgowość, wypożyczanie strojów, stylizacja, wizaż i projektowanie ubrań. Traktuj ludzi dobrze, a oni odpowiednio Ci się odwdzięczą, kiedy będziesz tego potrzebował”.

3 Inwestuj w siebie

„Odkładam stały procent zysków na osobne konto i 100% tych oszczędności przeznaczam na rozwój twórczy. To prosta sztuczka, ale w moim przypadku dobrze się sprawdza. Jeśli mam kilka wolnych dni pomiędzy wykonywaniem zleceń komercyjnych, to świetnie. Mogę wówczas zainwestować część pieniędzy w realizację małego osobistego projektu”.

Jon Enoch

Jon to mieszkający w Londynie, wielokrotnie nagradzany fotograf portretowy, reklamowy i lifestyle'owy, którego prace charakteryzują się wyrazistym, choć nieskomplikowanym

stylem. Realizuje sesje na zlecenia agencji reklamowych, bezpośrednio współpracujących z markami z całego świata, a także wykonuje portrety sportowców, celebrytów i dyrektorów generalnych.

jonenoch.com [@jonenochphoto](https://www.instagram.com/jonenochphoto)

I MIEJSCE

STREETFOOD

Cukrowy człowiek

Zwycięskie zdjęcie Jona w konkursie Pink Lady Food Photographer of the Year przedstawia sprzedawcę waty cukrowej Pappu Jaśwala, pracującego w ulicach Bombaju w Indiach.

Minimalistyczna architektura

W miejskim pejzażu mniej znaczy więcej - przekonuje zwycięzca konkursu Photographer of the Year, **Mario Tarantino**

I MIEJSCE

MINIMALIZM

Skala przestrzeni

To zdjęcie przyniosło Mario nagrodę ReFocus Awards Minimalism POTY 2023 w kategorii dla profesjonalistów.

ZACHOWAJ ŚWIEŻOŚĆ SPOJRZENIA

„Niekonwencjonalne kąty fotografowania i świeże punkty widzenia to coś, co zaczęło się wraz z wprowadzeniem na rynek zarówno kamer GoPro, jak i dronów. Wraz z postępem technologii coraz mniejsze aparaty pozwalają uzyskać nowe kąty fotografowania, niekonwencjonalne perspektywy i nowe punkty widzenia”.

Mario Tarantino określa siebie jako „monochromatystę”, ale to fotograficzny potencjał brutalistycznej architektury skłonił go do uchwycenia obrazu, którym zdobył nagrodę. „Zgłosiłem to zdjęcie, ponieważ patrząc na nie, poczułem narrację, którą chciałem przekazać” – mówi Mario. Już przed przybyciem na miejsce sesji miał w głowie pomysł na zdjęcie o charakterze artystycznym.

„Chciałem stworzyć narrację jakby ze świata zewnętrznego, przedstawić miejsce spotkań lub miejsce kultu na innej planecie. Po dotarciu do lokalizacji już sama skala pomnika zrobiła na mnie wrażenie. Aby oddać ten ogrom, umieściłem w kadrze sylwetkę mojego ojca”.

Brutalistyczna architektura wzniesiona została z szorstkiego betonu, co tworzy powierzchnię o wyrazistej fakturze. „Dla zachowania równowagi między wystarczającą a zbyt dużą ilością szczegółów istotne było uzyskanie odpowiedniego kąta fotografowania, przysłony i ekspozycji” – mówi. Kolejnym wyzwaniem było mocne światło, dlatego Mario zastosował neutralny filtr szary, który pozwolił mu jeszcze lepiej kontrolować światło. Przy minimalistycznym otoczeniu i temacie kluczowe znaczenie ma budowa kadru. „Kompozycja jest minimalistyczna – pomnik o czystych liniach umieszczony jest w prawej jednej trzeciej części kadru, a niebo tworzy dużo negatywnej przestrzeni. Skalę budowli podkreśla umieszczona po przeciwnej stronie sylwetka, która równoważy kadr” – mówi Mario.

Stosowanie tradycyjnych zasad kompozycji, takich jak zasada trójkąta, to wypróbowana i sprawdzona metoda, ale ważne jest też eksperymentowanie, ponieważ każdy temat wymaga przyjęcia innej strategii. „Podczas fotografowania obiektu spróbuj poeksperymentować z pionową i poziomą orientacją kadru. Czasami węższy kadr lepiej kieruje wzrok widza w głąb obrazu, czyniąc go bardziej wciągającym” – mówi Mario. „Spróbuj poświęcić trochę czasu na wcześniejsze odwiedzenie miejsca, jeszcze zanim zdecydujesz się na fotografowanie. W ten sposób poznasz otoczenie,

co pozwoli Ci uzyskać lepszą kompozycję, a także dowiesz się, o której porze dnia najlepiej będzie wykonać zdjęcia”. Jeśli chodzi o światło, to Mario woli robić zdjęcia wczesnym rankiem lub późnym popołudniem, kiedy jest ono delikatniejsze. „Wolę fotografować w warunkach słabego oświetlenia. Jednak świetne zdjęcia robilem także przy silnym świetle w ciągu dnia. Południowe i wczesne popołudniowe słońce może bowiem wzbogacić fotografię czarno-białą, zwłaszcza jeśli chcesz tworzyć zdjęcia o wysokim kontraście” – dodaje.

Mario kieruje się filozofią „mniej znaczy więcej”. Widać to nie tylko w jego twórczości fotograficznej, ale także w podejściu do kwestii technicznych. Jednym z jego najważniejszych akcesoriów jest statyw do robienia zdjęć z wykorzystaniem długiego czasu naświetlania. „Jeśli chodzi o optykę, spróbuj postawić na prostotę” – mówi. „Obiektyw 24–70 mm to świetne, uniwersalne szkło, które powinno znajdować się w torbie każdego fotografa. Zwykle noszę go ze sobą wraz z szerokokątnym zoomem 16–35 mm, więc nie komplikuję sobie zbyt wiele pracy na miejscu”.

Mario Tarantino

Specyficzny styl fotograficzny Mario Tarantino objawia się nie tylko w zdjęciach architektury, ale także w jego fotografii ulicznej i krajobrazowej. W swojej pracy kieruje się filozofią „mniej znaczy więcej”, co widać

w jego minimalistycznych kompozycjach fotograficznych. Prostota głębokiej czerni w połączeniu z wyraźną bielą i odcieniami pomiędzy nimi sprawia, że zwykle rzeczy wyglądają cudownie. Mario często korzysta z długich czasów naświetlania, tworząc stonowane odcienie i w celu uzyskania ujęć bardziej angażujących emocjonalnie.

mariotarantino.com

[@mariotarantinobnw](https://www.instagram.com/mariotarantinobnw)

Rozszerz widok

Pracuj z użyciem krótkich ogniskowych

„Lubię fotografować za pomocą obiektywów szerokokątnych i dzięki praktyce poznałem ich zalety i wady. To, co uwielbiam w tej optyce, to szerokie spektrum gatunków, które pozwala uchwycić, od architektury, krajobrazów, aż po zdjęcia uliczne.

Użycie obiektywu szerokokątnego przyciąga wzrok do sceny, tworząc silne wrażenie perspektywy, a także szersze pole widzenia w formacie poziomym lub portretowym. Uważam również, że głębia ostrości uzyskiwana obiektywami szerokokątnymi jest zwykle bardziej użyteczna od tej, jaką dają teleobiektywy, ponieważ obrazy rejestrowane za pomocą tych pierwszych są zwykle ostre w całym obrębie kadru, z wyjątkiem narożników. Używam obiektywu Canon EF 16–35 mm f/4L.

Fotografując obiektywem szerokokątnym, wypełnij kadr, aby uniknąć pustych przestrzeni w miejscu, w którym wzrok opuszcza obraz. Staraj się robić zdjęcia z niskiej perspektywy, wykorzystując linie wiodące, aby poprowadzić widza przez obraz aż do tła”.

Zmieniaj podejścia

Odkryj różne techniki wykonywania zdjęć

1 Bracketing ekspozycji

„To jeden ze sposobów tworzenia dobrze oświetlonych i szczegółowych ujęć. Naświetlaj na czerń, cienie, półcienie, światła i biel. Każdą z tych ekspozycji można następnie połączyć z pozostałymi, tworząc niezwykle szczegółowy i dobrze naświetlony obraz. Dysponowanie kilkoma takimi klatkami pozwala również na większą ekspresję artystyczną w sposobie wykorzystania oświetlenia sceny i prowadzenia wzroku widza poprzez kadr”.

2 Technika focus stacking

„Ostrość i szczegółowość są ważne, dlatego ustawianie ostrości pozwala skutecznie wpływać na wygląd obrazu, szczególnie podczas pracy z obiektywami szerokokątnymi. Technika ta pomaga zapewnić ostry obraz w obrębie całej głębokości sceny. Aby to zrobić, należy zarejestrować wiele zdjęć z ostrością ustawioną w różnych punktach scenarii. Zacznij od zogniskowania obiektywu na elementach pierwszego planu, a następnie przesuwaj punkt ustawiania ostrości w głąb sceny. Obrazy te można następnie połączyć ze sobą w postprodukcji”.

3 Znajdź jakieś podparcie

„Zawsze zabieraj ze sobą statyw, zwłaszcza jeśli zamierzasz fotografować w warunkach słabego oświetlenia. Trójnóg jest niezbędny do stosowania techniki bracketingu ekspozycji, łączenia ostrości i długich ekspozycji, a także jest podstawą do tego, aby można było robić naprawdę ostre zdjęcia. Statyw pomaga również w komponowaniu zdjęć, ponieważ zmusza do spowolnienia pracy i podziwiania otoczenia podczas kadrowania, co zwykle skutkuje lepszą kompozycją obrazu”.

Znajdź inspirację

Wejść w nowy sezon ze świeżymi perspektywami

Jednym z najważniejszych czynników, który zdominuje rok 2024 będzie sztuczna inteligencja, która miała już duży wpływ na większość trendów minionego roku. Wszyscy widzieliśmy wiele doskonale wygenerowanych obrazów, ukazujących głównie ludzi i przedstawiających utopijne scenariusze, które wywarły na nas niezatarte wrażenie. W tym roku w klasycznej fotografii można zauważyć pojawienie się symbolicznej odpowiedzi na to zjawisko.

Najsilniejszym trendem w roku 2024 będzie prawdopodobnie tworzenie tzw. fotografii hiperrealistycznych, naśladujących estetykę obrazów generowanych przez sztuczną inteligencję. Podejście to polega na wykorzystaniu technik zapewniających rejestrowanie obrazów w ultrawysokiej rozdzielczości do tworzenia hiperrealistycznych obrazów tematów i włączaniu charakterystycznych elementów pojawiających się w sztucznie generowanych obrazach. Może to obejmować na przykład imitowanie gładkiej faktury skóry. Trend ten może wywoływać przeciwstawne opinie, ale pozwala fotografom na ponowne zbadanie medium i zastosowanie nowych technik w zakresie oświetlenia, kompozycji i przetwarzania obrazu.

Takie podejście będzie widoczne także w innym trendzie roku 2024, czyli w minimalizmie. Wykorzystanie przestrzeni negatywnej do tworzenia abstrakcyjnych obrazów otaczającej

nas rzeczywistości to artystyczne podejście zgodne z filozofią „mniej znaczy więcej”. Nie oznacza to jednak wcale, że tworzenie obrazów w stylu minimalistycznym wymaga od fotografa mniej wysiłku i planowania. W rzeczywistości jest zupełnie odwrotnie; aby przedstawić scenę w sposób uproszczony, należy dokładnie przemyśleć swoje podejście. W grę wchodzi wykorzystanie zasad kompozycji, takich jak zasada trójkąta, nowe perspektywy, miękkie światło i technika konwersji do czerni i bieli.

Rozwój mediów społecznościowych wyzwolił trend robienia estetycznych zdjęć, w których nie kryło się żadne przesłanie, ale w tym roku fotografia ponownie odzyskuje swój głos. Ten trend może być reakcją na obecność w Internecie przytłaczającej wręcz liczby zdjęć pozbawionych jakiegokolwiek treści. Mówi się, że obraz jest wart tysiąca słów, więc tym lepiej jest widzieć, że istnieje wciąż świadomość tej mocy i znów powracają obrazy skłaniające do myślenia.

Technologia nigdy nie stoi w miejscu, a rzeczywistość wirtualna i rzeczywistość rozszerzona umożliwiają tworzenie fotografii ukazujących scenę 360°. Technologia ta jest często wykorzystywana w reklamie i fotografii ślubnej, która pozwala ponownie przeżyć chwile z tego wyjątkowego dnia lub obejrzeć produkt ze wszystkich stron.

Zmień perspektywę

„Zawsze lubiłem robić zdjęcia ukazujące szersze widoki, preferując tworzenie obrazów panoramicznych składających się z wielu zdjęć. Jednak ostatnio fotografowałem także bardziej intymne sceny i wykonywałem zbliżenia oraz eksperymentowałem z wykorzystaniem mniejszej głębi ostrości w celu wyizolowania uwiecznianego obiektu”.

Mik Dogherty

© Mik Dogherty

Opowiadaj dynamiczne historie

„Myślę, że najczęściej wykorzystywane techniki w fotografii sportowej w roku 2024 będą służyć kontynuacji ewolucji opowiadania historii. Widzów przyciąga różnorodność ludzkich emocji, jakie towarzyszą wydarzeniom sportowym, a ich fotografowie będą na miejscu, aby je uchwycić”.

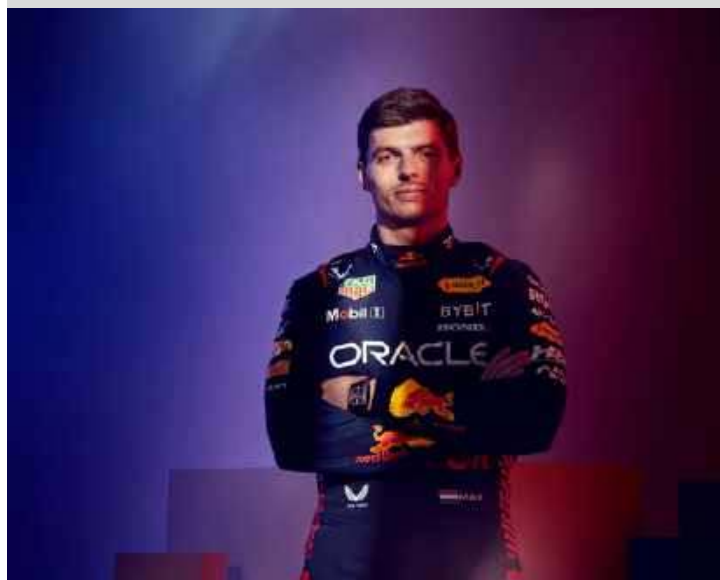
Finn O'Hara

© Finn O'Hara

Autentyczny kadr

„Jestem fotografem komercyjnym, a zdecydowana większość marek chce kierować się takimi wartościami jak autentyczność i kunszt wykonania. Każde działanie wywołuje jednakowo silną i przeciwną reakcję, dlatego pomimo rozwoju sztucznej inteligencji autentyczne obrazy ukazujące momenty prawdziwej interakcji międzyludzkiej będą miały, na przekór, jeszcze większą siłę oddziaływania i będą jeszcze bardziej poszukiwane. Realność stanie się nowym znakiem rozpoznawczym luksusu”.

Jon Enoch

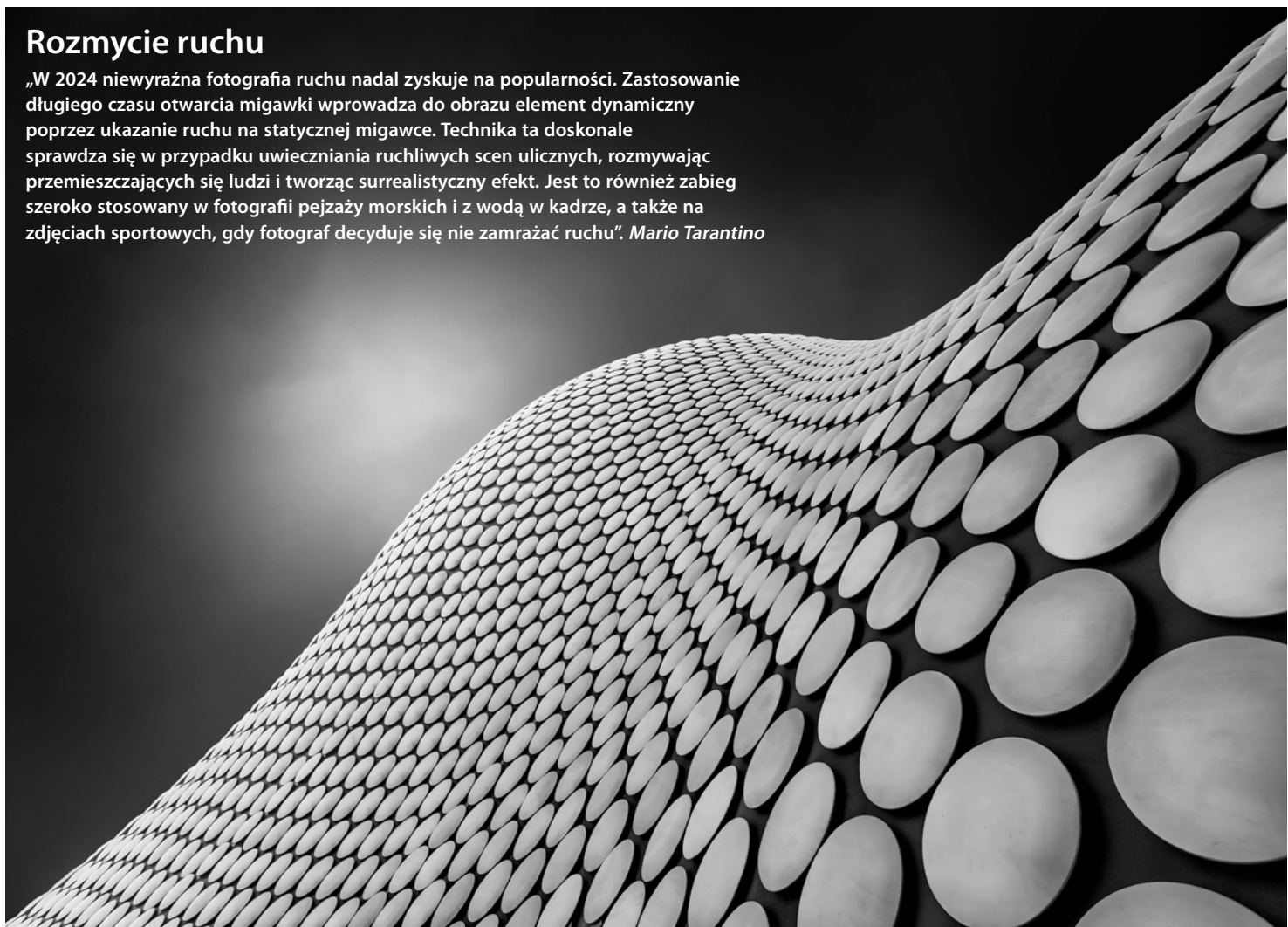

© Jon Enoch

Rozmycie ruchu

„W 2024 niewyraźna fotografia ruchu nadal zyskuje na popularności. Zastosowanie długiego czasu otwarcia migawki wprowadza do obrazu element dynamiczny poprzez ukazanie ruchu na statycznej migawce. Technika ta doskonale sprawdza się w przypadku uwieczniania ruchliwych scen ulicznych, rozmywając przemieszczających się ludzi i tworząc surrealistyczny efekt. Jest to również zabieg szeroko stosowany w fotografii pejzaży morskich i z wodą w kadrze, a także na zdjęciach sportowych, gdy fotograf decyduje się nie zamrażać ruchu”. *Mario Tarantino*

© Mario Tarantino

AI: szansa czy zagrożenie?

Sztuczna inteligencja dzieli świat fotografii. W jaki sposób możemy ją wykorzystać?

Patrząc w przyszłość, jasne jest, że sztuczna inteligencja będzie nadal zyskiwać na popularności. Z jednej strony jest to ekscytujące dla fotografów, którzy prawdopodobnie dostrzegą nowe możliwości w miarę rozwoju tej technologii, ale z drugiej strony trudno dokładnie przewidzieć, jaki te zmiany będą miały wpływ na branżę fotograficzną. Jedno jest pewne: fotografia zawsze znajdzie sposób na adaptację i wykorzystanie nowych technologii.

Należy jednak mieć świadomość, jakie mogą być tego skutki. Możliwe, że technologia SI wkrótce osiągnie swój szczyt i branża się od niej zdystansuje. Alternatywnie mogą pojawiać się nowe ruchy artystyczne, gdy fotografowie będą odkrywać wyjątkowe możliwości oferowane przez sztuczną inteligencję – nie tylko w celu generowania obrazów, ale także ulepszania wyglądu własnych zdjęć. Oczywiście jest, że branża w pewnym stopniu dostosuje się do sztucznej inteligencji, czy to w celu usprawnienia istniejących procesów przepływu pracy, czy też tworząc nowe i innowacyjne formy sztuki.

„Myślę, że wracamy do podstaw i nastąpi reakcja odwrotu od sztucznej inteligencji i innych podróbek”. *Jon Enoch*

© Mario Tarantino

© Jon Enoch

„Dzięki przełomom w rozwoju sztuczna inteligencja wpływa i nadal będzie wpływać na branżę fotograficzną. Postprodukcja wspomagana sztuczną inteligencją znacznie uprościła edycję zdjęć, a także pozwoliła na większą ekspresję artystyczną.

Sztuczna inteligencja nie tylko jest obecna w metodach i procesach postprodukcji, ale staje się także uznaną formą sztuki, umieszczaną na tym samym poziomie co fotografia czy jakkolwiek inna dziedzina. Można to zauważyć w wielu prestiżowych konkursach fotograficznych, które obecnie wprowadzają kategorię zarezerwowaną dla obrazów generowanych przy udziale sztucznej inteligencji”.

Mario Tarantino

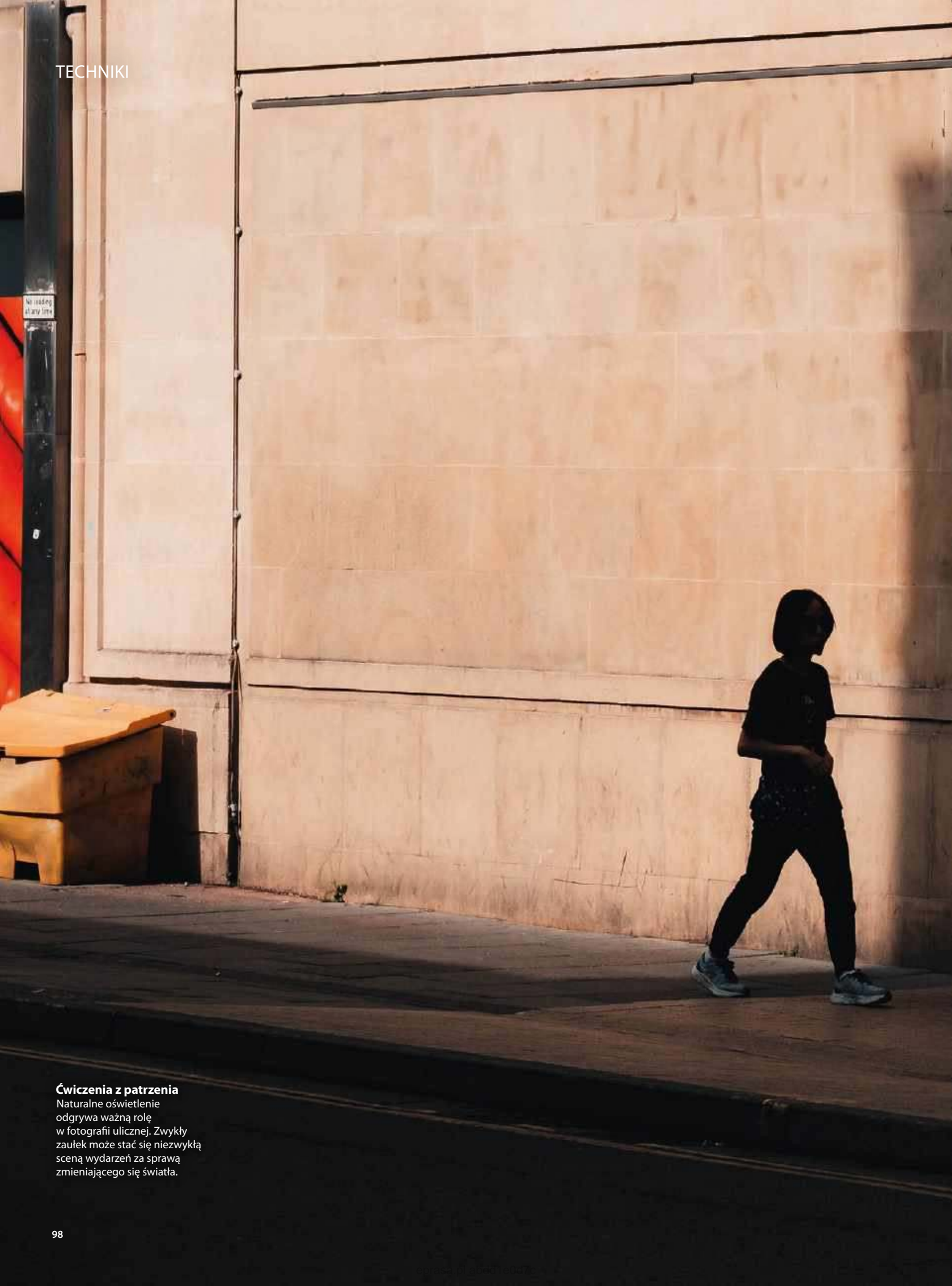
Opal

Zamawiaj fotoceramikę
przez aplikację Opal

OPAL
FOTOCERAMIKA

www.opal.lublin.pl

Ćwiczenia z patrzenia

Naturalne oświetlenie odgrywa ważną rolę w fotografii ulicznej. Zwykły zaułek może stać się niezwykłą sceną wydarzeń za sprawą zmieniającego się światła.

UCHWYĆ PULS ULICY

PARTNER
PUBLIKACJI

FUJIFILM

Wystarczy znaleźć ciekawy spot i czekać, by wcisnąć spust migawki w najlepszym momencie... Fotografia uliczna może wydawać się prosta, ale robienie zdjęć, które zapadną w pamięć, jest prawdziwą sztuką

Francuski fotograf Robert Doisneau powiedział kiedyś: „Cuda codziennego życia są ekscytujące; żaden reżyser nie byłby w stanie zaaranżować tak niespodziewanych wydarzeń”.

To stwierdzenie jest szczególnie prawdziwe w odniesieniu do fotografii miejskiej – ulica łączy bowiem ludzi, których ścieżki prawdopodobnie w innym przypadku nigdy by się nie przecięły. Najbardziej ekscytującym aspektem fotografii ulicznej są właśnie nieoczekiwane interakcje ludzi, które przypadkowo łączą się w idealne zdjęcie.

Obserwacja sposobu, w jaki ludzie na siebie oddziałują jest ważnym elementem fotografii ulicznej, pozwalającym uchwycić ciekawe momenty, gdy zajmują się oni swoimi sprawami. Spacer po ulicach z aparatem w rękę i obserwowanie tego, co dzieje się wokół, to nie tylko najlepszy sposób na poznanie miasta, ale także na ćwiczenie swoich umiejętności fotograficznych. Ważne jest, aby być przy tym dyskretnym, oraz by fotografować z poszanowaniem prywatności innych osób.

Na następnych kilkunastu stronach poruszymy wszystko, co powinniście wiedzieć o fotografii ulicznej, a Waszym przewodnikiem będzie Jamie Canning, który omówi kluczowe zagadnienia - od wyboru odpowiedniego sprzętu, po najlepsze ustawienia aparatu i praktyczne wskazówki jak fotografować, gdy jesteście już na ulicy!

Jamie Canning

Jamie Canning jest fotografem ulicznym z południowej Walii. Jego praca w roli urzędnika państwowego wyrobiła w nim doskonałą umiejętność obserwowania i zdolność rozumienia ludzi

w różnych sytuacjach, w jakich się znajdują. To doświadczenie płynnie przekłada się na jego fotografię uliczną, pozwalając mu uchwycić prawdziwe i różnorodne momenty, które są świadectwem bogactwa miejskiej tkanki.

📷 @j84_streets

**MAŁY, SZYBKI
I DYSKRETNY**

Choć nie jest to warunkiem wykonywania udanych zdjęć, posługiwanie się niewielkim aparatem z pewnością ułatwia dyskretne fotografowanie. Jednym z najlepszych modeli do codziennej i miejskiej fotografii jest bez wątpienia Fujifilm X100 VI. A kolejna, zaprezentowana niedawno generacja tego uwielbianego kompaktu przynosi kilka istotnych zmian i udoskonaleń. Zyskujemy jeszcze lepszy system AF z zaawansowanym, wspieranym przez AI wykrywaniem i śledzeniem obiektów oraz przede wszystkim wbudowaną stabilizację, dzięki której robienie zdjęć w słabym świetle jest jeszcze prostsze.

**Wygodne
kadrowanie**

Umieszczony skrajnie wizjer pozwala komfortowo kadrować w pionie.

Wybór właściwego sprzętu

Znajdź aparat i obiektyw, który pozwoli Ci działać szybko i skutecznie

Fotografia uliczna jest specyficzną odmianą reportażu i ma też swoje wymagania. Podobnie jak w fotografii dokumentalnej, często musimy działać szybko, bo nic tu nie wydarzy się dwa razy. Aparat powinien nadążać za okiem i spustem. Musi być dopasowany do ręki swojego właściciela niczym rękawiczka. W tego typu fotografii nie ma też czasu na grzebanie w menu, dlatego preferowane są modele, oferujące szybki dostęp do podstawowych ustawień, takich jak kompensacja ekspozycji, przysłona czy punkt ostrości. Z tego też powodu tak popularne wśród fanów „streeta” są dziś aparaty Fujifilm z serii X. Korpusy takie jak X-Pro3, X-T5, X-T50 czy wreszcie X100 VI, to nie tylko świetny design retro - widoczne manualne pokręta i pierścienie dodają im charakteru,

ale przede wszystkim, pozwalają na wygodny dobór i korekcję parametrów bez odrywania oka od wizjera. Oparte o matrycę formatu APS-C pozwalają na stosowanie również bardziej kompaktowych obiektywów, a jak wiadomo, najlepszym przyjacielem fotografa ulicznego jest mała i jasna standardowa „stalka”.

Optyce warto poświęcić nie mniej uwagi, bo w fotografii ulicznej odgrywa równie ważną rolę. Już na wstępie trzeba powiedzieć, że nie ma jednej idealnej ogniskowej do „streeta”. Oraz - że podobnie jak w przypadku aparatu, tak również tu - fotograf powinien dobrze znać kąt widzenia ulubionego obiektywu, by już w chwili, gdy spostrzeże potencjalny kadr, wiedział co z widocznej sceny się w nim zmieści. Z pewnością do najpopularniejszych należą

ogniskowe standardowe, bo sposób rejestracji zbliżony jest tu do sposobu patrzenia przez ludzkie oko i mózg. Biorąc pod uwagę, że również wysokość z jakiej fotografujemy jest zazwyczaj zbliżona, widzący nasze zdjęcia może mieć wrażenie uczestniczenia w danej sytuacji. Fetyszowana jest zwłaszcza ogniskowa 35 mm (XF 23 mm w przypadku matrycy APS-C), ale wielu fanów ma też klasyczną „pięćdziesiątkę” (odpowiednikiem jest XF 33 mm), która pozwala lepiej skupić uwagę na detalu, lub 28 mm (XF 18 mm), która z kolei daje bardziej dynamiczny obraz i pozwala zawrzeć w kadrze również kontekst. Oczywiście wielu znanych fotografów ulicznych wybiera nadal kompaktowe zoomy, które dają znacznie większą swobodę.

Aparat do „streeta” – na co zwrócić uwagę

KOMPAKTOWE BODY

W fotografii ulicznej używa się przeważnie małych i lekkich stałek, a to sprawia, że duży i głęboki grip nie jest niezbędny. Odpowiednie wyprofilowanie przedniej i tylnej ścianki daje wystarczające podparcie.

PIERŚCIENIE REGULACJI

Wielu użytkowników wybiera korpusy w stylu retro właśnie ze względu na prostą i w dużej mierze manualną obsługę opartą o pokrętła na korpusie i pierścień przysłony na obiektywie.

ODCHYLANY EKRAŃ

Możliwość uchylenia ekranu bez obracania go na bok ułatwia wykonywanie dyskretnych ujęć „z biodra”.

WIZJER EVF

Wizjer jest niezastąpiony podczas pracy w mocnym słońcu. Nawet najbardziej kontrastowy ekran przegrywa niestety z ostrym światłem.

JOYSTICK AF

To zdecydowanie najwygodniejszy i najszybszy sposób wyboru punktu ustawiania ostrości. Zwłaszcza gdy trzymamy aparat przy oku.

ŁADOWANIE PRZEZ USB-C

Baterie w bezlusterkowcach nadal wystarczają na co najwyżej 300-400 zdjęć, ale nowe modele, takie jak X-T50 możemy w każdej chwili doładować za pomocą powerbanka.

SYMULACJE FILMÓW

Symulacje klasycznych błon fotograficznych Fujifilm to najlepszy sposób, by uzyskać zdjęcia z charakterem prosto z aparatu.

Która ogniskowa jest dla Ciebie?

Oto trzy kompaktowe i jasne stałki (oraz jeden wyjątkowo dobry zoom).

Planując zakup obiektywu, warto zastanowić się co jest dla nas najważniejsze. Za złoty środek uważa się ogniskową 35 mm, ale jeśli lubicie również portrety, rozważcie ciaśniejsze 50 mm. Zapewni ładne rozmycie tła, a w reportażu pozwoli skupić uwagę również na detalu. Z kolei, by nie zamykać sobie żadnych drzwi, najlepiej zacząć od uniwersalnego zooma o szerokim zakresie ogniskowych, który sprawdzi się też w innych gatunkach fotografii.

FUJINON XF 27 MM F/2,8

To płaski obiektyw typu „naleśnik” i z niedużym body stworzy zestaw, który schowasz do kieszeni kurtki. Oferuje ekwiwalent ogniskowej 40 mm (dla pełnej klatki) i nadal dobre światło f/2,8. Jest do tego ultralekki, szybki i uszczelniony!

FUJINON XF 23 MM F/2

Chyba najczęściej wybierany obiektyw przez fanów „streeta”. To bardzo kompaktowy odpowiednik klasycznego 35 mm o dużej jasności f/2. Zapewnia świetne osiągi w bardzo przystępnej cenie! Ma też bliźniaka o ogniskowej 35 mm.

FUJINON XF 33 MM F/1,4

To profesjonalny i wzorowy optycznie obiektyw dla najbardziej wymagających. Jasny, szybki i piekielnie ostry standard o polu widzenia klasycznej „pięćdziesiątki”. Bardzo solidnie wykonany i uszczelniony, ale wciąż nieduży. Ma bliźniaka o ogniskowej 23 mm.

FUJINON XF 16-50 F/2,8-4,8

Standardowy zoom to zdaniem wielu fotografów ulicznych najlepsze rozwiązanie. A ten nowy model to konstrukcja niezwykle uniwersalna, której zakres pokrywa wszystkie kluczowe ogniskowe, zachowując niezłą jasność i przede wszystkim bardzo kompaktowe wymiary. Świetny, nie tylko do streeta!

Jak fotografować ulicę

Aby tworzyć świetne, niepozowane zdjęcia, pamiętaj o tych trzech radach: przygotuj się, praktykuj oraz bądź cierpliwy

Fotografia uliczna polega na rejestrowaniu tego co zaskakujące i nieprzewidywalne - ustalenie na czym warto się skupić, może być więc niełatwe. Aby zdobyć doświadczenie i rozwinąć podstawowe umiejętności, warto skupić się na jednym temacie, który najbardziej Cię interesuje. Zacznij od spaceru po najbliższej okolicy, zamiast penetrować znacznie większy obszar i rób zdjęcia o konkretnej porze dnia. Stałe wracanie w to samo miejsce przez pewien czas pomoże Ci zaznajomić się ze sceną i lepiej wyczuć, kiedy światło jest najlepsze. Przewidywalne zdarzenia, takie jak czas przyjazdu autobusów, pociągów i samochodów dostawczych lub roztawiania straganów, mogą pomóc w zaplanowaniu ujęć i dają szansę skoncentrowania się na świetle i kompozycji kadru.

„Wchodząc w nowe środowisko, zaczynam od obserwacji, wycucia klimatu, znalezienia ciekawych elementów i stopniowo wtapiam się w otoczenie, szanując przestrzeń ludzi, a jednocześnie starając się uchwycić autentyczne momenty, które opowiadają historię danego miejsca” – mówi Jamie. „W przypadku fotografii ulicznej ważne jest, aby tak samo jak oczu używać również uszu, ponieważ możesz patrzeć w jednym kierunku, ale usłyszeć śmiech dochodzący z innego. Wsluchiwanie się w rytm kroków lub odgłosy tętniącego życiem rynku, może doprowadzić Cię do zdjęcia, którego szukasz. Dochodzące z oddali rozmowy mogą sygnalizować zbliżającą się interakcję między nieznanymi, a brzęk naczyń wskazywać, że za rogiem natrafisz na tętniącą życiem scenę w ulicznej jadalni”.

W pogotowiu

Szukaj kadrów z aparatem w dłoni. Mały bezlusterkowy korpus nie będzie Ci ciężki, ale dla bezpieczeństwa użyj paska na nadgarstek.

Nieoczekiwane

Nigdy nie wiesz, co uchwycisz – nie pozwól, aby jeden nieudany dzień zniechęcił Cię do dalszego robienia zdjęć.

ZNAJDŹ SPOT I... CZEKAJ

Często patrząc na niezwykle zdjęcia uliczne myślimy, że fotograf miał niesamowite szczęście. Bardziej prawdopodobne jednak, że miał oko do kompozycji i sporo cierpliwości. Wielu fotografów nie szuka a czeka na zdjęcie. Tak jak w tym przypadku, gdzie scenę zbudowały charakterystyczne nowojorskie kominy, obłoki wydobywającej się z nich pary, oraz jasny snop światła. Wystarczyło poczekać, aż kadr dopełni człowiek.

Bądź cierpliwy

Zajmij pozycję, obserwuj scenę i poczekaj, aż pojawi się interesujący temat lub element.

Korzystaj z trybów automatycznych

Skonfiguruj ISO Auto, aby w pełni wykorzystać potencjał fotograficznych scen ulicznych

„W fotografii ulicznej kluczową rolę odgrywają właściwe ustawienia, ponieważ pozwalają nam kontrolować nastrój, i narracyjność utrwalanych na obrazach momentów spontanicznego życia” – mówi Jamie. Podczas robienia zdjęć ważne jest, aby priorytetowo traktować ostrość i czytelność, nawet jeśli Twoim celem jest uchwycenie określonego nastroju. Oto jak zrobić to w kilku prostych krokach.

F/8 i bądź tam

Ponieważ na ulicy często nie ma czasu na precyzyjne ostrzenie, najprostszym sposobem na ostre zdjęcia jest mocne przymknięcie przysłony. Zwiększa to głębię ostrości i tym samym szansę, że nasz obiekt znajdzie się w jej płaszczyźnie. Wówczas, nawet jeśli AF nie trafi idealnie, zdjęcie i tak powinno być zadowalająco ostre.

1/500 w słońcu

By z kolei zapewnić ogólną ostrość zdjęcia należy zadbać o wystarczająco krótki czas otwarcia migawki. W przypadku obiektywu 35 mm i statycznej sceny bezpieczne będzie nawet 1/30 s, ale jeśli chcemy zamrozić przechodnia, który przeskakuje przez kałużę, niezbędny będzie czas na poziomie nawet 1/1000 s. Jeśli świeci słońce nie będzie to problemem, w cieniu i wieczorem należy kontrolować parametry by automatycznie dobierana czułość nie przekraczała wartości ISO 1600.

Skonfiguruj ISO Auto

Aparaty Fujifilm pozwalają na skonfigurowanie kilku ustawień ISO Auto, zawierających nie tylko górną i dolną granicę czułości, ale również domyślny i minimalny czas otwarcia migawki. Możemy ponadto stworzyć całe profile użytkownika, które obejmą dodatkowo np. ustawienia balansu bieli, by w razie zmiany warunków - gdy zajdzie słońce lub znajdziemy się w pomieszczeniu - szybko zmienić globalnie wszystkie ustawienia. To duże ułatwienie!

SKONCENTRUJ KOMPOZYCJĘ

Jeśli masz w swoim portfolio także zbliżenia, to świadczą one o Twojej wszechstronności i dają widzom chwilę oddechu. Konstruując ruchliwe sceny uliczne z bardziej minimalistycznymi ujęciami, wzmacniasz siłę wyrazu każdego ze zdjęć.

WYDOBĄDŹ SZCZEGÓŁY

W zgiełku miasta często gubią się drobne detale. Ale dzięki skróceniu dystansu możesz pokazać szczegóły, pozwalając widzowi skupić się na istocie tematu.

STOSUJ MAŁĄ GŁĘBIĘ

Uzyskanie takiego efektu wymaga ustawienia małej wartości liczbowej przysłony. Rezultatem jest ostry, wyraźnie przedstawiony obiekt z rozmytymi elementami w tle.

Nie komplikuj

Unikaj „przeładowanych” kompozycji i włącz do swojego portfolio migawki z życia ulicy

Krajobrazy miejskie bywają chaotyczne, dlatego wyzwaniem jest uchwycenie tej energii i emocji w zrównoważony i kontrolowany sposób. Mając na uwadze pewne schematy kompozycyjne, twórz miniatury, opowiadające większą historię. Szukaj przy tym detalu i prostoty kadrów.

Mogą one obejmować zbliżenia szczegółów lub prezentować cały krajobraz miejski na jednym ujęciu. Jednak zawsze niezbędna jest analiza środowiska, bo to dzięki niej pojawiają się nowe pomysły. Na przykład okna można znaleźć w każdym miejscu miasta, a pojawiające się w nich odbicia urzekają widza, ponieważ pokazują dwa

różne spojrzenia na jednym obrazie. Sceny uliczne są często zabałaganione, dlatego jedną z technik równoważenia obiektów w kadrze jest użycie małej głębi ostrości lub mocnego światła punktowego w celu skupienia uwagi oglądających na określonych elementach fotografii. Pierwsza technika wymaga zbliżenia się do tematu, druga – daje możliwość stosowania większej liczby strategii wizualnych, które mają na celu zachwycić widza. Jest to jeden z powodów, dla których zdjęcia uliczne są tak często konwertowane na czarno-białe. Usunięcie koloru minimalizuje oddziaływanie elementów rozpraszających uwagę,

a inne, w tym światło i cienie, zostają uwydatnione. Pomaga to skupić się na jednej części obrazu, szczególnie podczas fotografowania przy silnym świetle.

Warto także poeksperymentować z czernią i bielą, żeby zobaczyć jak taka konwersja zmienia wygląd całego obrazu. „Przeglądając zdjęcia, szukam takich, w których przypadkiem odnoszę wrażenie, że pozbycie się koloru spowoduje przeniesienie uwagi na surowy element sceny” – mówi Jamie. „Kontrast, kształty, faktury oraz gra światła i cienia – wszystko to potencjalnie zwiększa emocjonalne oddziaływanie fotografii i wzmacnia opowiadaną przez nią historię” – dodaje.

Łączenie detali z otoczeniem

UŻYJ MAKSYMALNEJ OSTROŚCI

Mocno przymknij przysłonę, zaczynając od wartości $f/8$. Dzięki temu zamiast skupiać uwagę widza na określonych cechach charakterystycznych sceny, cały obraz będzie ostry, a każdy element zdjęcia potraktowany jednakowo.

POKAŻ OTOCZENIE

Fotografując sceny uliczne z daleka, sprawiasz, że widz skupia się na ogólnym wrażeniu, jakie scena wywołuje. Technika ta pozwala widzowi na samodzielne eksplorowanie kadru, bez kierowania uwagi na konkretne szczegóły.

WŁĄCZ MODELA

Uwzględnienie zarówno architektury, jak i ludzi dostarcza poczucia skali. Łącząc oba te elementy, tworzysz obraz codziennego życia, mając przy tym możliwość pokazania różnych aspektów miasta.

Obserwuj światło

Wygląd miejskich ulic podlega ciągłym zmianom i ewolucji. Każda pora roku i charakter oświetlenia stwarzają wyjątkową perspektywę i możliwości kompozycji, które warto poznać i wykorzystać. Aby odkryć nowe aspekty znanych miejskich pejzaży, odwiedź je wielokrotnie i obserwuj, jak czynniki zewnętrzne wpływają na ich wygląd.

Podczas gdy światło słoneczne wczesnym rankiem i późnym wieczorem może być urocze, światło południa oferuje więcej możliwości twórczych. Cienie przesłaniają lub oświetlają ludzi i elementy, a geometryczne cienie tworzo-

ne przez otaczającą architekturę dodają scenie stylowy akcent. Eksperymentując z ostrym

oświetleniem, tworzysz kadry skupiające się na kształtach oraz formach środowiska miejskiego i ludzi. Abyś mógł to osiągnąć, konieczna jest zmiana perspektywy, dzięki czemu możliwe będzie kontrolowanie cieni obecnych w scenie. Rozważ także konwersję obrazu do czerni i bieli, ponieważ ponownie pozwala to wzmocnić przekaz wizualny.

„Uwielbiam przebywać w mieście i fotografować przy ostrym świetle” – mówi Jamie. „Wykorzystywanie silnych cieni z plamami światła to wspaniała zabawa, która dobrze sprawdzi, czy umiesz znaleźć właściwą kompozycję”.

WSKAZÓWKI JAMIEGO

„Elastyczność i bystre oko wzmacniają magię rejestrowania niepozowanych miejskich historii. Skoncentruj się na fascynujących obiektach, przewiduj momenty i trzymaj aparat pewną ręką. Korzystaj ze spontaniczności, przeczuwaj pojawienie się ulotnych chwil, szybko dostosowuj się do zmieniających się scenarii, zwracaj uwagę na detale – i bądź gotowy na wszelkie niespodzianki!”

Uchwycić nieoczekiwane

Zwiększ swoje szanse na zrobienie idealnego zdjęcia, wtapiając się w otoczenie i rezygnując z wizjera

Ostatecznym celem fotografa ulicznego jest zrobienie niepozowanych zdjęć ludzi, którzy nie są świadomi jego obecności. Chociaż może to być trudne, nie jest niemożliwe i aby to osiągnąć, Twój aparat nie powinien skupiać na Tobie uwagi. Tutaj z pomocą przychodzą niewielkie aparaty bezlusterkowe i kompaktki jak Fujifilm X-T5 czy X100VI. Na naszą korzyść działa tu przekonanie, że zdjęcia zrobione za pomocą małego aparatu są częściej wykorzystywane do celów prywatnych. Duże czarne aparaty zawsze wywołują podejrzliwość i są zwyczajnie bardziej inwazyjne podczas fotografowania na ulicy.

Generalnie aby móc wykonywać udane, niepozowane zdjęcia bez osoby patrzącej się w obiektyw, ważne jest, by w miarę możliwości wtopić się w otoczenie, np. nosząc ubrania w jednolitym kolorze. Dodatkowo bardzo pomocny może być wybór strategicznej lokalizacji. Możesz na przykład usiąść na świeżym powietrzu w kawiarni, popijając kawę i robić zdjęcia aparatem znajdującym się na stoliku.

Aby móc fotografować dyskretnie, warto unikać korzystania z wizjera aparatu, dzięki czemu nie będzie widać, że robisz zdjęcie. Oczywiście rezygnacja z wizjera może utrudnić kadrowanie i wygodne kontrolowanie ostrości. Pomocny bywa wówczas tryb wykrywania oka i przycisk AF-ON na tylnej ścianie korpusu. Gdy go wciskamy aparat cały czas wyszukuje w kadrze twarz ostrząc na oko a Ty wciskasz jedynie spust w odpowiednim momencie.

Aby pozostać niezauważonym, fotografowie uliczni często stosują też technikę zwaną „strzelaniem z biodra”. Wymaga to jednak dokonania zmian ustawień technicznych w aparacie przed wykonaniem zdjęcia. Popularną metodą jest ogniskowanie strefowe, ale też ostrzenie na odległość hiperfokalną czy ustawianie ostrości na tzw. podwójną odległość. Wszystkie te techniki mają tę zaletę, że nie polegają na szybkości i dokładności działania autofokusa aparatu, ponieważ całkowicie rezygnujesz z korzystania z funkcji automatycznego ustawiania ostrości. Oznacza to, że obiektyw jest już zogniskowany, kiedy temat pojawia się w kadrze.

Zachowuj się cicho

Włącz tę funkcję w aparacie i rób zdjęcia w ciszy, pozostając całkowicie wtopionym w tło

Nawet podczas fotografowania w gwałtownym otoczeniu należy starać się minimalizować słyszalność dźwięku migawki. W niektórych gatunkach, np. w fotografii ślubnej czy teatralnej funkcja ta bywa przydatna, więc wielu fotografów pozostawia ją włączoną.

Aparaty bezlusterkowe generują tylko delikatny dźwięk w porównaniu z lustrzankami cyfrowymi niemniej nadal mogą zdradzić moment wykonania zdjęcia. By fotografować zupełnie bezdźwięcznie zajrzyj do menu aparatu do zakładki trybu pracy migawki i wybierz tryb migawki elektronicznej. Oznacza to całkowite wykluczenie mechanicznego ruchu migawki – obraz zostanie sczytany prosto z matrycy. Zaletą tego rozwiązania jest również możliwość skrócenia czasu otwarcia migawki do nawet 1/32000 sekundy!

Złap ostrość. Dostłownie!

Poznaj dwa podejścia do fotografowania, pozwalające uchwycić ostry temat

Ogniskowanie strefowe

- 📌 **Zastosowanie:** ostre zdjęcia bez patrzenia w wizjer
- 📌 **Ostrość:** w jednej konkretnej strefie
- 📌 **Istotne parametry:** przysłona, ogniskowa, odległość od obiektu
- 📌 **Rezultat:** ostre obiekty w wybranej strefie
- 📌 **Uwagi:** im większy otwór przysłony, tym trudniej kontrolować ostrość. Lepiej sprawdzi się również szerszy obiektyw typu 18 lub 23 mm.

1 Ustaw tryb A i ostrz ręcznie Użyj trybu preselekcji przysłony i ustaw wartość z przedziału f/5,6-f/11. Wyłącz autofocus – za to włącz w menu aparatu funkcję automatycznego ustawiania czułości (Auto ISO). Należy pamiętać, że aparat automatycznie obliczy wymagany czas otwarcia migawki. Zwracaj jednak uwagę na ekspozycję, aby uniknąć zbyt długiego czasu naświetlania i potencjalnego rozmycia ruchu.

2 Określ głębię ostrości Dla łatwego określania zakresu ostrości niektóre obiektywy mają na tubusie skalę odległości. Jeśli Twój obiektyw jej nie ma, skorzystaj z aplikacji, np. DoF Table. Ręcznie wprowadź informacje o ogniskowej, przysłonie i odległość od obiektu, a aplikacja obliczy, w jakiej odległości od aparatu temat będzie ostro odwzorowany na zdjęciu. Im mocniej przymknięta przysłona tym szersza płaszczyzna ostrości.

3 Zrezygnuj z patrzenia w wizjer Teraz umieść aparat na wysokości biodra. Aby zwiększyć stabilność, możesz użyć paska i zawiesić aparat na ramieniu. Czekając aż coś się wydarzy, wykonaj kilka zdjęć próbnych i w razie potrzeby dostosuj ustawienia.

Na podwójną odległość

- 📌 **Zastosowanie:** technika podobna do ostrzenia na odległość hiperfokalną, ale znacznie prostsza do zastosowania na ulicy.
- 📌 **Ostrość:** od wybranego punktu aż do nieskończoności
- 📌 **Istotne parametry:** przysłona, ogniskowa, odległość od obiektu
- 📌 **Rezultat:** jednolita ostrość w obrębie całego kadru
- 📌 **Uwagi:** wymaga praktyki i dokładności

1 Fotografuj w trybie M Przełącz aparat w tryb manualny i ustaw nieduży otwór przysłony – zacznij od f/8 lub f/11, aby już na wstępie zapewnić sobie większą głębię ostrości. Do uwieczniania przechodniów wystarczające będzie fotografowanie z czasem otwarcia migawki wynoszącym 1/125 s. Dostosuj ustawienia czułości matrycy tak, aby uzyskać zrównoważoną ekspozycję.

2 Zmierz odległość Następnie zogniskuj obiektyw na obiekt, który znajduje się w płaszczyźnie pożądaną przez Ciebie głębi ostrości. W fotografii krajozobowej, z której wywodzi się ta technika, byłby to zazwyczaj po prostu interesujący element pierwszego planu.

3 Ponownie ustaw ostrość Teraz ponownie ustaw ostrość, wybierając za pomocą skali ostrości dwukrotną wartość odległości zmierzonej w poprzednim kroku. Na przykład, jeśli skuter znajdował się w odległości 1,5 m, ustaw ostrość na 3 m. Wszystko od skutera po nieskończoność będzie na zdjęciu ostre. Jeśli Twój obiektyw nie ma skali ostrości na tubusie, do oszacowania odległości możesz użyć skali na tylnym ekranie.

Uchwycić warstwy

Dodaj kilka warstw treści, aby zaangażować widza, ukazać charaktery, osobowości i zaplanowane zbiegi okoliczności

Jedną z najbardziej intrygujących cech człowieka jest jego naturalna ciekawość, która w oczywisty sposób prowadzi do odkrywania różnorodności ludzkich typów i zachowań. Tętniące życiem ulice kosmopolitycznych miast stanowią doskonałe miejsca do obserwacji ludzi pochodzących z różnych części świata. Uwieczniając i oglądając ich na zdjęciach, możemy wiele dowiedzieć się o ich kulturze, tradycjach i sposobie życia.

Chociaż wyjątki mogą potwierdzać regułę, nadal istnieje wiele stereotypów, które się potwierdzają, szczególnie gdy spotykamy tury-

stów pochodzących z różnych kultur.

Na przykład mówi się, że Niemcy mają na nogach zawsze buty Birkenstock, podczas gdy Anglicy noszą szorty nawet w chłodne dni. Bogata różnorodność i różnorodność ludzi z odmiennych środowisk i kultur sprawia, że fotografia uliczna jest atrakcyjna nie tylko dla nas jako fotografów, ale także ze względu na dostarczanie ciekawych spostrzeżeń.

Ważne jest jednak nie tylko skupienie się na turystach i gościach, ale także uchwycenie ludzi na stałe mieszkających w danym mieście. To oni

ożywiają miejski krajobraz. Te twarze to brakujące elementy układanki, które dodają autentyczności Twojemu spojrzeniu na życie uliczne, wyróżniając przy tym Twoje portfolio.

Komunikując się z mieszkańcami podczas ich fotografowania, możesz zdobyć poufne informacje, których nie można znaleźć w większości przewodników po miastach. Jest to szczególnie cenne, jeśli jesteś nowy w mieście lub masz ograniczony czas na zwiedzanie, ponieważ pozwala to na ukazanie pełniejszego obrazu życia w danej lokalizacji.

Wyciąganie korzyści
Ulice miast dają świetną okazję do obserwacji ludzi z różnych środowisk i poznania ich sposobu życia.

„Kontroluj” to, co nieprzewidywalne

Bądź aktywny i maksymalizuj swoje szanse na zrobienie udanego zdjęcia

Fotografia uliczna to chwytanie nieoczekiwanych chwil, ale jako fotografowie mamy też własne pomysły. Czasami natrafiamy na idealne tło i możemy sobie wyobrazić idącego przez nie przechodnia. Innym razem widzimy dominujące na scenie duże, kolorowe plakaty i wyobrażamy sobie, jak ludzka postać mogłaby wejść w interakcję z ilustracją. Myśląc warstwowo i czekając, aż te wymagane interakcje nastąpią, możemy przenieść naszą fotografię na wyższy poziom. Decydując się na wykorzystanie świetnego tła, najlepiej znaleźć dobry punkt widzenia, zająć odpowiednią pozycję i cierpliwie czekać. Może to zająć trochę czasu, ale warto wcielić swoją koncepcję w życie. Być może wpadniesz na więcej pomysłów lub będziesz zaskoczony nowym układem stworzonym przez pojawiających się przechodniów.

Z kolei Robiący czarno-białe zdjęcia fotografowie uliczni zwracają uwagę na więcej aspektów. W fotografii monochromatycznej to najjaśniejsze lub najciemniejsze elementy zwykle jako pierwsze przyciągają uwagę widza. Czekają oni, aż pojawią się przechodnie ubrani w określony sposób, aby móc uzyskać maksymalny kontrast między tłem a obiektem. Na przykład, jeśli w obrębie sceny znajduje się jasna ściana, powinieneś poczekać, aż przejdzie obok osoba w ciemnym ubraniu i odwrotnie.

Przygotuj się i czekaj
Skomponuj scenę, uchyl ekran i czekaj na postać, która dopełni kadr.

Stosuj rozmycie

Maksymalne otwarcie przysłony tworzy małą głębię ostrości, co pozwala rozmyć tło za fotografowanym obiektem. Choć niewielka głębia ostrości jest przyjemna wizualnie i podkreśla temat, niezwykle ważne jest, aby osoby fotografowane były zawsze ostre. Umożliwi to widzowi nawiązanie z nią kontaktu wzrokowego. Najnowsze bezlusterkowce Fujifilm mają tryb pracy autofokusa z wykrywaniem oczu, który automatycznie ustawia na nich ostrość bez konieczności dodatkowej regulacji, co czyni tę funkcję szczególnie przydatną, jeśli boisz się ewentualnej rozmowy z nieznanymi.

Spraw, by obraz wyglądał autentycznie
Fotografując ludzi pracujących w mieście, ukazujesz kulturę miasta, jego codzienne życie i rytmy.

5 wskazówek dla fotografów ulicznych

Jamie Canning sugeruje pięć najlepszych technik komunikacji, aby wyciągnąć Cię ze strefy komfortu podczas fotografowania na ulicy

1 Bądź uprzejmy

Kiedy nawiązujesz kontakt z nieznanymi, traktuj ich z szacunkiem. Podchodzenie do ludzi ze szczerym uśmiechem może działać cuda!

2 Przedstaw się

Wyjaśnij, na czym polega Twoja praca i dlaczego fotografujesz ludzi na ulicach. Pomoże im to zrozumieć, jaki jest Twój cel i co chcesz osiągnąć.

3 Pokaż swoje prace

Miej przygotowane w telefonie portfolio, lub pokaż im profil na Instagramie. Dzięki temu dana osoba będzie miała lepsze pojęcie o tym, co robisz.

4 Nawiąż kontakt

Szukaj wyjątkowej historii bohaterów. Okazuj zainteresowanie i bądź otwarty na ich uwagi. I nie zapomnij, że każdy ma swoją „dobrą” stronę.

5 Nie poddawaj się

Nie każdy będzie szczęśliwy, gdy zostanie sfotografowany. Ale kiedy nieznanymi zechce już stanąć przed obiektywem, zapomnisz o niepowodzeniach.

MIESIĄC
FOTOGRAFII
PHOTOMONTH
KRAKÓW

27.06-21.07
photomonth.com

AEROTOPIE

ORGANIZATOR

FUNDACJA
SZUKWI
THAL
ART

MECENAT

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

 Kraków

Projekt dofinansowany ze środków
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
oraz Gminy Miejskiej Kraków

PATRONI MEDIALNI

 Digital
Camera

fotopolis

eprasa.pl/abdd1e0d7c

10 *SPOSOBÓW NA POPRAWIENIE JAKOŚCI OBRAZU*

Dowiedz się, jak skonfigurować swój aparat i obiektyw, by pozwoliły Ci rejestrować najwyższej jakości pliki cyfrowe.

Pojęcie jakości obrazu jest pojęciem abstrakcyjnym, do którego wszyscy przywykliśmy, choć niekoniecznie zastanawiamy się nad tym, co ono właściwie znaczy. Często do tego stopnia łączymy tę kwestię ze specyfikacją techniczną aparatu i obiektywu, że można odnieść wrażenie, iż integralność wykonywanych za ich pomocą zdjęć znajduje się poza naszą kontrolą i zależy wyłącznie od liczby pikseli, typu procesora i wymyślnych powłok pokrywających soczewki

naszego obiektywu. Oczywiście jakość techniczna pliku z zależy w pewnym stopniu od rozdzielczości matrycy aparatu, błędem jest jednak zakładać, że zakup nowszego sprzętu automatycznie zapewni nam wyższą jakość zdjęć – zdecydowanie lepszą drogą jest dogłębne poznanie swojego aparatu by wiedzieć, jak i kiedy z niego korzystać. Takie podejście jest szczególnie porządane w przypadku współczesnych korpusów cyfrowych. Ich możliwości wciąż są rozwijane, każda generacja przynosi też wiele nowych funkcji,

które warto poznać, by wiedzieć jak wykorzystać je do własnych celów.

Jakość jest rzeczą subiektywną, ale poznając na wylot swój sprzęt, możesz odkryć mnóstwo sposobów na zwiększenie liczby rejestrowanych kolorów, podniesienie rozdzielczości i poprawienie ostrości przy użyciu już posiadanego korpusu i obiektywów. Oto 10 funkcji i technik, dzięki którym możesz już dziś rejestrować lepsze pliki RAW lub JPEG.

Ostry jak brzytwa

Osiągnięcie doskonałej jakości obrazu to proces dwuetapowy, który wymaga znajomości sprzętu i sposobów kontrolowania go w każdych warunkach fotografowania

obraz

Idealne ustawienia w słabym oświetleniu

W celu uzyskania maksymalnej skuteczności stabilizacji obrazu (IS), np. w zakresie do ośmiu stopni przysłony, często konieczne jest łączenie nowoczesnych obiektywów z aparatami wyposażonymi w stabilizowaną matrycę.

1 Powiększ koło obrazowe

Czasami najlepszym sposobem na uzyskanie lepszej jakości zdjęć jest użycie „niewłaściwego” obiektywu

Wybór systemu fotograficznego nie jest prosty z uwagi na przytłaczającą różnorodność mocowań obiektywów i formatów matryc. I chociaż posiadanie korpusów z sensorami o różnej wielkości może być problematyczne, ma również swoje zalety. Zakup pełnoklatkowego obiektywu do aparatu z czujnikiem formatu APS-C lub Mikro 4/3 będzie oznaczać, że koło obrazowe będzie znacznie większe niż obszar matrycy. A to sprawia, że sensor nie rejestruje obrazu z krawędzi okręgu, czyli z tego obszaru, gdzie każdy obiektyw, w tym również z najwyższej półki, radzi sobie najsłabiej. Dzięki temu winietowanie jest ograniczone, ostrość od centrum do krawędzi kadru staje się bardziej spójna, a zniekształcenia geometryczne – zminimalizowane.

Co prawda optyka taka będzie cięższa i potencjalnie używanie jej może wymagać stosowania adaptera, ale „wybór większego” obiektywu, niż jest Ci potrzebny, ułatwi także przyszłą przesiadkę na korpus z większym czujnikiem. Szare obszary na tej ilustracji pokazują strefy o słabej ostrości.

KOŁO OBRAZOWE OBIEKTYWU PEŁNOKLATKOWEGO

OBSZAR MATRYCY FORMATU APS-C

TRYBY KADROWANIA

Wiele aparatów pełnoklatkowych jest wyposażonych w tryb kadrowania APS-C, zapewniający większe przybliżenie tematu przy użyciu aktualnie używanego obiektywu. Choć może to być przydatne w fotografii sportowej, gdzie priorytetem jest szybkość przesyłania zdjęć, dla pewności lepiej jest robić zdjęcia w pełnej rozdzielczości i zachować całkowitą, ręczną kontrolę nad kadrowaniem w oprogramowaniu do edycji obrazu.

2 Unikaj ogniskowania na małą odległość

Nawet topowe obiektywy makro radzą sobie gorzej gdy ostrzemy z niewielkiego dystansu

Wiele obiektywów ma tryb makro lub może ustawiać ostrość z małej odległości od obiektu. Jednakże niezależnie od tego, czy Twoja optyka umożliwia uzyskanie reprodukcji w naturalnej wielkości, w skali 1:1, w skali 1:2 lub znacznie mniejszej, istnieje ryzyko, że obiektyw nie będzie działał najlepiej przy ustawionej najmniejszej odległości ostrzenia.

Każdy obiektyw został bowiem zaprojektowany tak, aby optymalnie odwzorować szczegóły w określonej odległości, a ustawienie go w skrajnych wartościach ogniskowania powoduje spadek ostrości.

Konstrukcja nowszych modeli oparta na wykorzystaniu soczewek pływających pozwala w pewnym stopniu temu zaradzić, ale jeśli nie musisz wypełnić

obiektem całego zdjęcia, cofnij się o krok i wykadruj go szerzej, ponieważ późniejsze przycięcie obrazu może poprawić jego ostrość na fotografii. Jest to metoda pozwalająca połączyć doskonałą jakość optyczną z wykorzystaniem samego tylko środka kadru, podobnie jak w przypadku techniki opisanej w punkcie 1.

3 Łącz długie ekspozycje z błyskiem

Oświetl swoje tematy za pomocą błysku flesza, aby uzyskać lepszą ostrość w naturalnym świetle

1 **Dokonaj pomiaru** Ustaw aparat w trybie fotografowania program lub priorytetu przysłony, zmierz ekspozycję dla obiektu, a następnie przełącz się w tryb manualny. Wprowadź ręcznie zmierzone wcześniej wartości parametrów naświetlania, dzięki czemu będziesz mógł zapobiec zmianom ekspozycji podczas zmian kompozycji kadru.

2 **Ustaw siłę błysku** Włącz błysk i ustaw na tyle dużą moc, aby światło błyskowe zaczęło wypełniać część cieni na temacie. Zaczynaj od 1/64 pełnej mocy lub nawet jeszcze nieco mniejszej i zwiększaj ją tylko wtedy, gdy obiekt nadal wydaje się mało ostry.

3 **Kontroluj ekspozycję tła** Ponieważ czas otwarcia migawki może być krótszy od optymalnego, ekspozycja zdjęcia może być już dobrze zrównoważona. Jeśli jednak światło lampy błyskowej jest nadal zbyt widoczne lub tło jest za ciemne, wydłuż czas otwarcia migawki, aż oświetlenie stanie się równomierne.

© Jeremy Flint

4 Podłącz do komputera

Uzyskaj lepszą kontrolę nad jakością zdjęć

Nawet gdy rejestrujesz zdjęcia w formacie RAW, obraz widoczny na tylnym wyświetlaczu przedstawia podgląd obrazu zapisanego w formacie JPEG. To jego histogram prezentuje aparat i jego dotyczą migające alerty o prześwietleniach. Ponieważ pliki JPEG mają bardziej ograniczony zakres tonalny, jest mało prawdopodobne, abyś mógł na tej podstawie dokładnie ocenić jakość obrazu. Fotografowanie aparatem podłączonym do komputera pozwala na natychmiastowe wyświetlenie prawdziwego pliku RAW w dedykowanym oprogramowaniu do edycji takich ujęć, co umożliwia przeprowadzenie wiarygodnej analizy tonalności i dostrzeżenie ewentualnych obszarów, w których doszło do utraty widoczności szczegółów. Chociaż jest to często niepraktyczne przy fotografowaniu w terenie, to w przypadku pracy w atelier jest to prosty krok w kierunku otrzymania najlepszego możliwego stosunku sygnału do szumu oraz uchwycenia szczegółów i kolorów, jakie pozwala uzyskać kombinacja danego modelu aparatu z konkretnym obiektywem.

Losowa ostrość

Jednolity wzór szczegółów, takich jak piaszczysta faktura wydmy, może wprowadzić w błąd system autofokusa. Upewnij się, że masz prawidłowo zogniskowany obiektyw, ustawiając wcześniej wstępnie ostrość.

5 Rób lepsze zdjęcia pod światło

Zmniejsz efekt flary podczas fotografowania w stronę silnych źródeł światła

Popularnym podejściem we współczesnej fotografii portretowej i ślubnej jest wykonywanie zdjęć pod światło, ze słońcem lub lampą błyskową umieszczonymi za tematem. Jednak nawet w przypadku korzystania z obiektywów wyposażonych w zaawansowane powłoki antyodblaskowe może to spowodować powstanie wyraźnie widocznych efektów ducha i refleksów świetlnych.

Najszybszym sposobem poradzenia sobie z tym problemem jest zrobienie zdjęcia przy maksymalnie otwartej przysłonie obiektywu. Zredukuje to odblaski powo-

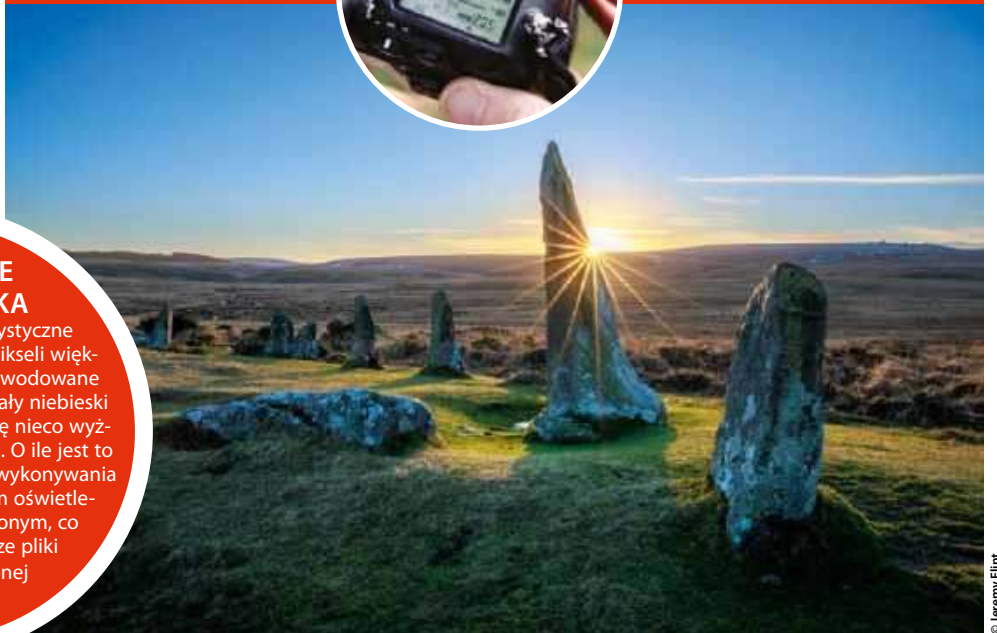
dowane przez przysłonę, które przekształcają się w rozproszone smugi koloru – łatwiej można je usunąć później podczas edycji lub pozostawić jako atrakcyjny blask. W przypadku fotografii krajobrazowej rozważ wykonanie dwóch zdjęć z różnymi wartościami przysłony – jednego w celu uchwycenia większej głębi ostrości, a drugiego z mniej widoczną flarą. Takie dwie klatki można później połączyć ze sobą przy wykorzystaniu techniki maskowania warstw.

Alternatywnie można skorzystać też z metody łączenia ostrości i fotografując przy tym z większym otworem względnym obiektywu.

OŚWIETLENIE I KOLORYSTYKA

Ze względu na charakterystyczne odchylenie kolorystyczne pikseli większości matrycy aparatów, spowodowane wzorem filtra barwnego, kanały niebieski i czerwony charakteryzują się nieco wyższym poziomem zaszumienia. O ile jest to możliwe, należy więc unikać wykonywania zdjęć przy jednokolorowym oświetleniu niebieskim lub czerwonym, co pozwoli uzyskać czystsze pliki przy każdej ustawionej wartości ISO.

6 Wstępnie ustaw ostrość

Określ miejsce, w którym znajdzie się temat

Nowoczesne systemy autofokusa działają niezwykle dokładnie, ale zdarzają się sytuacje, w których pozycja fotografowania nie jest optymalna, a między obiektywem a tematem występują przeszkody. Na przykład znajdująca się przed aparatem roślinność może spowodować, że ostrość zostanie ustawiona na elementy pierwszego planu, ale jej przesunięcie może być na tyle niewielkie, że brak ostrości zostanie zauważony dopiero na etapie postprodukcji. Jedną z przydatnych funkcji nowoczesnej, wysokiej klasy optyki jest możliwość wstępnego ustawiania odległości ogniskowania, pozwalająca zaprogramować niestandardową odległość ostrzenia, na jaką ustawi się obiektyw po naciśnięciu przycisku funkcyjnego. Zrób zdjęcie próbne z ostrością ustawioną na szacowaną odległość, w jakiej powinien pojawić się temat, sprawdź ostrość i głębię ostrości, a następnie wprowadź tę wartość jako ustawienie wstępne. Gdy temat pojawi się w przewidzianym wcześniej miejscu, dotknij przycisk, aby móc szybko i dokładnie ustawić na nim ostrość.

© Jeremy Flint

7 Aktywuj fotografowanie wstępne

Ta coraz bardziej popularna funkcja może znacznie poprawić współczynnik trafionych ujęć

W nowych aparatach bez lustra coraz częściej zaczyna pojawiać się funkcja pozwalająca na robienie zdjęć z wyprzedzeniem. Gdy ten tryb jest aktywny, aparat rozpoczyna zapisywanie zdjęć w buforze pamięci po naciśnięciu spustu migawki do połowy. Oznacza to, że można wcze-

śniej zacząć rejestrować serię plików, wyprzedzając moment kulminacyjny. To wspaniała rzecz, ponieważ daje możliwość uchwycenia tematu wcześniej niż dopiero w momencie, w którym rozpoznasz okazję do zrobienia zdjęcia, i zmniejsza opóźnienie spowodowane czasem potrzeb-

nym na przyłożenie oka do wizjera, potencjalnie pozwalając zarejestrować ostrzejszy obraz nagle pojawiającego się obiektu. Pliki te są następnie zapisywane w jednym pliku RAW, z którego można wyodrębnić pojedynczy obraz na etapie postprodukcji.

Pełne spektrum

Wiedza o tym, jak aparat reaguje na poszczególne kolory i zarządza każdym jego kanałem, może pomóc w takim ukierunkowaniu pracy, aby można było ochronić najbardziej zagrożone odcienie, na przykład gdy bujna zieleń zaczyna przechodzić w kolor żółtawy.

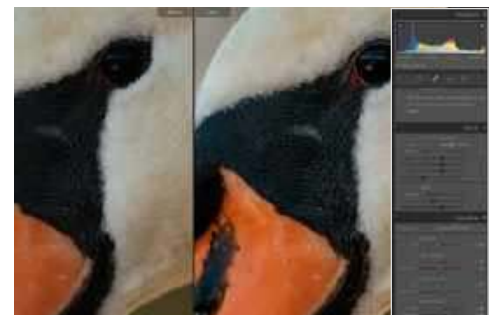
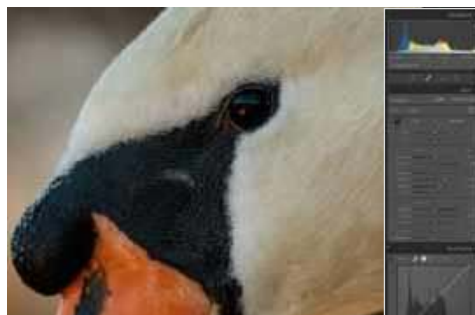
© Jeremy Flint

8 Wywołaj jeszcze raz starsze zdjęcia

Tchnij nowe życie w swoje pliki RAW dzięki zaktualizowanym algorytmom przetwarzania

W miarę aktualizacji oprogramowania do edycji poprawiane są narzędzia służące do korekty kolorystyki i wyostrzenia. Dzięki najnowszym wersjom programów często możliwe jest wprowadzenie większych niż w poprzednich wersjach aplikacji zmian bez powodowania powstawania artefaktów.

Już sama wersja procesu przetwarzania obrazu może mieć znaczący wpływ na wygląd zdjęć, dlatego warto spróbować ponownie „wywołać” starsze pliki RAW, aby sprawdzić, czy uda się uzyskać lepsze rezultaty.

1 Wybierz wersję procesu Upewnij się, że masz najnowszą wersję oprogramowania, w którym pierwotnie przetwarzałeś obrazy RAW, a następnie sprawdź, czy w aplikacji aktywny jest najnowszy proces. W Lightroomie można znaleźć to ustawienie w zakładce Calibration. W przypadku innych programów otwórz pliki RAW i pliki z metadanymi do edycji w nowej wersji oprogramowania.

2 Dostosuj tonalność Nowe algorytmy wpływają również na sposób renderowania cieni i światła. Choć o zakresie tonalnym pliku decyduje się podczas rejestrowania zdjęcia, ulepszone narzędzia programowe mogą wydobyć więcej szczegółów bez zbytniego wzmocnienia szumu, dlatego przed dokonaniem silniejszej korekty kolorystyki należy ponownie dostosować zakres tonalny fotografii.

3 Wyreguluj kalibrację Na karcie Kalibracja lub w podobnym oknie dialogowym eksperymentuj z suwakami kontroli kolorów, aby dostosować sposób reprezentacji ich w każdym z kanałów. Zaktualizowane algorytmy poprawiają wygląd zwiększonego nasycenia, na przykład w przypadku sekcji Niebieski główny, umożliwiając wprowadzenie mocniejszych korekt niż wcześniej.

© Jeremy Flint

9 Użyj funkcji przesunięcia sensora

Maksymalizuj rozdzielczość wtedy, gdy jej najbardziej potrzebujesz.

Aparaty z matrycą o liczbie pikseli powyżej 40 milionów (40 Mp) często najlepiej sprawdzają się w przypadku fotografowania produktów i robienia zdjęć komercyjnych lub reklamowych, ponieważ rozmiary plików, jakie one rejestrują, w większości innych zastosowań są po prostu niepraktyczne. Czasami jednak do wykonania konkretnego zdjęcia niezbędna jest naprawdę duża liczba pikseli i wtedy dobrym rozwiązaniem może się okazać wykorzystanie trybu wykonywania fotografii w wysokiej rozdzielczości z wykorzystaniem przesunięcia matrycy. Upewnij się, że zamontowałeś aparat na statywie, a następnie włącz tryb wysokiej rozdzielczości w menu Funkcji niestandardowych lub Jakości obrazu. Sprawdź licznik pozostałych zdjęć, jakie można jeszcze zapisać na używanej karcie pamięci, ponieważ po włączeniu tego trybu ich liczba znacznie się zmniejszy. Jeśli objętość pliku przekroczy ilość wolnego miejsca na nośniku, istnieje ryzyko uszkodzenia karty i utraty wszystkich wcześniej zapisanych plików.

Z lewej

Klimatyczne i wyraziste

Każdy obiektyw, także profesjonalny, posiada optymalną wartość przysłony, przy której można za jego pomocą uzyskać najostrzejsze zdjęcia. Sprawdź, jak zachowuje się posiadana przez Ciebie optyka przy każdej ogniskowej i przysłonie.

Z prawej

Idź w większy format

Czasami klient potrzebuje zdjęć w bardzo wysokiej rozdzielczości lub chce wykonać z nich wielkoformatowy wydruk. Wówczas pomocny może się okazać dostępny w wielu nowoczesnych aparatach tryb wykonywania obrazów z funkcją przesunięcia matrycy.

10 Poznaj dogłębnie zasady działania optyki

Dowiedz się dokładnie, przy jakich ustawieniach Twój obiektyw działa najlepiej

Powszechnie wiadomo, że każdy obiektyw ma optymalną wartość f otworu względnego, przy której uzyskasz najbardziej szczegółowy obraz, i że ani fotografowanie przy szeroko otwartej przysłonie, ani przymknięcie jej do wartości $f/22$ lub wyższej nie zapewni lepszej ostrości. Choć wielu fotografów wie, że pomocne może być zmniejszenie otworu

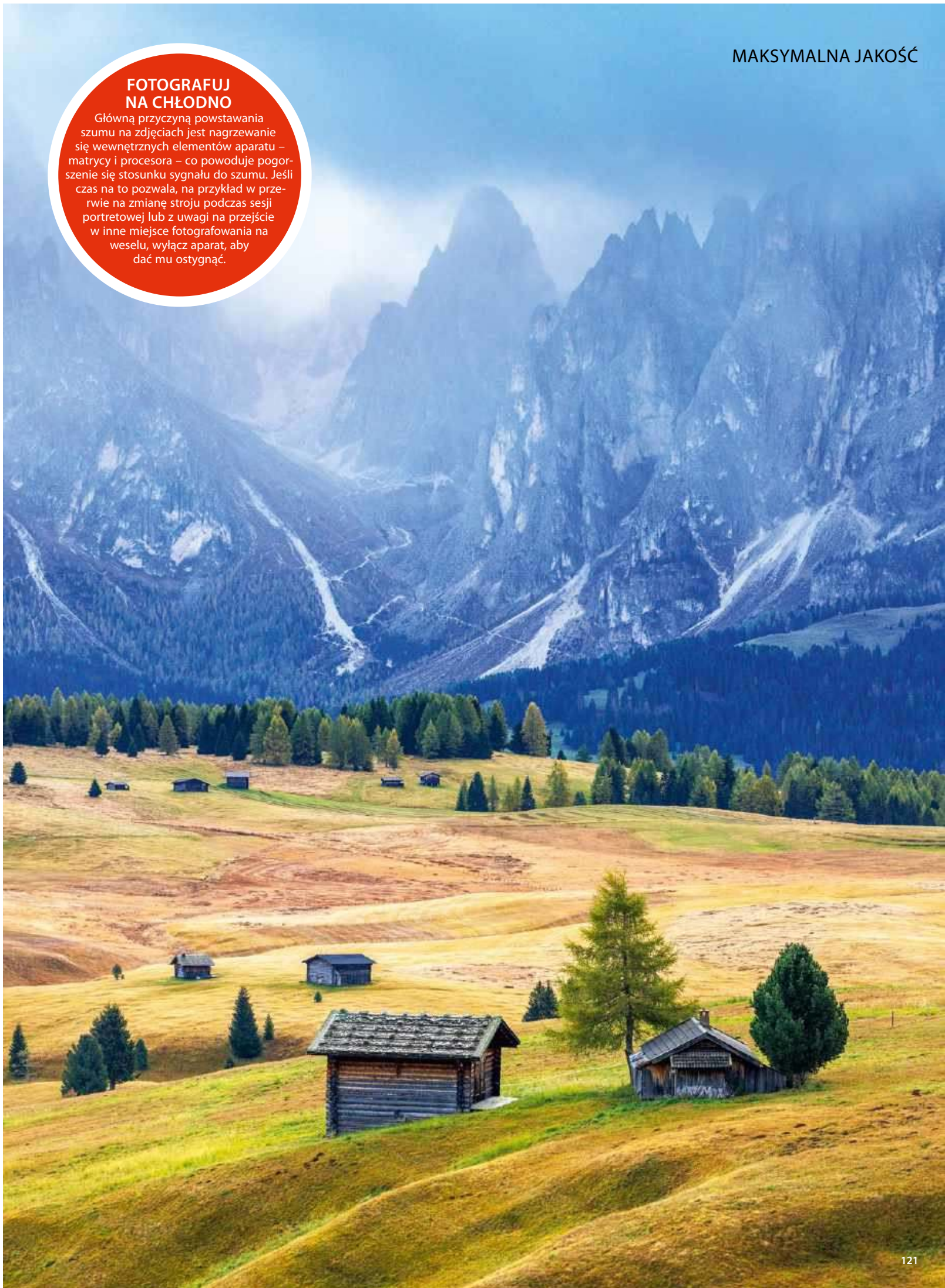
przysłony o ok. 2 stopnie, możesz pójść o krok dalej i znaleźć optymalną wartość otworu względnego dla swojego obiektywu, która zapewnia maksymalną ostrość rejestrowanego obrazu. Każdy model ma typowe dla niego ustawienie, które zapewnia najlepsze połączenie ostrości i kontrastu. Odwiedź witrynę producenta i znajdź tabelę MTF (Modular Transfer

Function) opracowaną dla Twojego modelu obiektywu. Wszystko, co musisz sprawdzić, to w jakim miejscu linii, które reprezentują kontrast i rozdzielczość, osiągają najwyższą wartość – zazwyczaj wskazują one na otwór względny mniejszy niż 2 stopnie przysłony od maksymalnego otworu względnego.

**FOTOGRAFUJ
NA CHŁODNO**

Główną przyczyną powstawania szumu na zdjęciach jest nagrzewanie się wewnętrznych elementów aparatu – matrycy i procesora – co powoduje pogorszenie się stosunku sygnału do szumu. Jeśli czas na to pozwala, na przykład w przerwie na zmianę stroju podczas sesji portretowej lub z uwagi na przejście w inne miejsce fotografowania na weselu, wyłącz aparat, aby dać mu ostygnąć.

TONALNA IZOLACJA

W swojej najnowszej serii **Alan Schaller** prezentuje monochromatyczne krajobrazy miejskie, których celem jest ukazanie problemu zagubienia we współczesnym świecie

Wszystkie zdjęcia © Alan Schaller

Alan Schaller

Alan Schaller to londyński fotograf specjalizujący się w fotografii czarno-białej. Jest znany z łączenia w swoich pracach elementów surrealizmu, geometrii i mocnego

kontrastu oraz eksplorowania realiów i różnorodności ludzkiego życia. Alan jest też współzałożycielem Międzynarodowego Kolektywu Fotografii Ulicznej (SPI), a także ambasadorem marki Leica. Jego prace były publikowane i wystawiane na całym świecie, współpracował także ze znanymi korporacjami, takimi jak Apple, Nokia, Huawei i Philips. Oprócz fotografowania, Alan zajmuje się również pisaniem artykułów dla dziennika *The Independent*.

alanschaller.com

Instagram: [@alanschaller](https://www.instagram.com/alanschaller)

Florencja, 2017

Naturalny „reflektor punktowy” staje się częścią struktury architektonicznej, podkreślając samotną postać w betonowym krajobrazie.

Budapeszt, 2018

Schaller przeniósł swoje zainteresowanie z rejestrowania twarzy i mimiki na obserwację tego, jak jego bohaterowie funkcjonują w środowisku miejskim.

Fotograficzna podróż Alana Schallera rozpoczęła się, gdy pracował jeszcze w branży produkcji muzycznej. Postanowił jednak wówczas, że woli wyrażać swoją twórczą wizję nie przy użyciu stołu mikserskiego, lecz aparatu fotograficznego. Dzięki doskonałemu wycuciu światła i kompozycji oraz dobremu oku do uwieczniania ulotnych chwil za pomocą narracyjnych ujęć Schaller szybko ugruntował swoją pozycję w nowej branży. Zaczął od serii zdjęć wykonanych w londyńskim metrze, a później fotografował ludzi na ulicach takich miast jak Nowy Jork i Tokio.

Jako jeden ze współzałożycieli Międzynarodowego Kolektywu Fotografii Ulicznej (SPI) Schaller z pasją promuje utalentowanych, ale niedostrzeżonych jeszcze fotografów. Chętnie też dzieli się swoją wiedzą z początkującymi za pośrednictwem publikowanych na YouTube samouczków wideo, dających wgląd w różne techniki robienia zdjęć. Spotkaliśmy się z Alanem, aby dowiedzieć się, jak uchwycić ten idealny moment, a także rozmawialiśmy z nim o tym, co go zainspirowało do stworzenia nowego, wydanego przez teNeues albumu *Metropolis*, w którym Schaller wykorzystuje minimalistyczne obrazy architektury miejskiej, aby zwizualizować ideę izolacji i zagubienia we współczesnym świecie.

Fotografia uliczna jest gatunkiem nieprzewidywalnym. Ale jak bardzo nieprzewidywalna jest Twoim zdaniem?

Tak, to prawda, ale myślę, że im większe masz doświadczenie, tym więcej możesz oczekiwać

i niekoniecznie przewidywać, ale z wyprzedzeniem wizualizować, co może się wydarzyć. Staram się mieć kontrolę nad jak największą częścią obrazu. Istnieją bowiem rzeczy, na które można mieć wpływ, należy do nich na przykład miejsce, z którego fotografuję, by wykadrować scenę. Zawsze zadaję sobie pytanie, co może się wydarzyć lub co chciałbym pokazać. W miarę rozwoju mojej kariery odkryłem czego chcę, a czego zdecydowanie nie. Pomaga mi to ograniczyć przypadkowość w moich zdjęciach ulicznych i daje większą szansę na zarejestrowanie przyzwoitego obrazu, a także uzyskanie pewnej spójności ujęć. Założmy na przykład, że jesteśmy w londyńskim metrze, są tam piękne schody i idealne oświetlenie. Ustawię się tam i poczekam, aż ktoś wejdzie w kadr. Jeśli ściana jest biała, czekam na osobę ubraną w ciemne ubranie, jeśli jest ciemna, poczekam na pojawienie się kogoś ubranego w jasny strój.

Czy kiedykolwiek przegapiłeś jakąś okazję do uchwycenia ulotnej chwili? Czy zawsze nosisz przy sobie aparat?

Kiedyś żartowałem, że z aparatem nie wchodzić tylko do morza albo pod prysznic, ale teraz mam też model wodoodporny, więc i to mogę już teraz zrobić. Czasami idę na miasto i nawet

nie planuję robić zdjęć, ale i tak kończy się to fotografowaniem tego, co się dookoła mnie dzieje. Nie jest to jednak dla mnie jakimś obciążeniem, ja to uwielbiam. Zawsze powtarzałem, że jestem ogromnym szczęściarzem, że uczyniłem z tego swój zawód, ale nawet gdyby tak się nie stało, nadal szukałbym możliwości samorealizacji w tym obszarze. Nieco innym problemem jest natomiast udawanie się na spacer po ulicach z osobami, które nie fotografują. Zawsze jednak mam w torbie czytnik Kindle'a, żeby w międzyczasie dać im coś do zrobienia i pokazać, że o nich pomyślałem. Natomiast aparat zawsze mam przy sobie i zawsze jest on włączony – nie jest tylko na pokaz. Jest włączony i ma wstępnie ustawioną ostrości na 1,2 m. Najpierw identyfikuję scenę, a potem robię coś, co nazywam łowieniem ryb. To jak być rybakiem, a nie myśliwym. Zarzucam haczyk i czekam na dużą rybę, podczas gdy myśliwy będzie się rozglądał dookoła. Zawsze warto mieć przy sobie aparat.

Jakie rodzaje tematów uruchamiają Twój fotograficzny instynkt?

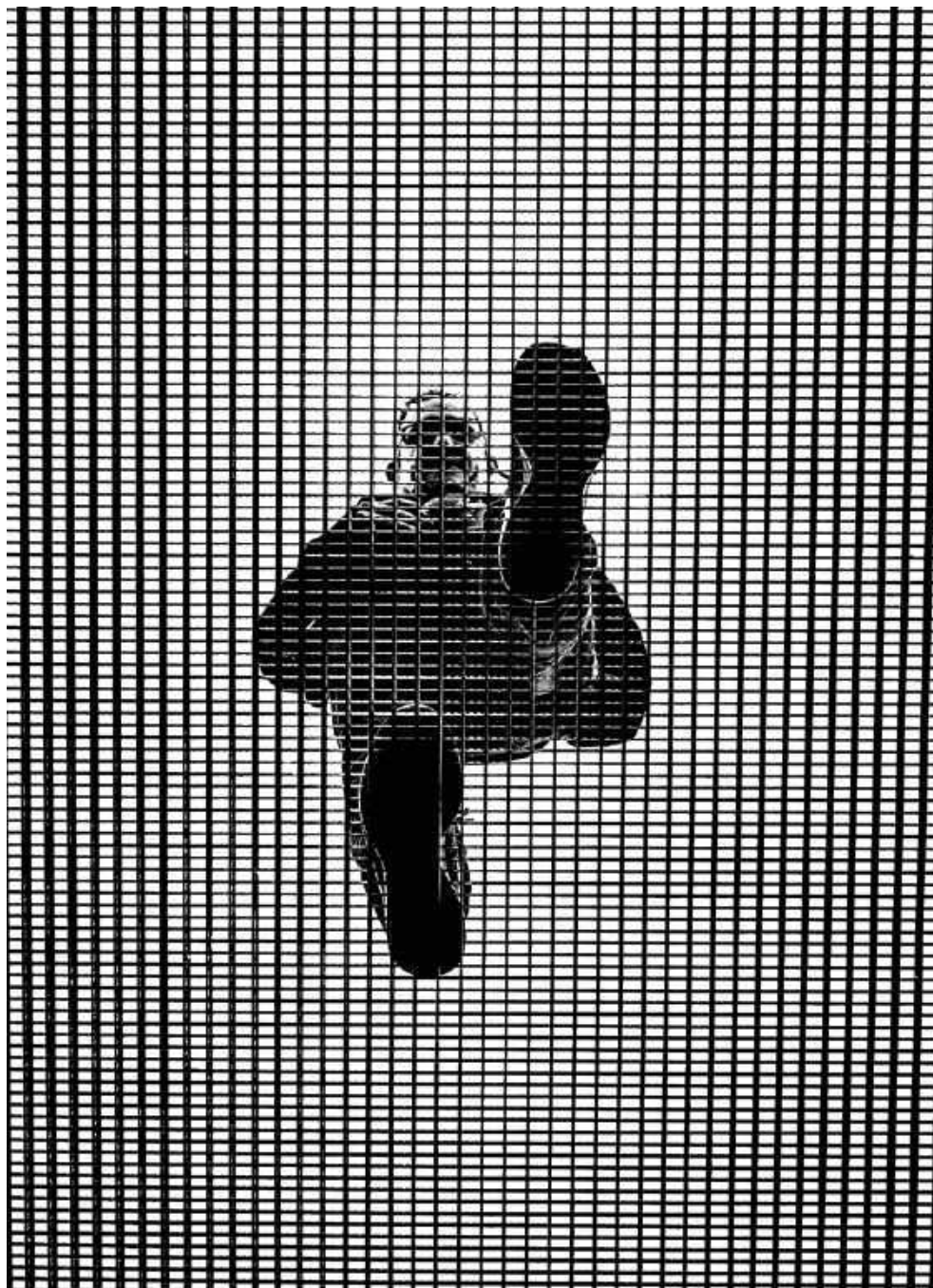
Pamiętam, że gdy byłem młodszy, poszedłem na randkę i dziewczyna nie była ze mnie zbyt zadowolona, ponieważ miałem obsesję na punkcie stolika znajdującego się obok naszego. Wyglądał

„Przyjaciel powiedział mi, że na tych zdjęciach ludzie wyglądają, jakby byli przytłoczeni przez otaczający ich świat, jakby byli uciskani przez architekturę. Poczułem, że mogę utożsamić się z tym przesłaniem”

Londyn, 2018

Jednym z pierwszych obrazów, które zainspirowały Schallera do stworzenia albumu *Metropolis*, jest to zdjęcie zrobione z budynku galerii Tate, zatytułowane „Zwalczanie szkodników”.

interesująco i był naprawdę ładnie oświetlony, dlatego uważam, że jestem świadomy wszystkiego, co dzieje się wokół mnie. Trudno jest mi to wyjaśnić, ale kiedy zaczynam dostrzegać ciekawy temat, jestem skupiony i podekscytowany. W swojej fotografii wykorzystuję mnóstwo przedmiotów codziennego użytku, dlatego wiele z nich może sprawić, że się zatrzymam i przyjdzie mi do głowy, że jest to okazja do zrobienia zdjęcia. Myślę, że taka umiejętność obserwacji i analizowania otoczenia to wielki atut. Stało się to dla mnie jasne, kiedy zacząłem się zajmować fotografią mody. Czasami jednak zabawne jest to, co skłania mnie do naciśnięcia spustu migawki. Kiedy byłem w Indiach, udaliśmy się do wspaniałej świątyni, ale najlepsze sceny uchwyciłem w drodze do niej i z powrotem. Najbardziej interesują mnie te nieoczekiwane chwile, te krótkie

momenty, które się zdarzają. Tak samo było w Paryżu pod wieżą Eiffla. Byłem w popularnym punkcie widokowym, z którego wszyscy fotografują tę konstrukcję. Odwróciłem się i zobaczyłem schody, więc zrobiłem to zdjęcie. Nie ma ono nic wspólnego z wieżą Eiffla, ale to moja ulubiona fotografia, jaką tam wykonałem.

Jaki był Twój pierwszy aparat, jakim zacząłeś robić zdjęcia?

Jednym z moich pierwszych korpusów był Canon 70D. Był to tani model, ale i tak miał zbyt wiele funkcji. Potem podjąłem decyzję o zakupie Leiki – dla mnie to najlepsza marka aparatów. Lubię rzeczy, które są dobrze wykonane, niezależnie od tego, czym one są. Nie było mnie wtedy na nią stać, ale udało mi się zdobyć dość pieniędzy, żeby sobie taki korpus kupić.

Z lewej

Londyn, 2018

Im częściej eksplorujemy ulice, tym więcej odkrywamy nowych zakątków i ukrytych miejsc, które zawsze tam były, a które często pozostawały niezauważone.

Nowy Jork, 2018

Dzięki usunięciu szczegółów z twarzy osoby anonimowa sylwetka staje się integralną częścią otoczenia, które kształtowane jest przez światło, cień i elementy geometryczne.

To było szaleństwo. Wziąłem właśnie kredyt hipoteczny i wydałem ok. 9000 funtów na aparat i obiektyw do celów hobbystycznych. Poczuliem się źle, właściwie fizycznie chory. Przez kilka dni nie otwierałem pudełka, więc nadal mogłem go zwrócić. Martwiłem się i chciałem odzyskać pieniądze. Usprawiedliwiałem siebie, że będę mógł dorabiać jako drugi fotograf na weselach, ale nie myślałem o przejściu na zawód. Okazało się jednak, że była to prawdopodobnie jedna z najlepszych decyzji w życiu, jakie kiedykolwiek podjąłem. Potem wszystko zaczęło toczyć się szybko i w sposób naturalny. Robiłem tyle zdjęć, ile mogłem, jednocześnie pracując na pełny etat w branży muzycznej. Kupiłem Leicę M Monochrom (typ 246), potem M10 Monochrom, a teraz używam modelu M11 Monochrom.

Niżej, z lewej
Seul, 2019

Schaller celowo nie tytułuje swoich prac fotograficznych, pozwalając ludziom oglądać je bez żadnych uprzedzeń.

Poniżej
Ōita, 2019

Album Schallera *Metropolis* zaczyna się od najciemniejszych obrazów, a kończy na najjaśniejszych, tworząc niepowtarzalny gradient jasności.

Gotowy obraz
Singapur, 2019
 Negatywna pusta przestrzeń tworzy kontrast pomiędzy ludźmi a ich otoczeniem, podkreślając poczucie osamotnienia w miejskiej dżungli.

Leica Monochrom

Czarno-biały świat
 w najwyższej rozdzielczości

Leica słynie z legendarnych aparatów fotograficznych, a seria Monochrom to kwintesencja ich filozofii. Te aparaty, pozbawione filtra barwnego, tworzą czarno-białe zdjęcia o niespotykanej głębi i detalu, wydobywając na pierwszy plan światło, formę i emocje. Seria Monochrom to coś więcej niż tylko aparaty. To narzędzie dla artystów, którzy pragną uchwycić otaczający ich świat w jego najczystszej formie. Leica **M11 Monochrom**, oferuje 60-megapikselową, pełnoklatkową matrycę o niesamowitej rozpiętości tonalnej i dynamice. Z kolei **Leica Q2 Monochrom** to kompaktowy aparat o wybitnej jakości obrazu dzięki doskonałemu obiektywowi z linii Summilux. Więcej na: www.leicastore.pl

Gotowy obraz
Londyn, 2016
 Jednym z najwcześniejszych projektów Schallera był cykl zdjęć będący eksploracją stacji i tuneli londyńskiego metra.

Co jest najlepszą rzeczą w fotografowaniu aparatem monochromatycznym?

Przyzwyczaiłem się do tonalności obrazu, typowej dla tych modeli. Zachwycają mnie możliwości ich czujników monochromatycznych – kolorowe matryce nie spełniają tak naprawdę moich oczekiwań, a przynajmniej wymaga to walki. Przyzwyczaiłem się do tego sposobu fotografowania. Tonalność, czarno-biały wygląd, ale także zachowanie widoczności szczegółów w światłach – to jest to, co lubię. To wspaniała rzecz, ponieważ dużo fotografuję pod światło, więc daje mi to różne możliwości naświetlenia sceny. W przypadku fotografii cyfrowej można je uchwycić, mocno niedoświetlając obraz, podczas gdy błona filmowa reaguje nieco inaczej. Gdy obiekt jest oświetlony od tyłu, poziom kontrastu zdjęcia robionego na kliszy jest niższy w porównaniu z fotografią cyfrową, więc gdy scena bardziej do tego pasuje, staram się uzyskać taki właśnie efekt. Nie jest to konieczne, ale warto wziąć to pod uwagę, aby uzyskać pożądaną wykład.

Czy można powiedzieć, że rzeczą niezbędną jest to, aby fotograf był w pełnej harmonii z używanym przez siebie sprzętem?

Niektórzy mówią, że aparat nie jest ważny i że wszystko zależy od fotografa, ja jednak uważam, że to głupi sposób patrzenia na tę kwestię. Jeśli zostaniesz wpuszczony do kuchni dobrej restauracji, zapytaj jej profesjonalnego szefa, czy wystarczyłoby mu do przygotowania wykwiwionych dań przypadkowe pomieszczenie do gotowania – prawdopodobnie odpowie Ci, że nie. W każdym razie o to mniej więcej chodzi. Tak, mogę uzyskać swój ulubiony wygląd, używając dowolnego aparatu, ale wolę mieć swój zestaw, ponieważ lepiej umiem się nim posługiwać. Na przykład znam dokładnie charakterystykę mojego obiektywu 24 mm, wiem, kiedy powstaje w nim flara, a kiedy nie, i wiem, jak ustawić na nim ostrość, w ogóle się nad tym nie zastanawiam. Fotografuję obiektywami o ogniskowej 24 mm oraz 50 mm już od około sześciu lat i nadal czasami jestem zaskoczony niektórymi rzeczami, więc wciąż się uczę. Zrozumienie, jak działa cały sprzęt i poznanie jego obsługi od podszewki, ma znaczący wpływ na ostateczny wygląd zdjęcia.

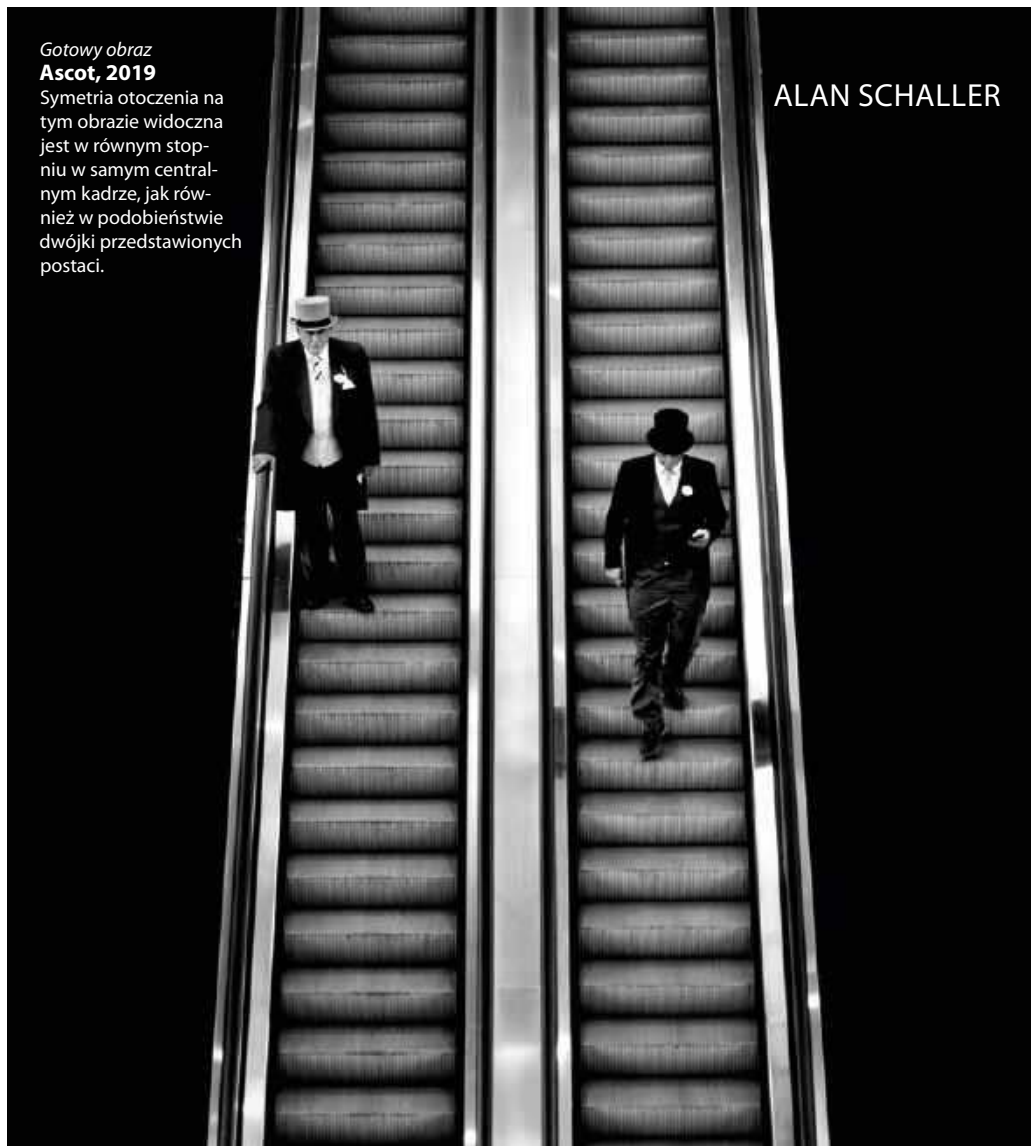
Jaki miał być charakter wizualny obrazu, do którego dążyłeś, tworząc fotografie do swojego nowego albumu *Metropolis*?

Mają one szczególnie wyrazisty styl. Tematem książki jest izolacja, jaką powodują miasta, więc zdecydowałem się zrobić zdjęcia, które wyrażałyby to uczucie i oddawały atmosferę osamotnienia. Chciałem pokazać, że choć jesteśmy połączeni bardziej niż kiedykolwiek wcześniej za pośrednictwem Internetu, to jednocześnie łączy nas coraz mniej. Szczególnie duże miasta mogą być miejscami silnie izolującymi od siebie ludzi. Poczułem, że wiele osób choć może przebywać w zatłoczonym miejscu, może też czuć się samotnymi, i że wszyscy to odczuwają, ale udają, że

Gotowy obraz

Ascot, 2019

Symetria otoczenia na tym obrazie widoczna jest w równym stopniu w samym centralnym kadrze, jak również w podobieństwie dwójki przedstawionych postaci.

im to nie przeszkadza. Robiłem tak: drukowałem ok. 100 małych zdjęć i wkładałem je do pudełka po butach. Następnie rozkładałem je wszystkie na podłodze, przyglądałem się im i grupowałem w zestawy. Ostatecznie jeden z tych zestawów składał się z pięciu zdjęć, które zostały wykonane na przestrzeni roku, a na ich brzegach widać było dużo czarnej, pustej przestrzeni. Nie zrobiłem tego celowo, to był tylko pomysł, więc je spiąłem ze sobą i pomyślałem: „No dobrze, spróbuję zrobić takich jeszcze pięć” i tak dalej. Potem przyszedł do mnie w odwiedziny znajomy i zapytałem go, co o tym myśli. Powiedział, że na tych zdjęciach ludzie wyglądają tak, jakby byli przytłoczeni przez otaczający ich świat. Wyglądają na karłów uciskanych przez architekturę. Pomyślałem: „Dzięki! Tak właśnie jest”. Poczułem, że mogę utożsamić się z tym przesłaniem.

Zatem jak bardzo byłeś zaangażowany w projektowanie szaty graficznej książki?

Chyba nie wspominałem o tym, ale jej układ i wybór zdjęć zostały zaprojektowane w specjalny sposób. Cała książka jest podzielona tonalnie. Na początku zamieszczone zostały obrazy najciemniejsze, a na końcu – najjaśniejsze, zaś w środku są bardziej szare. Wydawca teNeues stwierdził, że według niego nikt wcześniej czegoś takiego jeszcze nie zrobił. Szczerze mówiąc, nie znam się zbyt dobrze na robieniu albumów, ale cały czas się uczę. Jest wiele rzeczy związanych

z fotografią, których można się nauczyć, takich jak organizowanie wystaw czy wybór papieru do druku, ale ważna jest także biznesowa strona tego zagadnienia: licencjonowanie, przygotowywanie umów i nie tylko. To niekończący się proces i uwielbiam go.

Czy masz jakieś wskazówki lub rady dla fotografów, którzy chcieliby popracować nad dłuższym cyklem zdjęć, a nawet nad albumem?

Ważne jest, aby mieć jakiś temat przewodni, który cię pociąga. Myślę, że fotografowie często wykonują pracę z myślą o innych fotografach. Tak jakby mówili: „Spójrz na sylwetkę, którą zarejestrowałem”, ale przeciętnego człowieka nie będzie obchodziła uwieczniona postać. Natomiast jeśli użyjesz tej sylwetki, aby opowiedzieć historię interesującą dla widza, to może on zrozumieć i docenić tę pracę. Mówi się, że jedno zdjęcie może powiedzieć więcej niż tysiąc słów i podoba mi się to, że nie trzeba zawsze wszystkiego rozumieć. Mimo że wiele zdjęć do książki zostało zrobionych w celach fotoreporterskich lub z zamiarem opowiedzenia jakiejś historii, nadal same w sobie o czymś mówią. Mam nadzieję, że jest to dzieło, na które za 50 lat będę mógł spojrzeć z perspektywy i powiedzieć: „Tak, właśnie tak wtedy się czułem”. Może jednak następnym razem stworzę coś bardziej wesołego...

MISTRZOWSKIE ZDJĘCIA ARCHITEKTURY MIEJSKIEJ

Naucz się artystycznego fotografowania architektury,
aby uchwycić i pokazać duszę metropolii

Tekst: Kim Bunermann

© Kim Bunermann

Bloki

Większość dużych obszarów miejskich została ukształtowana przez warunki społeczne, ekonomiczne i polityczne na przestrzeni wielu lat, co zapewnia fotografom fascynującą grę stylów, struktur i materiałów, z którymi mogą pracować.

Architektura jest jedną z najbardziej publicznych form ekspresji artystycznej – każdy budynek jest fragmentem żywej historii, która odzwierciedla zmiany zachodzące w społeczeństwie, pojawiające się nowe doktryny polityczne i możliwości techniczne poszczególnych epok. Budynek poprzez swoją funkcjonalność i ze względu na przeznaczenie staje się strukturami kształtującymi środowisko miejskie i nasz sposób życia. Również dla fotografów architektura jest tematem o niesamowitym potencjale. Poza funkcją praktyczną te miejskie struktury ucieleśniają także specyficzne dla danej kultury dyskursy i ideały epoki. Można je po prostu udokumentować na zdjęciach dla potomności lub uchwycić, stosując bardziej kreatywne podejście, czyli umieszczając konstrukcje w nowym kontekście wizualnym.

Budynki, które przetrwały próbę czasu, kształtują miejski krajobraz, ale same miasta stale ewoluują – większość głównych zurbanizowanych obszarów to fascynująca mieszanka budynków nowoczesnych i historycznych – a starsze budowle są namacalnymi elementami łączącymi nas z początkami miasta. Biorąc to pod uwagę, medium fotograficzne daje możliwość nie tylko rejestrowania teraźniejszości dla celów historycznych, ale także edukowania o przeszłości. Poznając język architektury, można dostrzec charakterystyczne cechy estetyczne i funkcjonalne oraz przypisać różne style architektoniczne do okresów ich powstania.

Aby można było zaprezentować te współczesne konstrukcje, ważne jest zbadanie różnych możliwych podejść fotograficznych, jakie możemy zastosować. Na następnych kilku stronach pokażemy, jak kadrować środowisko miejskie we wszystkich jego aspektach przy użyciu podstawowego sprzętu i sprytnych podejść, ale także i to, jak my, fotografowie, możemy kreatywnie radzić sobie z nijakimi budynkami.

Miej doskonały plan

Aby móc stworzyć efektowne obrazy architektoniczne, musisz być przygotowany na różne scenariusze

Architektura, że choć stoi w miejscu przez stulecia, to jej wygląd często zmienia się wraz ze zmianą pory dnia i pogody. Fotografując przestrzeń miejską, należy wziąć zatem pod uwagę charakter światła i jego wpływ na wygląd budowli. Dlatego też należy starać się wykorzystywać na swoją korzyść światło i atmosferę sceny, które zmieniają się przez cały dzień.

O świcie miękkie światło tworzy ciekawe efekty na elewacjach ze stali i szkła. W takim przypadku doskonałym narzędziem mogącym posłużyć do wzmocnienia żywych kolorów jeszcze podczas fotografowania są filtry ocieplające. Natomiast kontrastowe światło w południe w jasny, słoneczny dzień, choć może być powodem problemów, to daje też doskonałą możliwość eksperymentowania z fotografią architektoniczną i włączania do kompozycji cieni. Pamiętaj tylko, aby ręcznie ustawić balans bieli i zmierzyć natężenie światła w obrębie półcieni,

dzięki czemu możliwe będzie uzyskanie zrównoważonej ekspozycji. Z kolei zachmurzone niebo może tworzyć rozproszone światło z miękkimi cieniami, które czasami są wręcz ledwo widoczne. Niebo często wydaje się wówczas szare, co nadaje zdjęciom bardziej surrealistyczny charakter.

O zmierzchu światło złotej godziny dodaje zdjęciom odrobinę ciepła, dzięki czemu idealnie sprawdza się ono przy wykonywaniu artystycznych panoram miasta. Gdy słońce zachodzi, miasto staje się mistyczne, tworząc doskonałe warunki do rejestrowania smug świetlnych i odbić, które wzmacniają natężenie dostępnego światła. Chcąc jednak uniknąć powstawania odbłasków wewnątrz obiektywu, używaj osłony przeciwsłonecznej, by zaciemnić jego przednią soczewkę. Pamiętaj o tych wskazówkach, odkrywając architektoniczne cuda miasta, i zaprezentuj je z niezwykłą szczegółowością.

© Natalia Zmysłowska

Powyżej
Strzeliste cudo
Uchwycić elementy kulturowych budowli, takich jak berlińska wieża telewizyjna.

Z prawej
Łuk powitalny
Architektura może stanowić ciekawą tło dla ujęć kreatywnych.

Kadrowanie miejskiego krajobrazu

Uzyskaj maksymalną ostrość w każdej sytuacji

Korzystanie ze statywu pomaga udoskonalić kompozycje i kadry, spowalniając proces robienia zdjęć, jednak w wielu znanych obiektach używanie trójnogu bywa często niedozwolone. Z kolei używanie monopodów, czyli statywów z jedną nogą, które zapewniają większą elastyczność i umożliwiają szybką regulację pozycji aparatu, może być dopuszczalne, ale jeśli tak nie jest, można tak dostosować ustawienia aparatu, aby nawet w trudnych warunkach oświetleniowych możliwe było fotografowanie z ręki.

W tym przypadku niezwykle ważne jest włączenie priorytetu czasu otwarcia migawki i fotografowanie w trybie S/TV, aby można było kontrolować czas eks-

pozycji i uniknąć ryzyka zarejestrowania poruszonych zdjęć. Aby uzyskać wyraźny obraz, wybierz zapewniający dużą głębię ostrości otwór przysłony o wartości ok. f/8 i zmodyfikuj odpowiednio parametry naświetlania, ustawiając wyższą czułość matrycy – pracę może przyspieszyć wówczas włączenie trybu automatycznego dobierania wartości ISO. Aktywuj także system stabilizacji obrazu w aparacie i obiektywie oraz poeksperymentuj z trybem zdjęć seryjnych. Podczas fotografowania z ręki najważniejsza jest stabilna postawa. Dlatego zamiast korzystać z trybu podglądu obrazu na żywo, zawsze patrz przez wizjer aparatu.

Fotografuj różne style

Uchwycić szereg cech architektonicznych, aby pokazać różnorodność miasta

EKLEKTYZM

W XIX i XX wieku architekci czerpali klasyczne detale z minionych epok i włączali je do współczesnych budowli. Fotografując takie budynki, pokaż więcej niż pojedynczy szczegół, aby połączyć na jednym zdjęciu różne style.

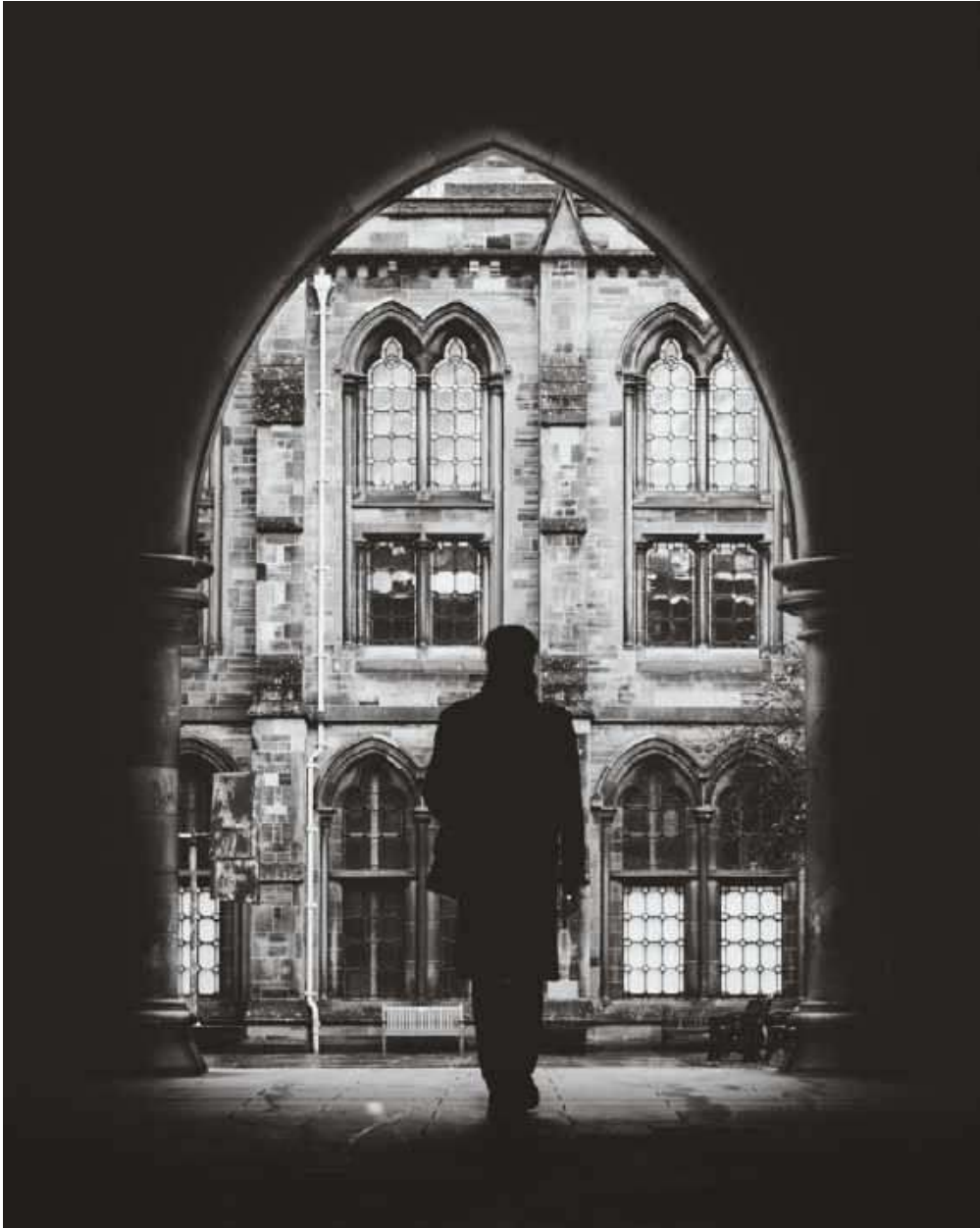
BRUTALIZM

W latach 50. modną była architektura brutalistyczna. Budynki te urzekają zarówno formą o prostych liniach, jak i fakturą, jaką nadaje im betonowy materiał budowlany. Eliminując kolory, będziesz mógł bardziej skupić się na strukturach.

ARCHITEKTURA WSPÓŁCZESNA

W XXI wieku nacisk położono na architekturę bardziej innowacyjną i przyjazną środowisku. Domy w kształcie sześciątów w Oude Haven w Rotterdamie są tego doskonałym przykładem. Te uderzające kolory i wyraziste kształty idealnie się nadają do robienia abstrakcyjnych zdjęć.

Prawo a prawa autorskie

Jeśli chodzi o publikowanie zdjęć architektury, niezwykle ważne jest zrozumienie związanych z tym przepisów prawa. Ponieważ stworzyłeś zdjęcie, logiczne wydaje się założenie, że jesteś właścicielem praw autorskich. Niemniej w rzeczywistości jest to tylko połowa prawdy. Niektóre elementy architektoniczne, takie jak projekt oświetlenia wieży Eiffla, są chronione prawami autorskimi i należą do architektów lub projektantów.

Fotografowanie budynków znajdujących się w przestrzeni publicznej jest dozwolone, jednak ochrona prawna została przyznana ich twórcom w 1990 r., co oznacza, że ochroną objęte są budynki wybudowane po tej dacie, ale nie wcześniej. Fotografowie mogą robić zdjęcia budynków zbudowanych przed 1990 r. zgodnie z art. 120 ustawy o prawie autorskim, chyba że budynek nie można oglądać z miejsc publicznie dostępnych i możliwość jego sfotografowania wymaga wejścia na teren prywatny, a do tego potrzebne jest pozwolenie. W przypadku fotografowania architektury w celach komercyjnych wskazane jest uzyskanie stosownej zgody, którą często można zdobyć w zamian za udostępnienie zdjęć właścicielowi budynku.

© Natalia Zmysłowska

© Gettyimages

CYKLADY

Tradycyjna architektura greckich wysp, takich jak Santorini, urzeka białymi ścianami domów i niebieskimi detalami. Aby zaprezentować ten styl budowania, uchwycić scenę szeroko i wykluczyć otaczającą ją kolorowe elementy, by wprowadzić minimalistyczny akcent.

BUDOWLE ŚREDNIOWIECZNE

Zwykle spotykana w północnej Europie architektura średniowieczna jest często kolorowa, tak jak w przypadku tej zabudowy nadbrzeża, w dzielnicy Nyhavn w Kopenhadze. Aby uwydatnić takie struktury, spróbuj uchwycić odbicia w wodzie i w ten sposób podwoić siłę ich oddziaływania.

GOTYK

Budynki w stylu gotyckim można znaleźć w całej Europie Środkowej i charakteryzują się one imponującymi konstrukcjami, mnóstwem łuków i misternymi detalami. Jednym z najbardziej znanych przykładów obiektów zbudowanych w tym stylu jest katedra w Kolonii w Niemczech.

© Gettyimages

2. PRZESUŃ OŚ OPTYCZNĄ OBIEKTYWU

Spójrz przez wizjer i obracaj znajdujące się z boku obiektywu pokrętko korygowania perspektywy, aż pionowe linie przestaną się zbiegać.

1. USTAW APARAT

Zajmij pozycję na wprost budynku. Zamocuj korpus na statywie i skomponuj kadr.

Pracuj, używając profesjonalnego sprzętu

Zobacz, jak używać obiektywu z funkcją *tilt-shift*, aby uniknąć rejestrowania zbiegających się pionów

3. PRECYZYJNA KOREKTA

Aktywuj wyświetlanie siatki kadrowania w aparacie, a następnie uzyskaj jak najbardziej proste piony, ustaw ostrość i zrób zdjęcie.

© Kim Bunermann

Korygowanie dystorsji architektury

Wyprostuj linie podczas edycji, aby uzyskać naturalną perspektywę

1 Skoryguj dystorsję obiektywu

W menu Filtr w grupie Zniekształcenie znajdziesz funkcję Korekcja obiektywu. Wskaż swój aparat i model obiektywu, a program automatycznie skoryguje typowe zniekształcenia geometryczne.

2 Skorzystaj z dodatkowych narzędzi

Aby jeszcze precyzyjniej skorygować linie, aktywuj siatkę i utwórz prowadnice. Pomogą one w perfekcyjnym dostosowaniu pozycji pionów. Można je znaleźć w głównym menu Photoshopa w menu Widok.

3 Zniekształć perspektywę

Po zaznaczeniu całego obrazu użyj narzędzi Perspektywa i Zniekształć, aby dostosować wygląd linii. Skorzystaj także z funkcji Wypaczenie, która działa podobnie, ale pozwala zrobić to jeszcze dokładniej.

Pomieszaj

Połącz historyczne i współczesne projekty architektoniczne, aby wywołać refleksję nad kontrastami, jakie występują we współczesnych miastach

Z biegiem czasu architektura miast staje się trwałym świadectwem wydarzeń historycznych i wstrząsów społecznych, które owe miasta ukształtowały. Niektóre budynki są burzone, aby zrobić miejsce dla nowych, inne zaś dostosowywane są do aktualnych potrzeb albo są odbudowywane i ponownie wykorzystywane do innych celów lub włączane do nowych struktur, aby nadal służyć społeczeństwu. Doskonałym tego przykładem są kościoły ze swoją imponującą architekturą, które obecnie służą jako domy kultury, hotele, a nawet bary.

Wraz ze zmniejszającą się wolną przestrzenią na obszarach zurbanizowanych robi się coraz ciasniej, co skutkuje wzajemnym oddziaływaniem budowanych coraz bliżej siebie budowli, a to można uchwycić na zdjęciach, aby pokazać różne aspekty elementów historycznych i współczesnych. Ponadto jasno to ukazują, w jaki sposób nowa architektura dostosowuje się do krajobrazu miejskiego.

Chcąc połączyć te historyczne i współczesne aspekty w jednym obrazie, możemy wykorzystać wiele strategii wizualnych. Stosując bardziej kreatywne podejście, ważne jest, aby myśleć przyszłościowo i nie tylko fotografować samą architekturę, ale także z nią popracować. Na przykład okna lub szklane fasady współczesnych budynków stwarzają często ekscytujące możliwości fotograficzne. Ponieważ budowle te często charakteryzują się geometrycznymi kształtami i prostymi fasadami, powstające w nich odbicia mogą w dość specyficzny sposób odwzorowywać rzeczywistość.

Ważne jest, aby pamiętać o perspektywie i kompozycji oraz zaoferować widzom świeże spojrzenie na miasto. Jeśli scena zostanie ciasno wykadrowana, oglądający obraz stracą kontekst, co może mieć pozytywny wpływ na odbiór fotografii. Chcąc uzyskać bardziej artystyczny wygląd, odbicia na powierzchni szyb można wykorzystać również do stworzenia surrealistycznego efektu zniekształcającego linie budynku.

Sztuka łączenia

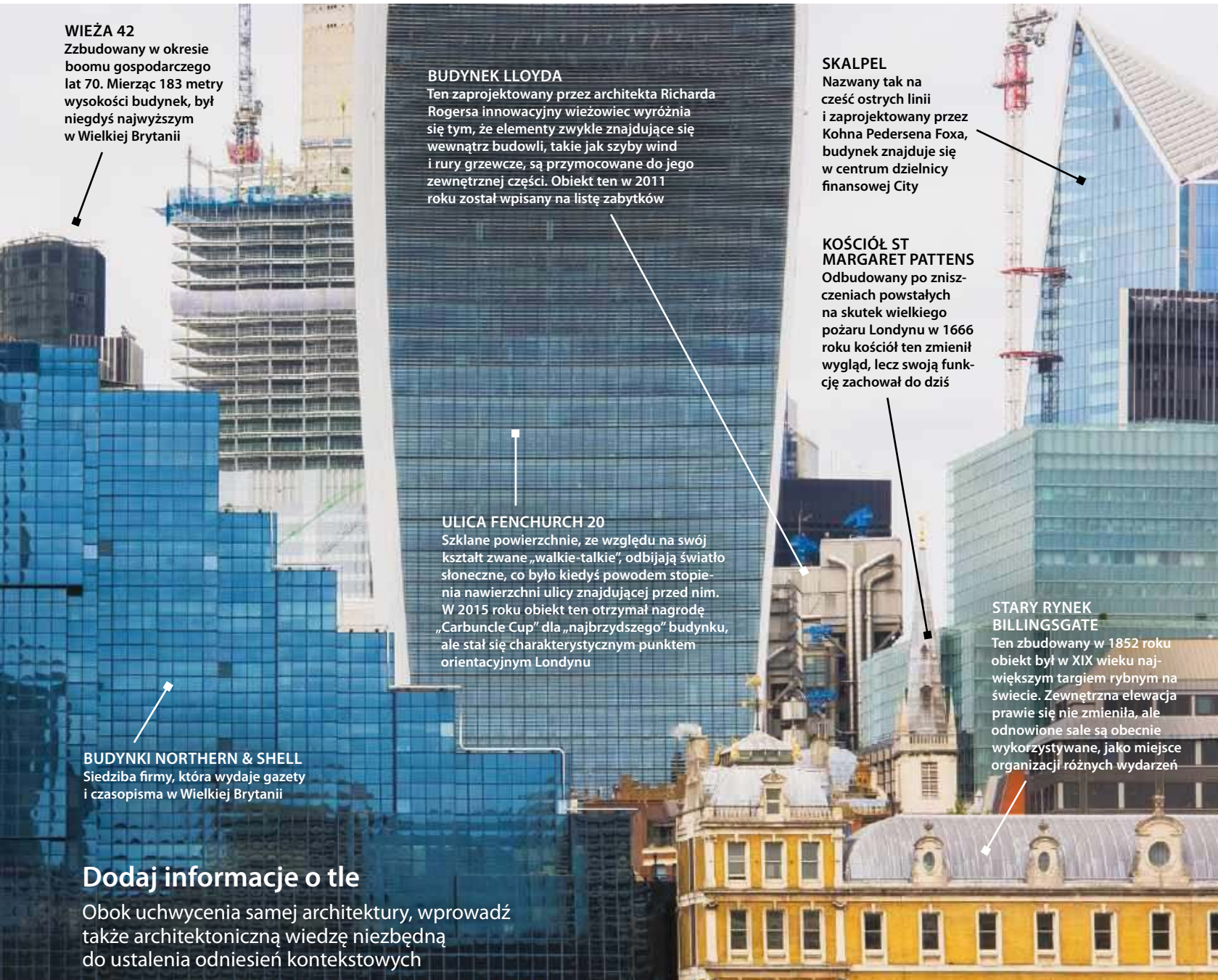
Myśl warstwowo, aby stworzyć obraz z podejściem dokumentalnym

Aby dokładnie przedstawić jakiś historyczny zespół budowli z myślą o przyszłych pokoleniach, niezwykle istotne jest przyjęcie bezstronnego punktu widzenia i wykorzystanie neutralnej perspektywy. Dobrym sposobem na to jest wybranie jednego „głównego” budynku i sfotografowanie go, stojąc na wprost niego. Przy takim podejściu polecamy również zastosować szerszy kadr, aby widoczne były wszystkie istotne rysy elementów architektonicznych. Z kolei chcąc uzyskać całościową reprezentację złożonej konstrukcji, najlepiej jest uchwycić

scenę przedstawiającą budynki na pierwszym planie, pośrodku sceny i w tle.

Jeszcze innym podejściem jest dokumentowanie konkretnych scen, które pokazują dokonującą się właśnie zmianę, taką jak momenty rekonstrukcji. Chcąc utworzyć serię takich zdjęć, wykonaj także fotografie z tego samego miejsca po zakończeniu budowy. Poczucie tempa i skali zmian w środowisku miejskim można przekazać także, rejestrując scenę w takich samych warunkach pogodowych i o tej samej porze roku.

WIEŻA 42

Zbudowany w okresie boomu gospodarczego lat 70. Mierząc 183 metry wysokości budynek, był niegdyś najwyższym w Wielkiej Brytanii

BUDYNEK LLOYDA

Ten zaprojektowany przez architekta Richarda Rogersa innowacyjny wieżowiec wyróżnia się tym, że elementy zwykle znajdujące się wewnątrz budowli, takie jak szyby wind i rury grzewcze, są przymocowane do jego zewnętrznej części. Obiekt ten w 2011 roku został wpisany na listę zabytków

SKALPEL

Nazwany tak na cześć ostrych linii i zaprojektowany przez Kohna Pedersena Foxa, budynek znajduje się w centrum dzielnicy finansowej City

KOŚCIÓŁ ST MARGARET PATTENS

Odbudowany po zniszczeniach powstałych na skutek wielkiego pożaru Londynu w 1666 roku kościół ten zmienił wygląd, lecz swoją funkcję zachował do dziś

ULICA FENCHURCH 20

Szklane powierzchnie, ze względu na swój kształt zwane „walkie-talkie”, odbijają światło słoneczne, co było kiedyś powodem stopienia nawierzchni ulicy znajdującej przed nim. W 2015 roku obiekt ten otrzymał nagrodę „Carbuncle Cup” dla „najbrzydszego” budynku, ale stał się charakterystycznym punktem orientacyjnym Londynu

STARY RYNEK BILLINGSGATE

Ten zbudowany w 1852 roku obiekt był w XIX wieku największym targiem rybnym na świecie. Zewnętrzna elewacja prawie się nie zmieniła, ale odnowione sale są obecnie wykorzystywane, jako miejsce organizacji różnych wydarzeń

BUDYNKI NORTHERN & SHELL

Siedziba firmy, która wydaje gazety i czasopisma w Wielkiej Brytanii

Dodaj informacje o tle

Obok uchwycenia samej architektury, wprowadź także architektoniczną wiedzę niezbędną do ustalenia odniesień kontekstowych

Podkreślanie kontrastu

Skoncentruj się na różnicach stylów architektonicznych, poprzez które chcesz zaprezentować rozwój form urbanistycznych

Chcąc pokazać kontrast budynków z różnych epok, powinniśmy zwracać uwagę na linie i obiekty obecne w scenie. W ten sposób wszelkie podobieństwa i różnice między epokami architektonicznymi zostaną przedstawione nie tylko wizualnie, ale także tematycznie. Na tym przykładowym zdjęciu widzimy wieżę zegarową, ale także budowane za nią nowe bloki. Staraj się szukać ciasnych ujęć, a później dopracuj kadrowanie w postprodukcji, aby móc skupić się w kompozycji na najistotniejszych elementach sceny.

Poniżej

Warstwy miasta

Dzięki zastosowaniu obiektywu zmiennoogniskowego do kompresji sceny kontrastujące style architektury niemal nachodzą na siebie, ukazując warstwy złożonej i różnorodnej historii Londynu.

Wszystkie zdjęcia © Kim Bunermann

Stwórz efekt makiety

Natalia Zmysłowska tłumaczy, jak przekształcić pejzaż miejski w mały świat jak z makiety

Fotografia architektury pozwala mi odkrywać i utrwalac na zdjęciach unikalne kształty, linie oraz formy budynków i budowli. Zachęca mnie to do poszukiwania unikalnych kątów widzenia i perspektywy, co pozwala mi pokazywać obiekty architektoniczne w sposób, jakiego ludzie mogli wcześniej nie widzieć. Dlatego często pracuję, wykorzystując efekt charakterystyczny dla optyki *tilt-shift* – to kreatywna technika, która pozwala miejscowo rozmyć określone części obrazu przy jednoczesnym zachowaniu ostrości w innych obszarach. Dzięki zastosowaniu przy uwiecznianiu obiektu małej głębi ostrości efekt ten symuluje wąski

jej zakres, z jakim mamy do czynienia w makro-fotografii lub na zdjęciach miniaturowych modeli.

To samo można uzyskać, fotografując aparat z zamocowanym do niego obiektywem z funkcją *tilt-shift*. Trzy składniki udanego efektu to: oddalona perspektywa fotografowania, nachylenie obiektywu i zastosowanie dużego otworu przysłony (małej wartości liczbowej przysłony).

Jednak taka optyka potrafi być droga. Abyś mógł odtworzyć efekt *tilt-shift*, bez potrzeby zakupu specjalistycznego obiektywu, pokażę Ci kilka etapów edycji, które możesz łatwo włączyć do swojego procesu postprodukcji zdjęć.

Natalia Zmysłowska

Fotografka z pasją i nienasyconą chęcią podróży. Obiektyw Natalii przyciągają cuda architektury, zapierające dech w piersiach krajobrazy i nieokreślone piękno dzikiej przyrody. Z aparatem jako stałym towarzyszem wyrusza w podróż, utrwalając esencję piękna najbardziej zachwycających miejsc i cudów natury.

theworldwithnat.com
@theworldwithnat

RĘCZNIE USTAW OŚROŚĆ

Skomponuj zdjęcie i manualnie zogniskuj obiektyw. Ostrość należy ustawić w obrębie środkowej poziomej płaszczyzny uwiecznianej sceny.

Jak używać optyki *tilt-shift*

Twórz efekt miniaturowy od razu podczas wykonywania zdjęcia

ZNAJDŹ PUNKT WIDOKOWY

Efekt działa najlepiej, gdy aparat jest skierowany z wysokiego punktu w dół na scenę.

USTAW DUŻY OTWÓR PRZYSŁONY

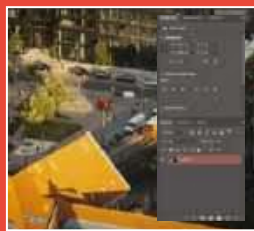
Fotografuj w trybie manualnym. Aby uzyskać małą głębi ostrości, pracuj z maksymalnie otwartą przysłoną.

Wskazówki dotyczące wyboru optyki

„Do fotografii architektury używam dwóch obiektywów: Sigmę 35 mm f/1,4 Art do robienia zdjęć na co dzień i fotografii ulicznej oraz Canona RF 24–240 mm, który zapewnia większą swobodę wykonywania zbliżeń i uzyskiwania efektu *tilt-shift*.”

Korzystam z jednego z tych dwóch szkielew w zależności od rodzaju miejskiego pejzażu i architektury, jakie fotografuję. Obiektyw 24–240 mm zapewnia mi swobodę twórczą wykraczającą daleko poza uzyskiwanie samego tylko efektu *bokeh*”.

Jak uzyskać efekt *tilt-shift* w edycji

1 Edycja w trybie szybkiej maski Po otwarciu obrazu w preferowanym oprogramowaniu do edycji zdjęć naciśnij klawisz [Q], aby umożliwić sobie rozpoczęcie pracy w trybie szybkiej maski. Po aktywowaniu trybu zaznaczone obszary obrazu zmieniają kolor na czerwony.

liwić sobie rozpoczęcie pracy w trybie szybkiej maski. Po aktywowaniu trybu zaznaczone obszary obrazu zmieniają kolor na czerwony.

2 Wybór typu gradientu Przejdź do panelu narzędzi po lewej stronie i chwyć narzędzie Gradient. Ponieważ chcemy zastosować gradient półprzezroczysty, wybierz znajdujący się w folderze Podstawy gradient Od koloru narzędzia do przezroczystości.

dient półprzezroczysty, wybierz znajdujący się w folderze Podstawy gradient Od koloru narzędzia do przezroczystości.

3 Wybór stylu i metody

Upewnij się, że wybrałeś typ Gradient lustrzany. Lubię także stosować metodę interpolacji liniowej,

ponieważ pozwala ona na wierniejsze odwzorowanie sposobu, w jaki obiektywy z korektą perspektywy tworzą obszar ostrości.

4 Określenie obszaru ostrości Trzymając wciśnięty klawisz [Shift], narysuj na zdjęciu linię prostą. Kolorowy obszar będzie wskazywał

tę część sceny, która zostanie przedstawiona jako ostra. Wszystko powyżej i poniżej tej linii zostanie rozmyte, tworząc efekt *tilt-shift*.

5 Edycja w trybie standardowym Naciśnij ponownie klawisz [Q], aby powrócić do trybu standardowego. Zobaczysz, że wszystko, co znajdowało się

poza czerwonym obszarem, jest teraz zaznaczone. Jest to obszar, na którym zastosujemy zmiany wprowadzane gradientem, aby uzyskać efekt *tilt-shift*.

6 Dodanie rozmycia soczewkowego

W menu Filtr znajdź grupę Rozmycie, a następnie wybierz efekt Rozmycie soczewkowe. W nowym oknie zmień ustawienie

Promień na wartość od 40 do 60 – w zależności od siły rozmycia, jaka będzie pasowała do Twojego zdjęcia. Obszary te będą teraz zmiękczone.

NAJPIERW WYPOŻYCZ

Zanim zdecydujesz się na zakup drogiego obiektywu typu *tilt-shift*, warto najpierw wynająć takie szkło z wypożyczalni sprzętu fotograficznego. W ten sposób będziesz mógł je wcześniej wypróbować i przekonać się, czy istotnie odpowiada Twoim potrzebom.

3x © Natalia Zmysłowska

Z lewej
Pełne pochylenie
Poprzez odtworzenie efektu użycia obiektywu z funkcją przesuwania osi optycznej w procesie postprodukcji poniższa scena berlińskiej ulicy została przekształcona w miniaturowy pejzaż miejski.

Jacek Durski

Mieszkający w Katowicach fotograf Jacek Durski koncentruje się na realizacji długoterminowych projektów, zgłębiających tematykę socjologiczną i architekturę. Fotografiją zaczął się interesować już jako nastolatek, a później

ukończył Akademię Fotografii w Krakowie. Jego prace zdobywały liczne wyróżnienia i były prezentowane na festiwalach fotograficznych.

jacek.durscy.pl

Instagram: @jacekdurski.bnw @jacekdurski

Twórz czarno-białe dzieła sztuki

Jacek Durski zdradza, jak tworzyć monochromatyczne arcydzieła ukazujące architekturę

Stosowanie monochromatycznego obrazowania w fotografii architektonicznej jest często stosowaną strategią wizualną, która pozwala widzowi skupić się na formie i strukturze budynku. Kolor często może rozpraszać, więc jego usunięcie tonuje na zdjęciu niepotrzebne elementy.

Powodem, dla którego kocham ten gatunek fotografii, jest to, że w niczym mnie nie ogranicza. W przypadku niektórych moich zdjęć odbiorca dokładnie wie, na co patrzy – obraz jest wiernym odwzorowaniem budynku i jego przeznaczenia – ale dla mnie ważniejsze jest, aby zdjęcie było atrakcyjne wizualnie i intrygujące. Ten drugi rodzaj fotografii można postrzegać jako czystą abstrakcję tworzoną na bazie oryginalnej architektury.

To, na czym się skupię, będzie zależało od budynku. Czasem jest to cała konstrukcja, innym razem tylko drobny szczegół, w przypadku którego głównym elementem mojego zainteresowania jest konkretny kształt, rozkład światła czy faktura powierzchni. Dlatego niektóre zdjęcia są mocno kontrastowe, niemal graficzne, inne zaś bardziej subtelne.

Dla mnie ważne jest, aby mieć kontrolę nad całym procesem i zakresem tonalnym. Nawet gdy fotografowałem aparatem na film, odbitki zawsze wywoływałem sam. Dlatego zalecałbym początkującym fotografom zapisywanie zdjęć w formacie RAW – daje to więcej możliwości podczas późniejszej edycji obrazów na etapie postprodukcji.

Wskazówki zawodowca

1. Każdy budynek był już wielokrotnie fotografowany, nawet te najnowsze. Jeśli więc nie chcesz powielać tego, co już zostało zrobione, wybierz detal, fragment – najlepiej taki, który w jakiś sposób oddaje charakter całego projektu danego budynku.
2. Robiąc zdjęcia, zawsze patrz na scenę w skali szarości, ponieważ światło i elementy obrazu zupełnie inaczej wpływają na zdjęcie czarno-białe. Na przykład błękitne niebo z kilkoma obłokami może wyglądać świetnie w kolorze, ale w trybie monochromatycznym chmury mają tendencję do przyciągania uwagi i kontrastowania z nieorganicznym zarysem głównego elementu, jakim jest architektura.

3x © Jacek Durski

Łam zasady Jak wykorzystywać zalety scen o wysokim kontraście

Fotografowanie w trudnych warunkach oświetleniowych, na przykład w ostrym południowym słońcu, wiąże się z wyzwaniami, ale oferuje także mnóstwo twórczych możliwości. Niektórzy fotografowie uważają, że aby zdjęcie było technicznie poprawne, każdy obszar kadru musi zawierać informacje o obrazie, zarówno w światłach, jak i w cieniach. Ale łamiąc tę „zasadę”, możesz wykorzystać wysoki kontrast swoich zdjęć, by zamienić znane sceny w coś nowego, podkreślając struktury i wzory w dramatyczny, ale i dynamiczny sposób.

Powyżej, z lewej

Odbicie szczegółów

Każdy budynek był fotografowany wiele razy, więc jeśli chcesz zastosować inne podejście, skoncentruj się na detalu, który w jakiś sposób odzwierciedla jego charakter całego.

Powyżej

Kontrastowe opowieści

Wykorzystuj na swoich zdjęciach wysoki kontrast, aby zamienić znane sceny w coś, co podkreśli struktury i wzory w dramatyczny, ale i dynamiczny sposób.

10 wskazówek, jak robić jeszcze lepsze zdjęcia architektury

Postępuj zgodnie z naszymi wskazówkami, aby tworzyć zdjęcia miejskich pejzaży o dużej sile oddziaływania

1 Korzystaj z zoomu Aby wyróżnić architekturę, eksperymentuj z różnymi kadrami, powiększając albo zbliżając się lub oddalając od obiektu.

2 Nie rób zdjęć z poziomu oczu Porzuć perspektywę osoby oglądającej scenę na stojąco – korzystamy z niej bowiem na co dzień, spacerując po ulicach. Umieść aparat niżej lub wyżej, aby znaleźć najlepszy kąt fotografowania do zaprezentowania budynku.

3 Rób zdjęcia 24 godziny na dobę i 7 dni w tygodniu Pokaż krajobraz miejski we wszystkich jego aspektach, fotografując w różnym, zmieniającym się w ciągu dnia oświetleniu. Żaden temat nie będzie wydawał się taki sam, gdy zostanie uwieczniony o różnych porach dnia.

4 Zmień punkt widzenia Zarezerwuj wycieczkę łodzią lub autobusem z otwartym dachem, aby uzyskać nowe perspektywy, które nie są dostępne osobom spacerującym po ulicy.

5 Włącz odbicia Odbicia świetnie się nadają do podwajania efektu tworzonego przez samą architekturę. Szklane elewacje budynków pozwalają tworzyć bardziej abstrakcyjne kadry.

6 Rób zdjęcia panoramiczne Podkreśl kształt miasta poprzez uchwycenie linii horyzontu. W ten sposób dostarczasz widzom wgląd w główną strukturę urbanistyczną miasta.

7 Wykorzystuj wrażenie skali Dzięki włączeniu osoby, samochodu lub innego obiektu w obręb kadru nawet surrealistyczne zdjęcia architektury zyskują poczucie skali, dając wyobrażenie o wielkości budowli.

8 Używaj długich ekspozycji Odzwierciedlaj zgiełk wielkiego miasta, korzystając z długich czasów otwarcia migawki, aby otaczający ludzie i samochody wyglądały jak postaci przypominające duchy.

9 Panoramuj Aby nadać zdjęciom bardziej artystyczny charakter, dodaj do statycznych ujęć nieco ruchu. Ustaw czas otwarcia migawki wynoszący 2 s i powoli przesuwasz aparat w dół.

10 Noś swój sprzęt w bezpieczny sposób Kup regulowany pasek lub zaopatrz się w kompaktową torbę. Kiedy jesteś poza domem, w mieście, zawsze noś aparat blisko ciała.

Prenumerata

oszczędzasz 20% • cieszysz się darmową dostawą • subskrypcję online dostajesz GRATIS!

Zaprenumeruj Digital Photographer Polska, a zawsze dostaniesz najnowszy numer wprost do Twojej skrzynki!
Cena rocznej prenumeraty drukowanej (4 numery) wynosi 92,80 zł.

Zamów prenumeratę na www.UlubionyKiosk.pl

Monochromatyczna magia

Konwersja fotografii do czerni i bieli to wspaniała technika, która skutecznie eliminuje zakłócenia wizualne, upraszcza kompozycję i tworzy solidną podstawę do opowiadania historii za pomocą obrazu. „Dzięki temu uwaga widza jest skierowana na kształty, faktury i tonalność zdjęcia” – wyjaśnia Divyanshu. „Wzmacnia także ogólny efekt i przejrzystość wizualną tematu, i dlatego właśnie zdecydowałem się zmienić ten obraz na monochromatyczny”. Zastosowanie tej techniki przez Divyanshu zaowocowało pełnym dramatyzmem i wizualnie efektowniejszym kadrem o wyrazistym kontraście i urzekających fakturach, co nadało mu bardziej nastrojowy wygląd.

Zdefiniowane cienie

Divyanshu stworzył to zdjęcie, łącząc ostry blask popołudniowego słońca z długimi cieniami obiektów w kadrze. W rezultacie powstała scena o wysokim kontraście z mocnymi cieniami i wyrazistą sylwetką chłopca. „Tę scenę tworzą cienie, ale aby uzyskać właściwe ich umiejscowienie, obserwowałem to miejsce przez jakiś czas o różnych porach dnia” – mówi. „Podoba mi się sposób, w jaki cienie zostały tu wykorzystane w formie ukośnych linii. Kiedy fotografowałem tę scenę, wbiegł na nią ten dzieciak, tworząc interesujący cień, który dodał zaskakujący element. Jego sylwetka wprowadza do zdjęcia dodatkową warstwę zainteresowania” – dodaje Divyanshu.

Wysoka perspektywa

To zdjęcie jest doskonałym przykładem tego, jak kompozycja i perspektywa mogą sprawić, że zdjęcie będzie udane lub nie. Mając jasną wizję, Divyanshu eksperymentował z różnymi punktami widzenia, ale początkowo nie był zadowolony z wyników. „Chciałem odpowiednio skomponować i zrównoważyć ten kadr, ale wyzwaniem było znalezienie odpowiedniego miejsca fotografowania pozwalającego uzyskać pożądaną kompozycję. W końcu, aby wykonać to zdjęcie, musiałem wspiąć się na szczyt ściany świątyni” – wyjaśnia. Wybierając wysoki punkt widzenia i perspektywę fotografowania z góry na dół, Divyanshu mógł uchwycić scenę, kontrolując kształt cieni. Powstałe ujęcie to harmonijny i urzekający kadr o dużej wyrazistości wizualnej.

Pusta, negatywna przestrzeń

„Negatywna przestrzeń to jedno z najpotężniejszych narzędzi kompozycyjnych, ponieważ można ją wykorzystać do skierowania uwagi bezpośrednio na obiekt” – mówi Divyanshu. Choć uproszczenie kadru może wydawać się łatwe, ważne jest, aby zachować równowagę pomiędzy pustym obszarem a elementami obrazu. „Efekt negatywnej przestrzeni może wywrzeć pozytywny wpływ na widzów, ponieważ daje obrazowi przestrzeń do oddychania i pomaga skierować uwagę na obiekt, a jednocześnie ułatwia zrozumienie historii kryjącej się za zdjęciem” – mówi. Pusta przestrzeń jest często wykorzystywana w gatunkach fotograficznych, takich jak minimalizm i fotografia czarno-biała, ponieważ dodaje zdjęciu dramatyzmu.

DLACZEGO TA FOTOGRAFIA JEST UDANA

Tytuł: *Biegnij wolny*

Data: marzec 2023

Sprzęt: Canon EOS 500D
 18–55 mm f/3,5–5,6 IS II
 ogniskowa: 47 mm

Strona: www.divyanshuverma.net

„Fotografia to sztuka opowiadania historii moim obiektywem. Najważniejszą rzeczą, którą kocham w fotografii, jest to, że pomaga mi ona wyrazić poprzez zdjęcia moje uczucia i emocje. Odnajdywanie niezwykłych i oryginalnych rzeczy w zwyczajności pomaga mi pozostać fotografem. Cieszenie się chwilą i rejestrowanie doświadczanych momentów zawsze mnie inspiruje i motywuje, aby dać z siebie wszystko”.

Divyanshu Verma

Mieszkający w Prayagraj w stanie Uttar Pradesh w Indiach Divyanshu Verma to fotograf-samouk, znany ze swojej pasji do znajdowania

wokół siebie momentów, które pomagają mu rozwijać wewnętrzną siłę i patrzeć na świat z innej perspektywy. Jego twórczość została doceniona przez użytkowników różnych platform społecznościowych w kraju i za granicą. Ma bardzo pozytywne nastawienie do otoczenia, które pomaga mu tworzyć własny styl i być rozpoznawalnym w konkurencyjnym świecie fotografii.

REDAKCJA

Redaktor naczelny

Maciej Zieliński

e-mail: maciej.zielinski@avt.pl

Współpracują

Krzysztof Mularczyk, Julia Kaczorowska,

Maciej Luśtyk, Monika Szewczyk-Wittek,

Joanna Kinowska

Kontakt do redakcji:

e-mail: digitalphotographer@avt.pl

Skład

Studio Adekwatna

Tłumaczenia

Hobby Media

Korekta

Karolina Mierzyńska

Reklama

Katarzyna Gutkowska

e-mail: katarzyna.gutkowska@avt.pl

PR i Promocja

Maciej Zieliński (szef działu)

e-mail: maciej.zielinski@avt.pl

Wojciech Marciniak

e-mail: wojciech.marciniak@avt.pl

Prenumerata

tel. (22) 257 84 22 (godz. 10:00–14:00)

e-mail: prenumerata@avt.pl

Kwartalnik Digital Photographer Polska wydawany jest przez **Wydawnictwo AVT**: AVT-Korporacja Sp. z o.o. ul. Leszczyńska 11, 03-197 Warszawa.

Artykuły w tym wydaniu są tłumaczone i reprodukowane z miesięcznika Digital Photographer. Tytuły prawne należą do Future Publishing Limited. Wykorzystano na licencji. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Wszystkie ceny podane w magazynie, o ile nie zostały uzyskane od polskiego dystrybutora, są cenami uśrednionymi, zebranymi z ofert uznanych sklepów, w tym internetowych, na terenie Polski (w przypadku braku ofert polskich, są to ceny przeliczone z cen brytyjskich).

Więcej informacji dotyczących tego i innych tytułów wydawanych przez grupę Future Publishing Limited zamieszczono na stronie www.futureplc.com.

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść reklam i ogłoszeń.

Nowość

NOWOŚĆ! WYDANIE SPECJALNE DIGITAL CAMERA POLSKA

MASTERCLASS

FOTOGRAFIA BLACK & WHITE

POZNAJ TAJEMNICE FANTASTYCZNYCH
ZDJĘĆ MONOCHROMATYCZNYCH

178
stron porad
ekspertów

WARSZATA MISTRZOWISE

Spektakularne Black & White

Zawodowy fotograf **Jeremy Walker** podpowiada, jak wydobyć maksimum siły wyrazu z obrazów monochromatycznych, uwieczniając krajobrazy, portrety i miejskie pejzaże

WYDANIE SPECJALNE 1/2024
38 zł (przy cenach detalu: 49,90 zł)
ISBN 978-83-7448-841-1
Kod kreskowy: 9 788374 488411

178
stron

ESZCZE LEPSZE ZDJĘCIA CZERNÓBIAŁE

W tej fotografii nieco monochromatycznej magii.
Wskazówki i porady naszych ekspertów

Przejrzyj i zamów na UlubionyKiosk.pl

eprasa.pl/ab0d1e0d7c

Rozwijaj się ■■■

Oszczędź
nawet do
3150 zł

Zyskaj Natychmiastowy Rabat
na wybrane aparaty Nikon i obiektywy NIKKOR.*
Oferta ważna w dniach od 10.05.24 do 22.07.24.
[Nikon.pl/promocje](https://www.nikon.pl/promocje)

* Oferta ważna do wyczerpania zapasów

Keep inspiring **Nikon**